

23

Besluit van 13 december 1991, houdende vaststelling van het Rechtspositiereglement academische ziekenhuizen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen van 25 april 1991, nr. 91033992, directie Personeel Beleid Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek;

Gelet op de artikelen 108, 109, 154, 159, vijfde lid, en 163, tweede lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (Stb. 1986, 414);

De Raad van State gehoord (advies van 16 september 1991, nr. W05.91.0217);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen van 11 december 1991, nr. 91081985, directie Personeel Beleid Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. Algemene bepalingen

Paragraaf 1. Definitiebepalingen

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. de wet: de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (Stb. 1986, 414);
- b. Onze minister: Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen;
- c. ziekenhuis: een rijksacademisch ziekenhuis;
- d. dienst of afdeling: een in het in artikel 156 van de wet bedoelde bestuursreglement van het ziekenhuis als zodanig aangeduid onderdeel van het ziekenhuis;
- e. centrale: een centrale van verenigingen van ambtenaren die, ingevolge artikel 105 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, is toegelaten tot de in dat artikel genoemde Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken;
- f. C.O.P.W.O.: het Centraal Overlegorgaan Personeelszaken Wetenschappelijk Onderwijs, bedoeld in artikel 2 van het Koninklijk besluit van 18 april 1974, Stb. 251;
- g. L.O.A.Z.: het Landelijk Overleg Academische Ziekenhuizen, bedoeld in artikel 3;

- h. BEDAZ: de geschillencommissie medezeggenschap academische ziekenhuizen, bedoeld in artikel 153;
- i. raad van bestuur: de raad van bestuur, bedoeld in artikel 152 van de wet;
- j. raad van toezicht: de raad van toezicht, bedoeld in artikel 159 van de wet;
- k. universiteit: een rijksuniversiteit als bedoeld in artikel 8, onder a, van de wet;
- l. college van bestuur: het college van bestuur van de universiteit waaraan het desbetreffende ziekenhuis is verbonden;
- m. medisch specialist: de arts die blijkens inschrijving in het register van de Specialisten Registratie Commissie is erkend als specialist in het daarbij vermelde onderdeel van de geneeskunde;
- n. assistent-geneeskundige in opleiding: de in het opleidingsregister van de Specialisten Registratie Commissie ingeschreven arts in opleiding tot medisch specialist voor het specialisme, genoemd in zijn akte van aanstelling bij het ziekenhuis;
- o. leerling-verpleegkundige: de leerling in opleiding voor het diploma A-verpleegkundige;
- p. medezeggenschapsraad: de medezeggenschapsraad, bedoeld in artikel 163 van de wet;
- q. dienstcommissie: een dienstcommissie als bedoeld in artikel 163 van de wet.

Artikel 2

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. ambtenaar: degene die bij een ziekenhuis als zodanig is aangesteld;
- b. volledige werktijd: een werktijd die gemiddeld achtendertig werkuren per week of gemiddeld 165 werkuren per maand omvat dan wel, wat betreft de assistent-geneeskundige in opleiding, een werktijd die gemiddeld achtenveertig werkuren per week of gemiddeld 208 werkuren per maand omvat;
- c. salaris: het bedrag dat met inachtneming van dit besluit voor de ambtenaar is vastgesteld aan de hand van een der bijlagen van dit besluit;
- d. salarisschaal: een als zodanig in een van de bijlagen van dit besluit vermelde reeks van genummerde salarissen;
- e. salarisnummer: een aanduiding, bestaande uit een getal of uit een letter en een getal, die in een salarisschaal voor een salaris is vermeld;
- f. maximumsalaris: het hoogste bedrag van een salarisschaal waarvan het salarisnummer uitsluitend uit een getal bestaat;
- g. bezoldiging: de som van het salaris en de toelagen waarop de ambtenaar ingevolge de artikelen 30 tot en met 36, artikel 108 en artikel 142 aanspraak heeft;
- h. functie: het samenstel van werkzaamheden, door de ambtenaar te verrichten krachtens en overeenkomstig hetgeen hem door de raad van bestuur is opgedragen;
- i. werktijdregeling: een voor een periode van langer dan een week maar niet langer dan acht weken opgesteld en van tevoren bekend gemaakt schema van begin en einde van de dagelijkse werktijden.

Paragraaf 2. Landelijk Overleg Academische Ziekenhuizen

Artikel 3

1. Er is een Landelijk Overleg Academische Ziekenhuizen, genaamd L.O.A.Z.
2. Het L.O.A.Z. wordt gevormd door een vertegenwoordiging namens de raden van bestuur van in elk geval de rijksacademische ziekenhuizen

en vertegenwoordigers van de centrales. Het standpunt van de centrales in het L.O.A.Z. wordt bepaald bij eenvoudige meerderheid van stemmen. Elke centrale brengt één stem uit.

3. In het L.O.A.Z. wordt overleg gepleegd over aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van het personeel van de ziekenhuizen, daaronder begrepen de vaststelling, wijziging en intrekking van regels ter uitvoering van dit besluit, voor zover overleg over die aangelegenheden niet is voorbehouden aan de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken of het C.O.P.W.O.

4. In het L.O.A.Z. kan namens de ziekenhuizen in overeenstemming met de centrales per onderwerp worden bepaald, dat, in afwijking van het derde lid, over de vaststelling, wijziging en intrekking van regels ter uitvoering van dit besluit overleg wordt gepleegd tussen de raad van bestuur en de medezeggenschapsraad van elk ziekenhuis afzonderlijk overeenkomstig artikel 70, tweede lid.

5. Indien in het L.O.A.Z. overleg wordt gepleegd over de vaststelling, wijziging of intrekking van regels ter uitvoering van dit besluit, worden die regels niet vastgesteld, gewijzigd of ingetrokken dan in overeenstemming met de centrales.

6. Met ingang van het tijdstip van de inwerkingtreding van regels, vastgesteld of gewijzigd overeenkomstig het vijfde lid, vervallen andersluidende regels binnen het ziekenhuis die op het desbetreffende onderwerp betrekking hebben, tenzij in het L.O.A.Z. namens de ziekenhuizen in overeenstemming met de centrales anders is bepaald.

7. Waar in dit besluit een bevoegdheid wordt opgedragen aan de raad van bestuur, wordt die bevoegdheid uitgeoefend met inachtneming van het bepaalde in de voorgaande leden.

Artikel 4

1. De artikelen 5 tot en met 12 zijn slechts van toepassing op geschillen inzake aangelegenheden als bedoeld in artikel 3, derde lid, voor zover die aangelegenheden uitsluitend de rechtstoestand van het personeel van de ziekenhuizen, met inbegrip van de algemene regels volgens welke het personeelsbeleid zal worden gevoerd, betreffen.

2. Voor de toepassing van de artikelen 5 tot en met 12 wordt verstaan onder:

a. deelnemers aan het overleg: de vertegenwoordiging namens de ziekenhuizen en de centrales;

b. Advies- en Arbitragecommissie: de Advies- en Arbitragecommissie, genoemd in artikel 8.

Artikel 5

Indien de vertegenwoordiging namens de ziekenhuizen, dan wel één of meer van de centrales, in het overleg tot het oordeel komen dat dit overleg niet tot een uitkomst zal leiden die de instemming van alle deelnemers aan dat overleg zal hebben, brengen zij dat oordeel binnen drie dagen nadat zij daarvan in het overleg blijk hebben gegeven, schriftelijk ter kennis van de overige deelnemers aan het overleg.

Artikel 6

1. Binnen vijf dagen na de kennisgeving, bedoeld in artikel 5, schrijft de voorzitter een overlegvergadering uit. Die vergadering moet worden gehouden binnen zeven dagen nadat zij is uitgeschreven.

2. Tenzij door de vertegenwoordiging namens de ziekenhuizen en de centrales wordt besloten het overleg voort te zetten dan wel te beëin-

digen, wordt in de vergadering nagegaan of overeenstemming bestaat over de vraag wat het onderwerp van het geschil is en of een oplossing van dat geschil zal worden gezocht door middel van voortzetting van het overleg nadat het advies is ingewonnen van de Advies- en Arbitragecommissie, dan wel door middel van onderwerping van het geschil aan een arbitrale uitspraak van de Advies- en Arbitragecommissie.

3. Tot het inwinnen van advies zijn alle deelnemers aan het overleg bevoegd.

4. Voor onderwerping van het geschil aan arbitrage is overeenstemming vereist tussen alle deelnemers aan het overleg.

Artikel 7

1. Binnen drie dagen na de vergadering, bedoeld in artikel 6, wordt het verzoek om advies ter kennis gebracht van de voorzitter van de Advies- en Arbitragecommissie. Het verzoek wordt ondertekend door de deelnemers aan het overleg die zich voor de inwinning van advies hebben uitgesproken, en bevat ten minste het onderwerp en de inhoud van het geschil. Indien in de vergadering, bedoeld in artikel 6, geen overeenstemming is bereikt tussen alle deelnemers aan het overleg over de vraag wat het onderwerp en de inhoud van het geschil is, brengen de overige deelnemers aan het overleg hun visie op het onderwerp en de inhoud van het geschil eveneens binnen drie dagen na eerdergenoemde vergadering ter kennis van de voorzitter van de Advies- en Arbitragecommissie.

2. Het bepaalde in de eerste volzin van het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van het onderwerpen van het geschil aan een arbitrale uitspraak. Het verzoek daartoe wordt ondertekend door alle deelnemers aan het overleg en dient ten minste te bevatten:

a. het onderwerp en de inhoud van het geschil;

b. de standpunten van alle deelnemers aan het overleg omtrent onderwerp en inhoud van het geschil.

Artikel 8

1. Geschillen die ingevolge de voorgaande artikelen in aanmerking worden gebracht voor het inwinnen van advies dan wel aan arbitrage worden onderworpen, worden daartoe voorgelegd aan de Advies- en Arbitragecommissie, genoemd in artikel 110g, eerste lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement.

2. Voor de behandeling van een in het overleg met het L.O.A.Z. gerezen geschil wordt de Advies- en Arbitragecommissie uitgebreid met twee leden alsmede met twee plaatsvervangende leden, die worden benoemd door onze minister. Zowel van de leden als van de plaatsvervangende leden wordt één lid benoemd op voordracht van de vertegenwoordiging namens de ziekenhuizen en één lid op voordracht van de centrales.

3. Niet benoembaar tot lid of plaatsvervangend lid zijn:

a. personen die ingevolge artikel 110g, vierde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement zijn uitgesloten van het lidmaatschap en het plaatsvervangend lidmaatschap;

b. personen die lid of plaatsvervangend lid zijn van het L.O.A.Z. en personen van wie het lidmaatschap of plaatsvervangend lidmaatschap nog niet langer dan twee jaar is beëindigd.

Artikel 9

Ten aanzien van de werkwijze van de Advies- en Arbitragecommissie is, onverminderd het bepaalde in artikel 8, tweede en derde lid, artikel 110h van het Algemeen Rijksambtenarenreglement van toepassing.

Artikel 10

1. De Advies- en Arbitragecommissie besluit bij meerderheid van stemmen.
2. Het advies of de uitspraak moet inhouden:
 - a. de namen van de deelnemers die het advies of de arbitrale uitspraak hebben aangevraagd;
 - b. een overzicht van de standpunten van alle deelnemers over het onderwerp en over de inhoud van het geschil;
 - c. het advies, dan wel de beslissing en de redenen die daaraan ten grondslag liggen.
3. Het advies of de uitspraak wordt gedagtekend en door ieder der optredende leden van de Advies- en Arbitragecommissie ondertekend.

Artikel 11

Binnen twee weken na ontvangst van het advies wordt het overleg over het geschil voortgezet.

Artikel 12

De uitspraak van de Advies- en Arbitragecommissie heeft bindende kracht.

HOOFDSTUK 2. Werving, selectie en aanstelling

Paragraaf 1. Werving en selectie

Artikel 13

De raad van bestuur stelt regels vast met betrekking tot de werving en selectie van personeel voor het ziekenhuis.

Paragraaf 2. Aanstelling

Artikel 14

1. De aanstelling geschiedt in vaste of tijdelijke dienst.
2. Aan een aanstelling in vaste dienst gaat in de regel vooraf een aanstelling in tijdelijke dienst.
3. De raad van bestuur kan voor een bepaalde functie of voor een groep van functies eisen van bekwaamheid vaststellen, waaraan de belanghebbende moet voldoen om voor een aanstelling in vaste dienst in aanmerking te komen.

Artikel 15

1. Aanstelling in tijdelijke dienst geschiedt voor bepaalde of voor onbepaalde tijd.
2. Zij kan, onverminderd het bepaalde in de artikelen 111, 121 en 132 plaatsvinden:
 - a. voor een proeftijd van ten hoogste twee jaar, zo nodig in bijzondere gevallen op verzoek van de ambtenaar met nog één jaar te verlengen en zonedig ambtshalve te verlengen met de tijd, gedurende welke de ambtenaar de proeftijd niet in werkelijke dienst heeft doorgebracht;
 - b. van personen die niet voldoen aan de voor een aanstelling in vaste dienst gestelde eisen;

- c. ter vervanging van een wegens ziekte of uit anderen hoofde afwezige ambtenaar;
 - d. ter tijdelijke vervulling van taken van een vakante functie, doch niet langer dan twee jaren, zonodig in bijzondere gevallen te verlengen met ten hoogste één jaar;
 - e. van personen die zullen worden belast met werk van kennelijk tijdelijk karakter;
 - f. van personen die in dienst worden genomen als leerling ter opleiding tot enig beroep dan wel in verband met hun verdere wetenschappelijke of praktische opleiding of vorming;
 - g. indien een wijziging in de taak van de betrokken dienst of afdeling is voorgenomen;
 - h. van onbezoldigde ambtenaren;
 - i. van personen beneden de leeftijd van achttien jaar;
 - j. van personen, behorende tot een categorie van arbeidskrachten, noodzakelijk voor de aanpassing van een dienst of afdeling aan schommelingen in de hoeveelheid van de te verrichten werkzaamheden.
3. De raad van bestuur kan regels vaststellen waarbij het aantal gronden voor tijdelijke aanstelling wordt beperkt of uitgebreid.
4. De grond of gronden voor de aanstelling in tijdelijke dienst worden in de akte van aanstelling vermeld. Indien niet is voldaan aan het bepaalde in de eerste volzin, wordt de aanstelling geacht te zijn verleend in vaste dienst.

Artikel 16

1. Zodra de omstandigheid die leidde tot een aanstelling in tijdelijke dienst, zich niet meer voordoet, wordt een aanstelling in vaste dienst verleend, tenzij daartegen uit anderen hoofde bezwaren bestaan.
2. In de gevallen, bedoeld in artikel 15, tweede lid onder e en g, wordt in elk geval aangenomen dat de omstandigheid die leidde tot een aanstelling in tijdelijke dienst, zich niet meer voordoet wanneer de ambtenaar sinds vijf jaren zonder onderbreking van langer dan een maand in dienst van een academisch ziekenhuis, waarvan laatstelijk gedurende ten minste twee jaren bij het huidige ziekenhuis, werkzaam is geweest, tenzij vaststaat dat de werkzaamheden in de door de ambtenaar vervulde functie binnen het jaar zullen worden beëindigd. Onverminderd de eerste volzin wordt in het geval, bedoeld in artikel 15, tweede lid onder g, in elk geval aangenomen dat de omstandigheid die leidde tot een aanstelling in tijdelijke dienst, zich niet meer voordoet wanneer de voorgenomen wijziging in de taak van de betrokken dienst of afdeling niet binnen drie jaren na de aanstelling is voltooid.
3. Indien in het geval, bedoeld in artikel 15, tweede lid onder d, de ambtenaar de taken van de desbetreffende vakante functie gedurende drie jaren heeft vervuld, wordt de ambtenaar een aanstelling in vaste dienst verleend. Indien de ambtenaar niet voldoet aan de bij of krachtens de wet dan wel aan de krachtens artikel 14, derde lid, vastgestelde eisen van bekwaamheid, wordt hem door de raad van bestuur een andere mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende betrekking opgedragen. Indien binnen een tijdvak van uiterlijk een jaar nadat de ambtenaar die andere betrekking is gaan vervullen, die betrekking voor hem niet passend blijkt te zijn, kan hem ontslag worden verleend. De raad van bestuur neemt daarbij een opzeggingstermijn van ten minste drie maanden in acht. Het ontslag wordt eervol verleend.

Artikel 17

De raad van bestuur stelt regels vast met betrekking tot geneeskundige keuring en herkeuring bij aanstelling alsmede de kosten die aan keuring of herkeuring zijn verbonden.

Artikel 18

Degene die geen Nederlander is, kan slechts worden aangesteld indien hem verblijf is toegestaan op grond van artikel 9 van de Vreemdelingenwet (Stb. 1965, 40) en de vergunning tot verblijf het verrichten van arbeid in loondienst niet uitsluit, of indien hem verblijf is toegestaan op grond van artikel 10 van die wet.

Paragraaf 4. De akte van aanstelling en andere bescheiden

Artikel 19

1. Aan de ambtenaar wordt, zo mogelijk vóór de aanvaarding van de functie, een akte van aanstelling uitgereikt.
2. De raad van bestuur stelt regels vast ten aanzien van de inhoud van de akte, bedoeld in het eerste lid.
3. In de akte, bedoeld in het eerste lid, wordt in elk geval de arbeidsduur van de ambtenaar vermeld.

HOOFDSTUK 3. Loopbaanvorming, beoordeling en functioneringsgesprekken

Paragraaf 1. Loopbaanvorming

Artikel 20

De raad van bestuur kan regels vaststellen met betrekking tot loopbaanvorming in het algemeen en met betrekking tot daarmee verband houdende bijzondere regelingen ter bepaling van de voor de ambtenaar geldende salarisschaal.

Paragraaf 2. Beoordeling en functioneringsgesprekken

Artikel 21

1. De raad van bestuur stelt regels vast met betrekking tot het opmaken en vaststellen van beoordelingen van ambtenaren.
2. De raad van bestuur stelt een leidraad vast inzake functioneringsgesprekken.

HOOFDSTUK 4. Bezoldiging

Paragraaf 1. Algemene bepalingen

Artikel 22

Het bepalen van de salarisschaal alsmede het toekennen van het salaris, het toekennen en intrekken van een toelage, het toekennen van de vakantie-uitkering, van de uitkering, bedoeld in artikel 40 of 41, van

de vergoeding voor overwerk en van een gratificatie geschiedt door de raad van bestuur.

Artikel 23

1. De ambtenaar ontvangt over de tijd, gedurende welke hij in strijd met zijn verplichtingen opzettelijk nalaat zijn dienst te verrichten, geen bezoldiging.

2. De bezoldiging van de ambtenaar wordt niet langer uitbetaald dan tot en met de dag van het overlijden.

Artikel 24

Het salaris van de ambtenaar met een onvolledige werktijd wordt vastgesteld op een evenredig deel van het salaris bij een volledige werktijd.

Artikel 25

1. Het salaris, de toelagen en de vergoedingen voor extra diensten worden maandelijks betaald.

2. Wanneer het salaris, een toelage of een bedrag als bedoeld in artikel 37, moet worden berekend over een gedeelte van een kalendermaand, wordt het bedrag per dag vastgesteld door het maandbedrag te delen door het aantal dagen van de desbetreffende kalendermaand.

3. Van het eerste en tweede lid kan worden afgeweken, ingeval daartoe naar het oordeel van de raad van bestuur op grond van bijzondere omstandigheden aanleiding bestaat.

Paragraaf 2. Salaris

Artikel 26

1. De salarisschaal voor de ambtenaar wordt, tenzij zijn wijze van functioneren zich nog daartegen verzet, bepaald met inachtneming van de aard en het niveau van zijn functie, alsmede met inachtneming van bijzondere regelingen als bedoeld in artikel 20.

2. Aard en niveau van de functie worden bepaald binnen het in bijlage A van dit besluit aangegeven kader en aan de hand van karakteristieken en functietyperingen door de raad van bestuur vastgesteld met inachtneming van een door Onze minister voorgeschreven systematiek van functiewaardering.

3. Indien de ambtenaar bij wijze van waarneming tijdelijk een andere functie uitoefent, blijft de voordien voor hem geldende salarisschaal van toepassing.

4. Anders dan bij wijze van disciplinaire maatregel, kan zonder voorafgaand ontslag voor een ambtenaar geen salarisschaal gaan gelden met een lager maximumsalaris dan dat van de reeds voor hem geldende salarisschaal.

5. Het vierde lid is niet van toepassing indien bij de bepaling van de salarisschaal, bedoeld in het eerste lid, aan de ambtenaar schriftelijk is medegedeeld, dat zijn functie een tijdelijk karakter heeft en de salarisschaal in verband daarmee slechts tijdelijk zal gelden.

Artikel 27

1. De ambtenaar die bezwaar heeft tegen de uitkomst van de bepaling van aard en niveau van zijn functie, bedoeld in artikel 26, tweede lid, kan de raad van bestuur verzoeken die waarderingsuitkomst opnieuw in overweging te nemen.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien voor de ambtenaar een bijzondere regeling geldt als bedoeld in artikel 20.

3. Met de advisering aan de raad van bestuur naar aanleiding van bezwaren als bedoeld in het eerste lid, is belast de Centrale bezwarencommissie functiewaardering Academische Ziekenhuizen.

4. De in het derde lid bedoelde commissie behandelt een bezwaar eerst nadat de raad van bestuur na heroverweging van de waarderingsuitkomst, bedoeld in het eerste lid, deze niet heeft herzien.

5. De samenstelling van en de wijze van behandeling door de commissie, bedoeld in het derde lid, van bezwaren als bedoeld in het eerste lid, worden geregeld door of namens de raden van bestuur van de ziekenhuizen gezamenlijk.

Artikel 28

1. Bij aanstelling wordt aan de ambtenaar het salaris toegekend, dat

- a. wanneer hij tweeëntwintig jaar of ouder is, in de voor hem geldende salarisschaal is vermeld achter het salarisnummer 0;

- b. wanneer hij jonger dan tweeëntwintig jaar is, in de voor hem geldende salarisschaal is vermeld achter het salarisnummer, bestaande uit de letter J en het getal dat overeenkomt met zijn leeftijd.

2. De raad van bestuur kan door het toekennen van een hoger salaris afwijken van het eerste lid.

Artikel 29

1. Het salaris van de ambtenaar wordt verhoogd tot het in de schaal naasthogere bedrag indien deze naar het oordeel van de raad van bestuur zijn functie naar behoren vervult.

2. Het salaris van de ambtenaar kan worden verhoogd tot een in de schaal hoger vermeld bedrag indien hij naar het oordeel van de raad van bestuur zijn functie zeer goed of uitstekend vervult.

3. Vervult de ambtenaar zijn functie naar het oordeel van de raad van bestuur niet naar behoren, dan blijft salarisverhoging achterwege.

4. De in het eerste en tweede lid bedoelde salarisverhoging wordt toegekend:

- a. wanneer de ambtenaar tweeëntwintig jaar of ouder is en hij het maximumsalaris van de voor hem geldende salarisschaal nog niet heeft bereikt, voor de eerste maal met ingang van de eerste dag van de maand waarin sinds zijn aanstelling een jaar is verstreken en nadien telkens na één jaar;

- b. wanneer de ambtenaar jonger is dan tweeëntwintig jaar, met ingang van de eerste dag van de maand waarin zijn verjaardag valt.

5. De raad van bestuur kan het tijdstip waarop ingevolge het vierde lid, onder a, een salarisverhoging wordt toegekend, vervoegen.

6. Indien de in het vierde lid, onder a, bedoelde ambtenaar reeds voor zijn tweeëntwintigste verjaardag was aangesteld, wordt, onverminderd het vijfde lid, de salarisverhoging toegekend met ingang van de eerste dag van de maand waarin zijn verjaardag valt.

7. Voor zover de salarisschaal dit aangeeft en indien de ambtenaar naar het oordeel van de raad van bestuur zijn functie naar behoren vervult, wordt het salaris, wanneer het maximumsalaris is bereikt, voor de eerste maal na vijf jaar en vervolgens om de twee jaar verhoogd tot het naasthogere bedrag, vermeld achter een salarisnummer beginnende met de letter U.

Artikel 30

1. Aan de ambtenaar die bij wijze van waarneming tijdelijk een functie uitoefent die bij toepassing van artikel 26, eerste en tweede lid, zou leiden tot een salarisschaal met een hoger maximumsalaris, kan voor de duur van die waarneming een toelage worden toegekend.

2. De raad van bestuur stelt voor de toepassing van het eerste lid nadere regels vast.

Artikel 31

1. Indien het salaris minder is dan het maandbedrag van het minimumloon dat krachtens de artikelen 7, 8 en 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Stb. 1968, 657) geldt voor werknemers van dezelfde leeftijd als de ambtenaar, wordt aan hem een toelage toegekend ten bedrage van het verschil.

2. Voor de ambtenaar met een onvolledige werktijd wordt het voor werknemers van dezelfde leeftijd geldende minimumloon geacht te zijn vastgesteld op een evenredig deel van het minimumloon bij een volledige werktijd.

Artikel 32

De raad van bestuur stelt regels vast met betrekking tot de toekenning van een toelage voor het, anders dan bij wijze van overwerk, regelmatig of vrij regelmatig verrichten van arbeid op andere tijden dan op de dagen maandag tot en met vrijdag tussen acht uur en achttien uur.

Artikel 33

1. Aan de ambtenaar wiens bezoldiging als gevolg van het buiten zijn toedoen beëindigen of verminderen van een toelage als bedoeld in artikel 32, een blijvende verlaging ondergaat, die ten minste drie procent bedraagt van de som van het salaris en de toelage, bedoeld in artikel 35, wordt een toelage toegekend.

2. De raad van bestuur stelt voor de toepassing van het eerste lid nadere regels vast.

Artikel 34

De raad van bestuur stelt regels vast met betrekking tot de toekenning van een toelage aan de ambtenaar die buiten de werktijden die voor hem gelden krachtens een werktijdregeling, zich regelmatig of vrij regelmatig bereikbaar en beschikbaar moet houden ten einde bij oproep arbeid te gaan verrichten.

Artikel 35

1. Indien naar het oordeel van de raad van bestuur sprake is van zeer goede of uitstekende vervulling van de functie, kan een toelage voor de duur van een jaar worden toegekend aan de ambtenaar die het maximumsalaris van de voor hem geldende salarisschaal heeft bereikt.

2. Indien naar het oordeel van de raad van bestuur sprake is van zeer goede of uitstekende vervulling van de functie en daartoe op grond van bijzondere omstandigheden aanleiding bestaat, kan een toelage voor langere duur dan één jaar worden toegekend.

3. De toelage wordt ingetrokken, indien de gronden waarop de toelage werd toegekend, niet meer aanwezig zijn, tenzij de raad van bestuur van oordeel is, dat er omstandigheden zijn om de toelage geheel of gedeeltelijk te handhaven.

4. De raad van bestuur stelt voor de toepassing van de voorgaande leden nadere regels vast.

Artikel 36

1. Aan de ambtenaar kan een toelage worden toegekend om redenen van werving of behoud dan wel van mobiliteit.

2. De toelage wordt ingetrokken, indien de gronden waarop de toelage werd toegekend, niet meer aanwezig zijn, tenzij de raad van bestuur van oordeel is, dat er omstandigheden zijn om de toelage geheel of gedeeltelijk te handhaven.

3. De raad van bestuur stelt voor de toepassing van de voorgaande leden nadere regels vast.

Paragraaf 4. Vakantie-uitkering

Artikel 37

1. De ambtenaar heeft recht op een vakantie-uitkering ten bedrage van 8% van de door hem genoten bezoldiging.

2. Voor de ambtenaar die tweeëntwintig jaar of ouder is, bedraagt de vakantie-uitkering ten minste een door Onze minister vast te stellen bedrag per maand met dien verstande dat dit bedrag bij een onvolledige werktijd naar evenredigheid wordt verminderd.

3. Voor de ambtenaar die jonger is dan tweeëntwintig jaar, bedraagt de vakantie-uitkering ten minste het in het tweede lid bedoelde bedrag verminderd met tien procent voor elk leeftijdsjaar of gedeelte van een leeftijdsjaar dat hij jonger is dan tweeëntwintig jaar, met een maximum-afrek van vijftig procent, met dien verstande dat het bedrag waarop hij alsdan aanspraak heeft, bij een onvolledige werktijd naar evenredigheid wordt verminderd.

4. Wanneer de ambtenaar op grond van de artikelen 43 en 45 slechts een gedeelte van zijn bezoldiging geniet, wordt hij voor de toepassing van het eerste lid geacht in het genot van zijn volle bezoldiging te zijn, met dien verstande dat wanneer het feitelijk genot van de bezoldiging is teruggebracht tot het bedrag van het op de ambtenaar te verhalen gedeelte van de pensioenbijdrage, hij voor de toepassing van het eerste lid wordt geacht geen bezoldiging te genieten.

Artikel 38

1. De vakantie-uitkering wordt eenmaal per jaar betaald over het tijdvak van twaalf maanden, dat is begonnen met de maand juni van het voorafgaande kalenderjaar.

2. Bij ontslag van de ambtenaar vindt betaling plaats over het tijdvak gelegen tussen het einde van het laatst verstreken tijdvak waarover de vakantie-uitkering is betaald, en de datum van het ontslag.

Paragraaf 5. Gratificaties en andere uitkeringen

Artikel 39

1. De ambtenaar heeft aanspraak op een gratificatie bij ambtsjubileum.

2. De ambtenaar kan wegens buitengewone toewijding, bijzonder loffelijke dienstverrichting of bijzondere prestaties dan wel op andere gronden een gratificatie worden toegekend.

3. De raad van bestuur stelt nadere regels vast met betrekking tot de toekenning van gratificaties.

Artikel 40

1. Aan de ambtenaar kan om redenen van werving of behoud een uitkering worden toegekend.

2. De uitkering wordt toegekend aan het eind van een tijdvak dat tevoren is vastgesteld.

3. De raad van bestuur stelt voor de toepassing van de voorgaande leden nadere regels vast.

Artikel 41

1. Aan de ambtenaar kan om redenen van mobiliteit een uitkering worden toegekend.

2. De raad van bestuur kan voor de toepassing van het eerste lid nadere regels vaststellen.

Paragraaf 6. Overwerkvergoeding

Artikel 42

De raad van bestuur stelt met betrekking tot het toekennen van een overwerkvergoeding regels vast.

Paragraaf 7. Bezoldiging in geval van verlof.

Artikel 43

Degene die ingevolge artikel 61, eerste lid, met verlof is, behoudt over de tijd van dit verlof de aan zijn functie verbonden bezoldiging voor zover hem daarop aanspraak is verleend ingevolge door de raad van bestuur te stellen regels.

Paragraaf 8. Inhouding op bezoldiging in geval van verlof

Artikel 44

1. Indien de ambtenaar een vaste vergoeding ontvangt uit de functie waarvoor hem het in artikel 125c, tweede lid, van de Ambtenarenwet 1929 (Stb. 530) bedoelde verlof wordt verleend, wordt op zijn bezoldiging een inhouding toegepast over de tijd dat hij het verlof geniet. Deze inhouding gaat hetgeen hij geacht kan worden te ontvangen als vaste vergoeding voor de met het verlof overeenkomende tijd in de bedoelde functie, niet te boven.

2. De raad van bestuur kan voor de toepassing van het eerste lid nadere regels vaststellen.

HOOFDSTUK 5. Bezoldiging in geval van ziekte en bevalling alsmede uitkering in geval van arbeidsongeschiktheid en overlijden

Paragraaf 1. Bezoldiging in geval van ziekte tijdens het dienstverband

Artikel 45

1. De ambtenaar die wegens ziekte verhinderd is zijn dienst te verrichten, geniet gedurende de kalendermaand waarin de verhindering is ontstaan, zijn volledige bezoldiging en vervolgens:

a. voor zover het betreft een ambtenaar in vaste dienst, gedurende achttien maanden zijn volle bezoldiging en daarna tachtig procent van zijn bezoldiging;

b. voor zover het betreft een ambtenaar in tijdelijke dienst, gedurende twaalf maanden zijn volle bezoldiging en daarna tachtig procent van zijn bezoldiging.

2. Indien de ambtenaar zijn dienst gedurende zekere tijd voor ten minste vijfenveertig procent verricht, worden de in het eerste lid bedoelde termijnen met die tijd verlengd.

3. Voor het bepalen van de in het eerste lid bedoelde termijnen, met inbegrip van een eventuele verlenging ingevolge het tweede lid, wordt een volgende verhindering tot dienstverrichting als een voortzetting van de vorige beschouwd, indien deze intreedt binnen dertig kalenderdagen na de dag waarop de ambtenaar zijn dienst volledig heeft hervat.

4. De ambtenaar geniet ook na afloop van de in het eerste lid bedoelde termijnen zijn volle bezoldiging:

a. indien en zolang hij zijn dienst voor ten minste vijfenveertig procent verricht.

b. indien de ziekte, uit hoofde waarvan hij verhinderd is zijn dienst te verrichten, in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de hem opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten.

5. Ten aanzien van de ambtenaar die wegens ziekte verhinderd is zijn dienst te verrichten, kan worden bepaald dat hij zijn dienst slechts zal mogen hervatten, indien de bedrijfsgezondheidsdienst onder bepaling van de mate waarin de hervatting kan geschieden daarvoor toestemming verleent. Deze toestemming is in ieder geval vereist, wanneer de ambtenaar gedurende meer dan een jaar volledig verhinderd is geweest tot de dienstverrichting.

Artikel 46

Indien de ambtenaar tijdens verhindering tot dienstverrichting, in het belang van zijn genezing door de bedrijfsgezondheidsdienst wenselijk geachte arbeid voor derden verricht, worden zolang hij krachtens artikel 45 aanspraak kan maken op betaling van zijn volle bezoldiging, de inkomsten uit deze arbeid op die bezoldiging geheel in mindering gebracht. Gedurende de tijd, dat hij krachtens artikel 45 aanspraak kan maken op tachtig procent van zijn bezoldiging, worden bedoelde uitkeringen op dat bedrag in mindering gebracht voor zover deze twintig procent van zijn bezoldiging te boven gaan.

Artikel 47

1. Geen aanspraak op betaling van bezoldiging als bedoeld in artikel 45, bestaat:

a. indien de ziekte is voorgewend, althans zodanig overdreven voorgesteld, dat verhindering tot dienstverrichting niet kan worden aangenomen;

b. indien de ambtenaar de verhindering tot dienstverrichting opzettelijk heeft veroorzaakt, tenzij hem daarvan op grond van zijn psychische toestand geen verwijt kan worden gemaakt;

c. indien de verhindering wegens ziekte zich voordoet binnen een half jaar na de in artikel 17 bedoelde geneeskundige keuring en alsdan blijkt,

dat de ambtenaar hierbij onjuiste informatie omtrent zijn gezondheids-toestand heeft verstrekt of gegevens heeft verzwegen, ten gevolge waarvan de verklaring van geschiktheid, de aan de desbetreffende functie verbonden werkzaamheden te verrichten, ten onrechte heeft plaatsgevonden, tenzij de ambtenaar aannemelijk maakt dat hij te goeder trouw heeft gehandeld.

2. De aanspraak op betaling van bezoldiging als bedoeld in artikel 45, vervalt, wanneer en voor zolang de ambtenaar:

a. weigert zich te onderwerpen aan een onderzoek vanwege de bedrijfsgezondheidsdienst of, na voor zulk een onderzoek te zijn opgeroepen, zonder geldige reden niet verschijnt;

b. weigert de volledige medewerking, bedoeld in artikel P 8, eerste lid, van de Algemene burgerlijke pensioenwet (Stb. 1986, 540), te verlenen;

c. zonder voldoende gronden nalaat zich onder geneeskundige behandeling te stellen of te blijven stellen, dan wel zich niet houdt aan de voorschriften hem door de behandelende geneeskundige gegeven, met dien verstande, dat ten dezen voorschriften tot het verlenen van medewerking aan een ingreep van heelkundige aard zijn uitgezonderd;

d. zich zodanig gedraagt, dat zijn genezing wordt belemmerd of vertraagd;

e. tijdens de verhinderende dienst te verrichten voor zichzelf of voor derden arbeid verricht, tenzij dit door de bedrijfsgezondheidsdienst in het belang van zijn genezing wenselijk wordt geacht;

f. in gebreke blijft op het door de bedrijfsgezondheidsdienst bepaalde tijdstip en in de door deze dienst bepaalde mate zijn dienst te hervatten, tenzij hij daarvoor een inmiddels opgekomen, door deze dienst als geldig erkende reden heeft opgegeven.

3. De aanspraak op betaling van bezoldiging als bedoeld in artikel 45, kan geheel of ten dele vervallen worden verklaard, indien de ambtenaar de voorschriften overtreedt, die door de raad van bestuur ter zake van afwezigheid wegens ziekte zijn vastgesteld.

4. De ambtenaar kan aan een onderzoek vanwege de bedrijfsgezondheidsdienst worden onderworpen ter beantwoording van de vraag, of zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in het eerste lid of onder c of d van het tweede lid. De ambtenaar is gehouden aan een zodanig onderzoek zijn medewerking te verlenen.

5. In de gevallen, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, kan de raad van bestuur op grond van bijzondere omstandigheden bepalen, dat het bedrag van de niet-uitbetaalde bezoldiging geheel of ten dele aan anderen dan aan de ambtenaar zal worden uitbetaald. Voor zover de raad van bestuur van deze bevoegdheid geen gebruik heeft gemaakt, wordt de niet-uitbetaalde bezoldiging alsnog aan de ambtenaar uitbetaald, wanneer een door de raad van bestuur ingestelde commissie van geneeskundigen ten gunste van de ambtenaar heeft beslist.

Paragraaf 2. Bezoldiging of uitkering wegens ziekte na ontslag

Artikel 48

1. De gewezen ambtenaar die wegens ziekte, ontstaan voor het tijdstip van ingang van zijn ontslag, nadien nog ongeschikt is een naar aard en omvang soortgelijke functie te vervullen, behoudt voor zover hij niet als herplaatsbaar verklaarde ambtenaar is herplaatst in een betrekking als bedoeld in artikel K 2, tweede lid, van de Algemene burgerlijke pensioenwet, gedurende zijn ongeschiktheid zijn laatstelijk genoten bezoldiging. Het in de eerste volzin bepaalde geldt slechts, voor zover de desbetreffende termijn in het eerste lid van artikel 45, nog niet is verstreken, doch uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgende op

die waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van vijfenzestig jaar heeft bereikt.

2. De gewezen ambtenaar die binnen een maand na het tijdstip van ingang van zijn ontslag wegens ziekte ongeschikt wordt een naar aard en omvang soortgelijke functie te vervullen, ontvangt mits hij gedurende twee maanden onmiddellijk aan dat tijdstip voorafgaande in dienst is geweest, gedurende zijn ongeschiktheid, doch uiterlijk tot een jaar na de aanvang daarvan, dan wel indien dit eerder is uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgende op die waarin hij de leeftijd van vijfenzestig jaar heeft bereikt, zijn laatstgenoten bezoldiging. De eerste volzin alsmede het eerste lid vinden geen toepassing op hem die na evenbedoeld tijdstip in verband met de aanvaarding van een volledige betrekking aanspraak kan maken op loon of bezoldiging, dan wel op een uitkering krachtens de Ziektewet.

3. Indien de gewezen ambtenaar binnen een tijdvak van dertig kalenderdagen nadat de volgens het eerste en tweede lid geregelde doorbetaling van zijn laatstelijk genoten bezoldiging in verband met zijn herstel is gestaakt, wederom wegens ziekte ongeschikt wordt een naar aard en omvang soortgelijke functie te vervullen, wordt de nieuw opgetreden ongeschiktheid als een voortzetting van de vorige ongeschiktheid beschouwd en wordt de doorbetaling hervat. Voor het bepalen van het tijdstip waarop de in het eerste en tweede lid bedoelde termijnen zijn verstreken, worden perioden van ongeschiktheid een naar aard en omvang soortgelijke functie te vervullen die elkaar met een onderbreking van minder dan dertig kalenderdagen zijn opgevolgd, samengeteld.

4. De gewezen ambtenaar die hetzij op het tijdstip van ingang van zijn ontslag, nadat hij reeds gedurende de voor hem in het eerste lid van artikel 45 geldende termijn verhinderd was geweest zijn dienst te verrichten, hetzij na afloop van de periode waarin hij krachtens het eerste, tweede of derde lid, zijn laatstelijk genoten bezoldiging ontving, nog arbeidsongeschikt is, heeft zolang die arbeidsongeschiktheid duurt maar uiterlijk tot de eerste dag van de maand waarin hij de leeftijd van vijfenzestig jaar bereikt, aanspraak op een uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1986, 84). Deze uitkering wordt niet verleend, indien hij ter zake van dat ontslag aanspraak heeft op invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet of een uitkering krachtens de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag (Stb. 1986, 491) dan wel weigert een verzoek te doen tot het instellen van een geneeskundig onderzoek volgens de bepalingen van de Algemene burgerlijke pensioenwet. Het in dit lid bepaalde vindt geen toepassing op de gewezen ambtenaar die na het tijdstip van ingang van zijn ontslag in verband met de aanvaarding van een volledige betrekking aanspraak kan maken op loon of bezoldiging, dan wel op een uitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering. Het in dit lid bepaalde is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de gewezen ambtenaar die op een aldaar bedoeld tijdstip niet arbeidsongeschikt is, doch dit wel is binnen een maand daarna.

Artikel 49

1. De gewezen ambtenaar van wie de bevalling waarschijnlijk is binnen vier maanden na het tijdstip van ingang van haar ontslag, ontvangt over een periode, aanvangende met de eenenveertigste dag voorafgaande aan de vermoedelijke datum van de bevalling en eindigende met de zeventigste dag na de datum waarop de bevalling plaatsvond, eenzelfde bedrag als zij aan bezoldiging zou hebben ontvangen, indien de bevalling tijdens het dienstverband zou hebben plaatsgevonden.

2. Indien de bevalling niet wordt verwacht binnen vier maanden na het tijdstip van ingang van haar ontslag, maar niettemin binnen die termijn plaatsvindt, ontvangt de gewezen ambtenaar het in het eerste lid bedoelde bedrag uitsluitend gedurende zeventig dagen na de datum van de bevalling.

3. Indien en voor zolang de gewezen ambtenaar na beëindiging van de haar ingevolge het eerste of tweede lid toekomende uitkering nog wegens ziekte arbeidsongeschikt is, is het bepaalde bij en krachtens artikel 48, tweede, derde en vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 50

1. Arbeidsongeschikt, geheel of gedeeltelijk, in de zin van de artikelen 48, vierde lid, en 49, derde lid, is hij die tengevolge van ziekte of gebreken geheel of gedeeltelijk buiten staat is met arbeid die voor zijn krachten en bekwaamheid is berekend en die met het oog op zijn opleiding en vroeger beroep hem in billijkheid kan worden opgedragen, ter plaatse waar hij arbeid verricht of het laatst verricht heeft of op een naburige soortgelijke plaats, te verdienen hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde personen, van dezelfde soort en dezelfde opleiding, op zodanige plaats met arbeid gewoonlijk verdienen.

2. Het bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging dan wel van de uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, bedoeld in artikel 48, vierde lid, wordt in voorkomende gevallen gewijzigd overeenkomstig een algemene herziening die voor de gewezen ambtenaar zou hebben gegolden, ware hij in dienst gebleven. Het wordt verminderd met, dan wel hiermede wordt verrekend een uitkering krachtens artikel 68, een hem uit hoofde van de laatstelijk beklede betrekking toegekend of toe te kennen pensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet (daaronder begrepen een aanvulling, verhoging en toeslag als bedoeld in artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, Stb. 657). Het bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging wordt bovendien verminderd met, dan wel hiermede worden verrekend de inkomsten die de gewezen ambtenaar inmiddels mocht zijn gaan genieten uit of in verband met arbeid.

3. De gewezen ambtenaar die ingevolge het bepaalde in artikel 48 aanspraak heeft op doorbetaling van bezoldiging, dan wel op een bedrag als bedoeld in artikel 49, heeft eveneens aanspraak op vakantie-uitkering op de voet van het bepaalde in de artikelen 37 en 38.

Artikel 51

1. De raad van bestuur stelt regels vast met betrekking tot de aanspraak op een uitkering, die toekomt aan daarbij te omschrijven nagelaten betrekkingen van de overleden ambtenaar dan wel van de overleden gewezen ambtenaar die op de dag van zijn overlijden ingevolge het bepaalde bij of krachtens de artikelen 45 en 48 in het genot was van bezoldiging of van een uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering dan wel ingevolge artikel 49 in het genot was van een uitkering als in dat artikel bedoeld.

2. De raad van bestuur stelt regels vast voor de toepassing van het eerste lid in geval van vermissing van de ambtenaar.

Artikel 52

1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt, ingeval de ambtenaar in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 32 dan wel artikel 34, dit bezoldigingsdeel vastgesteld op het bedrag dat hem ingevolge de

voor hem geldende werktijdenregeling zou zijn toegekend, indien hij niet arbeidsongeschikt zou zijn geweest. Is de vaststelling van het bedrag op deze wijze niet mogelijk, dan wordt dit met inachtneming van de krachtens artikel 32 en artikel 34 vastgestelde regels berekend over het voor de ambtenaar geldende salaris.

2. Indien ook voor het overige de bezoldiging niet in een vast bedrag per maand kan worden uitgedrukt, wordt gerekend met het bedrag dat gemiddeld per maand is toegekend in de drie kalendermaanden voorafgaande aan het tijdstip waarop de verhindering tot dienstverrichting is ontstaan. Voor zover de ambtenaar op evenbedoeld tijdstip nog geen drie kalendermaanden in dienst is geweest, wordt gerekend met het bedrag dat hem gemiddeld aan bezoldiging per maand is toegekend over het tijdvak waarin hij voor het ontstaan van de verhindering in dienst is geweest.

Artikel 53

Het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering (Stb. 1974, 480) is van overeenkomstige toepassing op:

- a. de gewezen ambtenaar die tevens ambtenaar was in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet, aan wie wegens blijvende ongeschiktheid voor het vervullen van zijn functie ontslag is verleend met dadelijk ingaand recht op invaliditeitspensioen krachtens die wet;
- b. de gewezen ambtenaar die op grond van artikel 48 aanspraak heeft op een uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en aan het hem verleende ontslag geen aanspraak op wachtgeld of andere uitkering ter zake van onvrijwillige werkloosheid kan ontlenen.

Artikel 54

1. Bij samenloop van een uitkering krachtens dit hoofdstuk met een uitkering krachtens een wettelijke verzekering die is toegekend op grond van dezelfde ziekten of gebreken als uit hoofde waarvan de uitkering krachtens dit hoofdstuk is toegekend, wordt de uitkering krachtens dit hoofdstuk verminderd met het bedrag van de uitkering krachtens een wettelijke verzekering.

2. Indien een arbeidsongeschiktheidsuitkering als bedoeld in de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt verhoogd op grond van dezelfde ziekten of gebreken als uit hoofde waarvan een uitkering krachtens dit hoofdstuk wordt toegekend of verhoogd, vindt het eerste lid met betrekking tot die verhoging overeenkomstige toepassing.

3. De voorgaande leden vinden geen toepassing indien de uitkering krachtens een wettelijke verzekering wordt genoten uit hoofde van een andere betrekking die gelijktijdig is vervuld met de betrekking ter zake waarvan de ambtenaar of de gewezen ambtenaar op een uitkering krachtens dit hoofdstuk aanspraak heeft en voor zover die uitkering krachtens een wettelijke verzekering naar de inkomsten uit die andere betrekking wordt berekend of geacht kan worden te zijn berekend.

Artikel 55

Het bepaalde in dit hoofdstuk is niet van toepassing op de ambtenaar die geen ambtenaar is in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet. In geval van ziekte ontvangt hij tijdens de duur van zijn dienstverband op een hem krachtens de Ziektewet toegekend ziekingeld een aanvulling tot zijn volle bezoldiging. Op deze aanspraak op aanvulling is het bepaalde in artikel 47 van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 6. Arbeidsduur en werktijden

Artikel 56

1. De arbeidsduur bedraagt ten hoogste gemiddeld achtendertig uur per week.
2. De werktijd wordt behoorlijk door rusttijd onderbroken.

Artikel 57

1. Met inachtneming van de artikelen 56 en 115 en van het bepaalde bij of krachtens wetten houdende voorschriften tot beperking van de arbeidsduur, stelt de raad van bestuur voor de ambtenaren werktijdregelingen vast.
2. Tenzij het dienstbelang dit onvermijdelijk maakt, wordt geen dienst geëist op zaterdagen en zondagen, noch op Nieuwjaarsdag, Tweede Paasdag, Hemelvaartsdag, Tweede Pinksterdag, beide Kerstdagen, Bevrijdingsdag en de dag waarop de verjaardag van de Koningin wordt gevierd.
3. De raad van bestuur kan aan de in het tweede lid genoemde feestdagen andere dagen toevoegen.

HOOFDSTUK 7. Vakantie, verlof en buitengewoon verlof

Paragraaf 1. Vakantie

Artikel 58

1. Aan de ambtenaar wordt, al dan niet op zijn verzoek, in elk kalenderjaar vakantie met behoud van zijn volle bezoldiging verleend met inachtneming van het bij en krachtens deze paragraaf bepaalde.
2. Voor de toepassing van het eerste lid is, ingeval de ambtenaar in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 32 dan wel 34, met betrekking tot de vaststelling van dit gedeelte van de bezoldiging het bepaalde krachtens artikel 52 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 59

1. De vakantie wordt slechts verleend, voor zover de belangen van de dienst zich daartegen niet verzetten.
2. Indien naar het oordeel van de raad van bestuur voor de ambtenaar geldige redenen van verhindering bestaan, wordt de vakantie niet ongevraagd verleend.

Artikel 60

De raad van bestuur stelt regels vast omtrent de duur van de vakantie en hetgeen verder op de vakantie betrekking heeft. De aanspraak op vakantie wordt uitgedrukt in gehele uren en bedraagt ten minste 9,5 procent van de arbeidsduur van de ambtenaar, vermeld in de akte van aanstelling.

Paragraaf 2. Verlof

Artikel 61

1. Van rechtswege is met verlof de ambtenaar die:
 - a. ingevolge wettelijke verplichtingen als militair in werkelijke dienst is;

- b. voor een herhalingsoefening als militair in werkelijke dienst is;
- c. is tewerkgesteld in de zin van artikel 9 van de Wet gewetensbezwaren militaire dienst (Stb. 1962, 370).

2. Van rechtswege is met verlof de ambtenaar die wegens ziekte of ongeval zijn werkzaamheden verhinderd is te verrichten.

Artikel 62

1. Indien het ziekenhuis op een daartoe aangewezen kerkelijke of nationale, landelijk, regionaal of plaatselijk erkende feest- of gedenkdag is gesloten, geniet de desbetreffende ambtenaar verlof voor zover het dienstbelang niet anders vereist.

2. Indien de ambtenaar op een dag als bedoeld in het eerste lid, dienst moet verrichten binnen de vastgestelde werktijden dan wel, in geheel of gedeeltelijke afwisselende dienst werkzaam zijnde, op die dag volgens rooster vrij van dienst is of uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot dienstverrichting is gehouden, geniet hij dit verlof op een andere hele, onderscheidenlijk halve dag, al naar gelang hij op eerderbedoelde dag gedurende langer dan vier uur, onderscheidenlijk gedurende vier uur of korter dienst heeft verricht dan wel, in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam zijnde, volgens rooster vrij van dienst is geweest of uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot dienstverrichting was gehouden.

3. Het eerste en tweede lid vinden geen toepassing, indien de sluiting van het ziekenhuis regionaal of plaatselijk plaats vindt en de ambtenaar elders werkzaam is, alsmede indien het betreft feestdagen, bedoeld in artikel 57, tweede en derde lid.

Paragraaf 3. Buitengewoon verlof

Artikel 63

1. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend voor de uitoefening van kiesrecht en voor het voldoen aan een wettelijke verplichting, een en ander voor zover dit niet in vrije tijd kan geschieden en omzetting van dienst niet mogelijk is.

2. De raad van bestuur stelt regels vast met betrekking tot buitengewoon verlof van korte en lange duur dat, al dan niet met behoud van bezoldiging en al dan niet onder bepaalde voorwaarden, wordt of kan worden verleend op andere gronden dan die genoemd in het eerste lid.

HOOFDSTUK 8. Bedrijfsgezondheidskundige begeleiding en bijzondere voorzieningen in verband met ziekte

Paragraaf 1. Bedrijfsgezondheidskundige begeleiding

Artikel 64

1. De ambtenaar geniet bedrijfsgezondheidskundige begeleiding overeenkomstig het bepaalde in deze paragraaf.

2. De bedrijfsgezondheidskundige begeleiding van de ambtenaar geschiedt door of vanwege de bedrijfsgezondheidsdienst in samenwerking met de raad van bestuur overeenkomstig ter zake door die raad te stellen regels.

Artikel 65

1. Onverminderd de mogelijkheid de arts van de bedrijfsgezondheidsdienst rechtstreeks te consulteren ter zake van met zijn arbeidssituatie samenhangende gezondheidsproblemen kan de ambtenaar de raad van bestuur verzoeken hem in verband hiermede aan een onderzoek vanwege de bedrijfsgezondheidsdienst te onderwerpen.

2. De ambtenaar kan worden verplicht zich aan een bedrijfsgezondheidskundig onderzoek vanwege de bedrijfsgezondheidsdienst te onderwerpen.

3. De raad van bestuur stelt nadere regels vast met betrekking tot het bedrijfsgezondheidskundig onderzoek.

Paragraaf 2. Bijzondere voorzieningen in verband met ziekte

Artikel 66

1. In bijzondere gevallen kan aan de ambtenaar een tegemoetkoming worden toegekend in noodzakelijk gemaakte kosten, verband houdende met ziekte, die de ambtenaar voor zichzelf en voor zijn medebelanghebbers heeft gemaakt, indien hierin niet ingevolge een andere regeling kan worden voorzien en deze kosten redelijkerwijs niet te zijnen laste kunnen blijven.

2. De raad van bestuur kan voor de toepassing van het eerste lid nadere regels vaststellen.

Artikel 67

1. In geval van ziekte die in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de aan de ambtenaar opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten, worden hem vergoed de te zijnen laste blijvende, naar het oordeel van de raad van bestuur noodzakelijk gemaakte kosten van geneeskundige behandeling of verzorging.

2. De raad van bestuur kan voor de toepassing van het eerste lid nadere regels vaststellen.

Artikel 68

1. Aan de gewezen ambtenaar aan wie een invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet is toegekend, vermeerderd met een aanvulling als bedoeld in artikel F 9 van die wet, wordt indien de ziekten of gebreken uit hoofde waarvan hij blijvend ongeschikt is verklaard zijn functie te vervullen, in overwegende mate hun oorzaak vinden in de aard van de hem opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid zijn te wijten, een uitkering verleend ten bedrage van achttien procent van het invaliditeitspensioen, zoals dit met evenbedoelde aanvulling is vermeerderd. De uitkering eindigt met ingang van de maand waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van vijftenzestig jaar bereikt.

2. Indien aan de gewezen ambtenaar een uitsluitend naar zijn dienstitijd berekend invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet is toegekend en dat pensioen lager is dan honderdachttien procent van het bedrag dat hem bij toepasselijkheid van artikel F 9 van die wet aan invaliditeitspensioen en aanvulling zou zijn toegekend, wordt hem in het geval, bedoeld in het eerste lid, een uitkering verleend ten bedrage van het verschil. De uitkering eindigt met

ingang van de maand waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van vijftenzestig jaar bereikt.

3. Aan de gewezen ambtenaar die recht heeft op een wachtgeld als bedoeld in artikel K 4 van de Algemene burgerlijke pensioenwet en die niet herplaatst is in een passende betrekking als bedoeld in artikel K 2 van die wet, wordt, in het in het eerste lid bedoelde geval, een uitkering verleend van achttien procent van het invaliditeitspensioen dat hem zou zijn toegekend, indien het bepaalde in artikel K 4, eerste lid, van die wet niet van toepassing zou zijn.

4. Indien het overlijden van een ambtenaar dan wel van een voor een uitkering als bedoeld in de voorgaande leden, in aanmerking gekomen gewezen ambtenaar het rechtstreeks gevolg is van ziekten of gebreken als bedoeld in het eerste lid, wordt aan degene die in verband met dit overlijden krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet een pensioen geniet, een uitkering verleend ten bedrage van achttien procent van dit pensioen. De uitkering eindigt met ingang van de maand waarin de overledene de leeftijd van vijftenzestig jaar zou hebben bereikt, dan wel indien de weduwe of weduwnaar aan wie een pensioen werd toegekend, hertrouwt, met ingang van de maand volgende op die van het hertrouwen.

5. Voor de toepassing van dit artikel worden onder invaliditeitspensioen en pensioen mede verstaan een verhoging en toeslag als bedoeld in artikel A 2 van de Algemene burgerlijke pensioenwet alsmede een toeslag als bedoeld in artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, Stb. 657.

6. Bij samenloop van een uitkering krachtens de voorgaande leden met een uitkering krachtens een wettelijke verzekering die is toegekend op grond van dezelfde ziekten of gebreken als uit hoofde waarvan de uitkering krachtens de voorgaande leden is toegekend, is artikel 54 van overeenkomstige toepassing

Artikel 69

Met uitzondering van artikel 67 is deze paragraaf niet van toepassing op de ambtenaar die geen ambtenaar is in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet.

HOOFDSTUK 9. Medezeggenschap en werkoverleg

Paragraaf 1. Medezeggenschap

Artikel 70

1. De raad van bestuur overlegt over aangelegenheden het ziekenhuis betreffende, met inbegrip van de regels volgens welke het personeelsbeleid bij het ziekenhuis zal worden gevoerd, met de medezeggenschapsraad.

2. Over aangelegenheden van algemeen belang voor de bijzondere rechtstoestand van het personeel van het ziekenhuis, daaronder begrepen de vaststelling, wijziging en intrekking van regels ter uitvoering van dit besluit, wordt niet beslist zonder de instemming van de medezeggenschapsraad overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens dit hoofdstuk.

3. Met de medezeggenschapsraad wordt geen overleg gepleegd over aangelegenheden die zijn voorbehouden aan de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken, het C.O.P.W.O. of het L.O.A.Z.

4. De raad van bestuur draagt zorg voor de voorzieningen en faciliteiten ten behoeve van de medezeggenschapsraad en zijn leden, die zij in redelijkheid nodig hebben om hun werkzaamheden naar behoren te kunnen vervullen.

Artikel 71

1. De raad van bestuur stelt regels vast met betrekking tot het overleg met de medezeggenschapsraad.

2. De regels, bedoeld in het eerste lid, hebben in elk geval betrekking op:

- a. de samenstelling van de medezeggenschapsraad;
- b. het actief en passief kiesrecht voor de medezeggenschapsraad;
- c. de bevoegdheden van de medezeggenschapsraad;
- d. de wijze waarop aan de medezeggenschapsraad inlichtingen en gegevens worden verstrekt;
- e. de wijze waarop geschillen in het overleg tussen de raad van bestuur en de medezeggenschapsraad worden behandeld, met inachtneming van hoofdstuk 21;
- f. de rechten en verplichtingen van de leden van de medezeggenschapsraad;
- g. de adviseurspositie van de centrales bij het overleg met de medezeggenschapsraad.

3. Bij de regeling van de onderwerpen, bedoeld in het tweede lid, wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de Wet op de Ondernemingsraden (Stb. 1990, 93).

Artikel 72

De medezeggenschapsraad stelt een reglement vast waarin de verkiezing van de leden en de werkwijze van de raad worden geregeld.

Artikel 73

1. De raad van bestuur stelt regels vast met betrekking tot dienstcommissies.

2. Artikel 70, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 74

1. De raad van bestuur stelt ten behoeve van leden en kaderleden van de centrales in het ziekenhuis regels vast met betrekking tot:

- a. verloffaciliteiten;
- b. het ter beschikking stellen van zaalruimte voor vergaderingen ter voorbereiding van overleg- en andere vergaderingen waarbij die leden en kaderleden zijn betrokken;
- c. een financiële bijdrage.

2. De in het eerste lid, onder b, bedoelde zaalruimte wordt voor zover mogelijk kosteloos ter beschikking gesteld.

Paragraaf 2. Werkoverleg

Artikel 75

De raad van bestuur bevordert zoveel mogelijk het werkoverleg bij de diensten en afdelingen van het ziekenhuis.

HOOFDSTUK 10. Overige rechten en verplichtingen

Paragraaf 1. Standplaats en vergoeding van kosten

Artikel 76

1. De ambtenaar kan worden verplicht te gaan wonen of te blijven wonen in of nabij de gemeente die hem als standplaats is aangewezen of waartoe zijn standplaats behoort, indien dit naar het oordeel van de raad van bestuur noodzakelijk is in verband met de goede vervulling van zijn functie.

2. De ambtenaar aan wie de verplichting is opgelegd in of nabij de in het eerste lid bedoelde gemeente te gaan wonen, is gehouden zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk twee jaar nadat die verplichting is opgelegd, daaraan gevolg te geven.

Artikel 77

1. De raad van bestuur kan regels vaststellen met betrekking tot de vergoeding voor of tegemoetkoming in:

- a. reis- en verblijfkosten ter zake van dienstreizen;
- b. reis-, verhuis- en pensionkosten in verband met verplaatsing of indiensttreding van de ambtenaar;
- c. kosten in verband met het gebruik van de privé-telefoon voor dienstdoeleinden;
- d. kosten van een maaltijd in geval van overwerk.

2. De raad van bestuur kan regels vaststellen met betrekking tot de betaling voor de door het ziekenhuis verstrekte kost, inwoning, woning en andere emolumenten.

Paragraaf 2. Wijziging van functie of van werkzaamheden

Artikel 78

1. De ambtenaar kan op zijn verzoek een andere functie worden opgedragen.

2. Wanneer het belang van de dienst dit vordert, is de ambtenaar verplicht, al dan niet in dezelfde dienst of afdeling en al of niet op dezelfde standplaats, een andere functie te aanvaarden, die hem, in verband met zijn persoonlijkheid, zijn omstandigheden en de voor hem bestaande vooruitzichten, redelijkerwijs kan worden opgedragen.

3. Een andere functie wordt hem, tenzij in spoedeisende gevallen, niet opgedragen, dan nadat hij is gehoord.

Artikel 79

De ambtenaar kan worden verplicht tijdelijk andere werkzaamheden te verrichten dan die welke hij gewoonlijk verricht, mits die werkzaamheden hem redelijkerwijs kunnen worden opgedragen. Hij kan echter niet worden verplicht werkzaamheden te verrichten in de plaats van stakers of uitgeslotenen in particuliere dienst, tenzij de opgedragen werkzaamheden worden verricht in dienst van het lichaam waarbij hij werkzaam is, en voor de openbare dienst tijdens de staking of uitsluiting dan wel als onmiddellijk gevolg daarvan redelijkerwijze dadelijk noodzakelijk zijn te achten.

Paragraaf 3. Studie

Artikel 80

1. De raad van bestuur kan de ambtenaar opdracht geven tot het volgen van een studie dan wel de ambtenaar op diens verzoek faciliteiten verlenen in verband met het volgen van een studie.
2. De raad van bestuur stelt regels vast met betrekking tot het verlenen van studiefaciliteiten en de terugbetaling van de kosten van een opleiding gemaakt ten behoeve van de functie waarin de ambtenaar is tewerkgesteld.

Paragraaf 4. Aansprakelijkheid en schadeloosstelling

Artikel 81

1. Met inachtneming van de wettelijke voorschriften stelt de raad van bestuur regels vast met betrekking tot aansprakelijkheid en schadeloosstelling.
2. De raad van bestuur kan regels vaststellen met betrekking tot het indienen en behandelen van klachten van de ambtenaar, onderscheidenlijk over de ambtenaar.

Paragraaf 5. Overige onderwerpen

Artikel 82

1. De raad van bestuur kan vergunning verlenen voor:
 - a. het aanvaarden van nevenbetrekkingen en het verrichten van nevenwerkzaamheden, daaronder mede verstaan het voeren van een medische praktijk voor eigen rekening ten behoeve van particuliere patiënten of het verrichten van andere beroepsactiviteiten voor eigen rekening ten behoeve van particuliere patiënten, al dan niet binnen het ziekenhuis;
 - b. het deelnemen, middellijk of onmiddellijk, aan aannemingen en leveringen ten behoeve van openbare diensten;
 - c. het zijn van commissaris, bestuurder of vennoot van vennootschappen, stichtingen of verenigingen die geregeld in aanraking komen of krachtens haar opzet kunnen komen met het ziekenhuis.
2. De vergunning, bedoeld in het eerste lid, kan voor bepaalde of onbepaalde tijd worden verleend. Zij kan worden ingetrokken. Aan een vergunning kunnen voorwaarden en beperkingen worden verbonden.
3. De raad van bestuur stelt nadere regels vast met betrekking tot het bepaalde in de voorgaande leden, daaronder mede verstaan regels met betrekking tot de vermindering van de bezoldiging en van de daarover berekende vakantie-uitkering, ingeval de bezigheden, bedoeld in het eerste lid onder a tot en met c, worden gehonoreerd dan wel daarvoor een vergoeding wordt ontvangen.

Artikel 83

- De raad van bestuur kan regels vaststellen met betrekking tot:
- a. dienstwoningen;
 - b. het dragen van dienstkleding en onderscheidingstekenen.

Artikel 84

Aan de vrouwelijke ambtenaar die een borstkind heeft, en hiervan aan het hoofd van dienst heeft kennis gegeven, behoort gelegenheid te worden gegeven dat kind te zogen.

Artikel 85

1. Onverminderd artikel 102 kan de raad van bestuur dienstvoorschriften vaststellen met betrekking tot de bedrijfsvoering in het algemeen en met betrekking tot de organisatie van de patiëntenzorg in het bijzonder.

2. De voorschriften, bedoeld in het eerste lid, kunnen door de raad van bestuur in de vorm van een instructie mede van toepassing worden verklaard op personen die werkzaam zijn in het ziekenhuis maar niet bij het ziekenhuis zijn aangesteld.

HOOFDSTUK 11. Disciplinaire maatregelen

Artikel 86

1. Aan de ambtenaar die zich aan plichtsverzuim schuldig maakt, kunnen door de raad van bestuur deswege disciplinaire maatregelen worden opgelegd.

2. Plichtsverzuim omvat zowel het overtreden van enig voorschrift als het doen of nalaten van iets, wat een goed ambtenaar in gelijke omstandigheden behoort na te laten of te doen.

3. De raad van bestuur stelt met betrekking tot het opleggen van disciplinaire maatregelen regels vast.

Artikel 87

1. De ambtenaar kan geen disciplinaire maatregel worden opgelegd wegens overtreding van artikel 125a, eerste lid, van de Ambtenarenwet 1929, dan nadat daarover advies is ingewonnen van een daartoe door de raad van bestuur, zoveel mogelijk in samenwerking met de overige raden van bestuur, ingestelde commissie. De raad van bestuur stelt, zoveel mogelijk in samenwerking met de overige raden van bestuur, regels vast met betrekking tot de samenstelling en de werkwijze van deze commissie.

2. De raad van bestuur geeft bij zijn besluit tot strafoplegging te kennen of dit in overeenstemming is met het ingewonnen advies.

HOOFDSTUK 12. Schorsing

Artikel 88

1. De ambtenaar is van rechtswege in zijn functie geschorst, wanneer hij krachtens wettelijke maatregel van zijn vrijheid is beroofd, tenzij de vrijheidsbeneming het gevolg is van een maatregel, anders dan op grond van de Krankzinnigenwet (Stb. 1884, 96), genomen in het belang van de volksgezondheid.

2. De raad van bestuur stelt regels vast met betrekking tot de gronden waarop een ambtenaar door die raad kan worden geschorst alsmede de daarbij in acht te nemen procedure.

3. De raad van bestuur stelt regels vast met betrekking tot de gevallen en de mate waarin tijdens schorsing inhouding van de bezoldiging kan plaatsvinden.

HOOFDSTUK 13. ONTSLAG

Paragraaf 1. Algemene bepalingen

Artikel 89

1. Het ontslag wordt schriftelijk verleend. Het ontslagbesluit vermeldt de datum van ingang van het ontslag.

2. Bij ongevraagd ontslag wordt de ambtenaar de reden van het ontslag schriftelijk medegedeeld.

Artikel 90

1. De ambtenaar wordt op zijn verzoek ontslag verleend.

2. Dit ontslag wordt verleend met ingang van een dag niet vroeger dan een maand of later dan drie maanden na de dag waarop het verzoek om ontslag is ingekomen.

3. Van het eerste lid kan worden afgeweken, indien een strafrechtelijke vervolging ter zake van misdrijf tegen de ambtenaar is ingesteld of indien wordt overwogen een disciplinaire maatregel van ontslag op te leggen.

4. Van het tweede lid kan worden afgeweken:

a. indien wordt overwogen de ambtenaar een disciplinaire maatregel op te leggen;

b. indien het belang van de dienst dit vordert met dien verstande, dat de termijn van drie maanden, vermeld in het tweede lid, tot ten hoogste zes maanden kan worden verlengd en dat bij de verlenging in redelijkheid met het belang van de ambtenaar rekening wordt gehouden;

c. ingevolge verzoek van de ambtenaar.

5. Het ontslag op eigen verzoek wordt eervol verleend.

Artikel 91

1. Aan de ambtenaar die ontslag vraagt met het oog op een uitkering op grond van de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden (Stb. 1984, 273) wordt ontslag verleend, indien het bestuur van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds op een desbetreffend schriftelijk verzoek heeft beslist dat na dat te verlenen ontslag recht bestaat op een uitkering op grond van die wet. Het ontslag gaat niet eerder in dan met ingang van de dag waarop het recht op evengenoemde uitkering bestaat.

2. Artikel 90, tweede lid tot en met vijfde lid, is zoveel mogelijk van overeenkomstige toepassing.

Artikel 92

1. De ambtenaar, die na afloop van hem verleend buitengewoon verlof van lange duur en zonder dat dit is verlengd, zijn dienst niet tijdig hervat, wordt voor de toepassing van dit hoofdstuk geacht een verzoek om ontslag te hebben ingediend.

2. Het eerste lid is niet van toepassing, indien de ambtenaar binnen een redelijke termijn ten genoegen van de raad van bestuur aannemelijk maakt, dat hij geldige redenen had zijn dienst niet te hervatten, in welk geval het verlof geacht wordt te zijn verlengd tot het tijdstip waarop bedoelde geldige redenen hebben opgehouden te bestaan.

Artikel 93

1. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst die blijkens zijn akte van aanstelling is aangesteld voor een vast bepaalde tijd of voor een proeftijd, wordt, tenzij het tegendeel blijkt, geacht eervol ontslag te zijn verleend zodra die tijd is verstreken. Bij voortduring van het dienstverband na het verstrijken van de vast bepaalde tijd of de eventueel ingevolge artikel 15, tweede lid onder a, verlengde proeftijd wordt de ambtenaar geacht voor onbepaalde tijd te zijn aangesteld.

2. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst die is aangesteld voor onbepaalde tijd waaronder begrepen de ambtenaar die is aangesteld ter vervanging van een afwezige ambtenaar dan wel belast is met werk van kennelijk tijdelijk karakter, kan ontslag worden verleend, mits een opzeggingstermijn in acht wordt genomen van:

a. drie maanden, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging laatstelijk ten minste twaalf maanden onafgebroken in dienst is geweest;

b. twee maanden, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging laatstelijk ten minste zes maanden doch korter dan twaalf maanden onafgebroken in dienst is geweest;

c. één maand, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging laatstelijk korter dan zes maanden onafgebroken in dienst is geweest.

3. Opzegging als bedoeld in het tweede lid, kan niet geschieden gedurende de zwangerschap van de vrouwelijke ambtenaar noch tijdens het haar verleende bevallingsverlof, noch indien zij haar dienst heeft hervat gedurende een periode van zes weken volgend op dat verlof. De raad van bestuur kan ter staving van de zwangerschap een verklaring van een geneeskundige of van een verloskundige verlangen.

4. Opzegging als bedoeld in het tweede lid, kan niet geschieden wegens de omstandigheden dat de ambtenaar in of buiten rechte een beroep heeft gedaan op het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen.

5. Het ontslag kan, al dan niet op verzoek van de ambtenaar, ingaan voor de afloop van de opzeggingstermijn. Indien dit niet op verzoek van de ambtenaar geschiedt, wordt hem over de tijd welke aan de opzeggingstermijn ontbreekt, een bedrag uitbetaald gelijk aan de laatstgenoten bezoldiging, vermeerderd met de vakantie-uitkering, berekend op de voet van het bepaalde in hoofdstuk 4.

6. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst, bedoeld in het eerste lid, kan ontslag worden verleend met ingang van een dag, gelegen binnen een bepaalde tijd of de proeftijd. In dat geval vinden het tweede, derde, vierde en vijfde lid overeenkomstige toepassing.

Paragraaf 3. Ontslag wegens reorganisatie

Artikel 94

1. Aan de ambtenaar kan eervol ontslag worden verleend:

a. wegens opheffing van zijn betrekking;

b. wegens overtolligheid van personeel als gevolg van verandering in de inrichting van de dienst of afdeling, dan wel het onderdeel daarvan, waarbij de ambtenaar werkzaam is, dan wel als gevolg van vermindering der werkzaamheden bij die dienst, afdeling of dat onderdeel.

2. Ontslag op een van de in het eerste lid genoemde gronden kan slechts plaatsvinden, indien het na een zorgvuldig onderzoek niet mogelijk is gebleken om de ambtenaar binnen het gezagsbereik van de raad van bestuur andere mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende werkzaamheden op te dragen dan

wel, indien deze zodanige werkzaamheden weigert te aanvaarden. Bij het opdragen van passende werkzaamheden zal, teneinde het ontstaan dan wel het vergroten van feitelijke ongelijkheden tegen te gaan, uitgangspunt zijn, dat voorrang wordt gegeven aan vrouwelijke ambtenaren.

3. Ontslag van in vaste dienst aangestelde ambtenaren wegens overtolligheid van personeel geschiedt in de volgende rangorde:

- a. zij die dat wensen;
- b. zij die vijfendertig of meer voor pensioen geldige dienstjaren hebben, waarbij ouderen in leeftijd vóór jongeren gaan;
- c. zij die de leeftijd van vijfendertig jaar nog niet hebben overschreden, te beginnen met hen die het geringste aantal jaren in burgerlijke overheidsdienst hebben doorgebracht;
- d. zij die het geringste aantal jaren in burgerlijke overheidsdienst hebben doorgebracht.

Voor de berekening van het aantal jaren in burgerlijke overheidsdienst wordt mede in aanmerking genomen tijd gewijd aan de verzorging van tot het huishouden van de ambtenaar behorende eigen, stief- of pleegkinderen jonger dan vier jaar, tot een maximum van in totaal zes jaren. Tevens wordt voor de berekening van het aantal jaren in burgerlijke overheidsdienst in aanmerking genomen tijd doorgebracht in dienst van een in artikel 8, onder e, van de wet genoemde universiteit of van een academisch ziekenhuis bij zulk een universiteit.

4. Indien het dienstbelang dit vordert, kan bij de verlening van ontslag van de rangorde, bedoeld in het derde lid, worden afgeweken. Omvat de afvloeiing in dat geval meer dan één procent van het aantal ambtenaren in vaste dienst bij de betrokken dienst of afdeling dan wel het betrokken onderdeel daarvan, met een minimum van vijf, dan geschiedt zij naar een bepaald vooraf vastgesteld en aan de betrokkenen bekendgemaakt plan.

5. Bij een ontslagverlening op grond van het eerste lid wordt een opzeggingstermijn van drie maanden in acht genomen.

6. Aan de ambtenaar wordt bij dan wel na verplaatsing van het ziekenhuis of onderdeel daarvan, waarbij hij werkzaam is, eervol ontslag verleend, indien op grond van door hem kenbaar gemaakte, aan zijn persoonlijke omstandigheden of die van zijn gezin ontleende en door de raad van bestuur als geldig erkende, bezwaren van hem in redelijkheid niet kan worden verlangd, dat hij zich naar de daaruit voor hem voortvloeiende verplaatsing zal voegen dan wel in de daaruit voor hem voortgevloeide verplaatsing zal blijven voegen, tenzij de raad van bestuur het mogelijk acht aan de ambtenaar andere hem passende werkzaamheden op te dragen, waarvoor eerderbedoelde bezwaren niet gelden.

7. Binnen een periode van uiterlijk één jaar nadat de ambtenaar de hem ingevolge dit artikel opgedragen werkzaamheden is gaan vervullen, kan hem alsnog het eervol ontslag, bedoeld in het eerste, onderscheidenlijk zesde lid, worden verleend, indien die werkzaamheden blijken niet passend voor hem te zijn. Het vijfde lid is daarbij niet van toepassing.

Paragraaf 4. Functioneel leeftijdsontslag

Artikel 95

1. Aan de ambtenaar die met een functie is belast voor de vervulling waarvan bij koninklijk besluit, uit hoofde van de aard van de aan die functie verbonden werkzaamheden, een leeftijdsgrens is vastgesteld, wordt eervol ontslag verleend met ingang van de eerste dag van de maand, volgend op die waarin hij de voor die functie vastgestelde leeftijdsgrens bereikt. Indien de ambtenaar op het tijdstip van inwerking-treding van het koninklijk besluit waarin een leeftijdsgrens wordt vastgesteld, die leeftijdsgrens reeds heeft bereikt, wordt hem eervol ontslag

verleend met ingang van de eerste dag van de maand volgende op die, waarin evenbedoeld besluit in werking is getreden, dan wel, overeenkomstig het verzoek van de ambtenaar, met ingang van een latere datum, doch uiterlijk een jaar na vorenbedoeld tijdstip.

2. De ingang van het ingevolge het eerste lid te verlenen ontslag kan, indien het opschorten van de ingangsdatum van het ontslag door de raad van bestuur in het belang van de dienst wordt geacht, de ambtenaar dit heeft verzocht of daarmee instemt en hij blijkens de uitslag van een onderzoek door de bedrijfsgezondheidsdienst lichamelijk en psychisch in staat kan worden geacht zijn functie te blijven waarnemen, voor de duur van ten hoogste een jaar worden opgeschort, welke duur onder genoemde voorwaarden telkens met ten hoogste een jaar kan worden verlengd. Niettemin kan aan de ambtenaar, die tussentijds blijkens de uitslag van een bedrijfsgezondheidskundig onderzoek ongeschikt is geworden voor de verdere waarneming van zijn functie, eervol ontslag worden verleend met ingang van de eerste dag van de maand, volgende op die, waarin de uitslag van het gezondheidskundig onderzoek te zijner kennis is gebracht.

Paragraaf 5. Overige ontslaggronden

Artikel 96

1. Anders dan op eigen verzoek, bij wijze van straf of ingevolge het bepaalde bij artikel 7 van de Wet van 17 juli 1923 (Stb. 364) en bij de artikelen 16, derde lid, 93, 94, 95, 98 en 99 kan de ambtenaar worden ontslagen op grond van:

- a. het verlies van een vereiste voor de benoembaarheid, door de raad van bestuur gesteld bij een regeling aan de benoeming voorafgegaan, tenzij het vereiste alleen voor de aanvang van de functie geldt;
- b. onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak waarbij de ambtenaar onder curatele is gesteld;
- c. het ondergaan van lijfswang wegens schulden krachtens onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak;
- d. onherroepelijke veroordeling tot vrijheidsstraf wegens misdrijf;
- e. blijvende ongeschiktheid, uit hoofde van ziekten of gebreken, voor de vervulling van zijn functie blijkens een onherroepelijk geworden beslissing als bedoeld in artikel P 5 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, dan wel, indien de ambtenaar krachtens het bepaalde in artikel B 7 geen ambtenaar is in de zin van die wet, blijkens een onderzoek vanwege de bedrijfsgezondheidsdienst;
- f. onbekwaamheid of ongeschiktheid anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken voor de door hem beklede functie ;
- g. het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd;
- h. het bij of in verband met indiensttreding of keuring verstrekken van onjuiste of onvolledige inlichtingen, zonder welke handelwijze niet tot indienstneming of goedkeuring zou zijn overgegaan, tenzij de ambtenaar aannemelijk maakt dat hij te goeder trouw heeft gehandeld.

2. Een ontslag op grond van het eerste lid onder a, e, f en g, wordt eervol verleend.

3. In het geval van de in het eerste lid onder e bedoelde ongeschiktheid wordt aan de ambtenaar die ingevolge artikel K 2 van de Algemene burgerlijke pensioenwet herplaatsbaar is verklaard, op grond van die ongeschiktheid eerst ontslag verleend nadat een zorgvuldig onderzoek is ingesteld naar de mogelijkheid om de ambtenaar binnen het gezagsbereik van de raad van bestuur te herplaatsen in een passende andere betrekking.

4. In het geval, bedoeld in het eerste lid onder f, gaat de raad van bestuur, alvorens tot ontslag over te gaan, na of binnen zijn gezagsbereik

herplaatsing van de ambtenaar in een andere mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende betrekking mogelijk is.

Artikel 97

Indien aan de ambtenaar gedurende de tijd dat hij recht heeft op wachtgeld, daaronder mede verstaan herplaatsingswachtgeld of een uitkering krachtens de Uitkeringsregeling 1966, een voor hem passend geachte betrekking is aangeboden en die betrekking binnen een periode van uiterlijk één jaar, nadat hij haar is gaan vervullen, niet passend voor hem blijkt te zijn, kan hem binnen die periode op eigen verzoek eervol ontslag uit die betrekking worden verleend, welk ontslag ten aanzien van zijn aanspraken op een wachtgeld of uitkering als evenbedoeld, wordt geacht niet door eigen toedoen te zijn verleend.

Artikel 98

Aan de ambtenaar die een benoeming tot minister of staatssecretaris aanvaardt, wordt, met ingang van de dag van het aanvaarden van deze betrekking, eervol ontslag verleend.

Artikel 99

Aan de ambtenaar die in verband met de aanvaarding van een functie in een publiekrechtelijk college waarin hij is benoemd of verkozen, tijdelijk is ontheven van de waarneming van zijn functie, wordt, indien hij ophoudt zodanige functie te bekleden en hij naar het oordeel van de raad van bestuur niet in actieve dienst kan worden hersteld, eervol ontslag verleend.

Artikel 100

Aan de ambtenaar in vaste dienst kan ook op andere gronden dan die in artikel 96 zijn geregeld of waarnaar in dat artikel wordt verwezen, ontslag worden gegeven. Dat ontslag wordt eervol verleend.

HOOFSTUK 14. Bijzondere bepalingen voor medische specialisten

Artikel 101

1. Dit hoofdstuk heeft betrekking op medische specialisten.
2. Voor zover bij of krachtens dit besluit niet anders is bepaald, zijn de overige hoofdstukken van dit besluit mede van toepassing op de medische specialisten.

Artikel 102

Onverminderd artikel 85 kan de raad van bestuur met inachtneming van het bepaalde in artikel 165 van de wet ten aanzien van de in het ziekenhuis werkzame medische specialisten in de vorm van een instructie bijzondere regels met betrekking tot de medische bedrijfsvoering en organisatie, de procedures en andere voor de patiëntenzorg van belang zijnde zaken vaststellen, die door de medische specialisten in acht genomen dienen te worden.

Artikel 103

Het door de raad van bestuur benoemde hoofd van de afdeling kan de op zijn afdeling werkzame medische specialisten instructies geven ten behoeve van de patiëntenzorg en namens die raad opdrachten aan hen geven.

Artikel 104

1. De medische specialisten zijn op verzoek van de raad van bestuur verplicht een bijdrage te verlenen aan de opleiding van personeel van het ziekenhuis dat met patiëntenzorg is belast.

2. De tijd die de medische specialisten in het kader van de in het eerste lid bedoelde verplichting als docent van interne opleidingen fungeren, geldt als werktijd.

Artikel 105

De aanstelling van een hoogleraar of een ander lid van het wetenschappelijk personeel krachtens artikel 165 van de wet als medisch specialist bij het ziekenhuis geschiedt voor de duur van de aanstelling bij de universiteit.

Artikel 106

De aanstelling bij de universiteit van een medisch specialist in dienst van het ziekenhuis voor het geven van wetenschappelijk onderwijs of het verrichten van wetenschappelijk onderzoek in enige faculteit van de universiteit geschiedt voor de duur van de aanstelling bij het ziekenhuis.

Artikel 107

Ten aanzien van de medisch specialist die zowel is aangesteld bij het ziekenhuis als bij de universiteit, bepalen de raad van bestuur en het college van bestuur in overeenstemming:

- a. de wijze waarop de wederzijdse bevoegdheden worden uitgeoefend;
- b. de toepasselijkheid van de geldende rechtspositieregimes zijnde het bepaalde bij of krachtens dit besluit en het bepaalde bij of krachtens het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs (Stb. 1987, 393) en het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs (Stb. 1987, 439).

Artikel 108

1. Aan de medisch specialist die geen medische praktijk voor eigen rekening voert, kan door de raad van bestuur een toelage worden toegekend in verband met werkzaamheden ten behoeve van patiëntenzorg.

2. De in het eerste lid bedoelde toelage wordt ingetrokken, indien de gronden waarop de toelage werd toegekend, niet meer aanwezig zijn, tenzij de raad van bestuur van oordeel is, dat er omstandigheden zijn om de toelage geheel of gedeeltelijk te handhaven.

3. De raad van bestuur stelt met betrekking tot de toelage, bedoeld in het eerste lid, nadere regels vast.

Artikel 109

Onverminderd het bepaalde in hoofdstuk 13 kan de raad van bestuur de medisch specialist die tevens is aangesteld bij de universiteit, ontslag verlenen indien zijn aanstelling bij de universiteit eindigt.

HOOFDSTUK 15. Bijzondere bepalingen voor de assistent-geneeskundigen in opleiding

Paragraaf 1. Algemene bepalingen

Artikel 110

1. Dit hoofdstuk heeft betrekking op assistent-geneeskundigen in opleiding.
2. Voor zover bij of krachtens dit besluit niet anders is bepaald, zijn de overige hoofdstukken van dit besluit mede van toepassing op de assistent-geneeskundigen in opleiding.

Paragraaf 2. Aanstelling en ontslag

Artikel 111

De assistent-geneeskundige in opleiding wordt aangesteld in tijdelijke dienst voor de duur van zijn opleiding tot medisch specialist.

Artikel 112

Aan de assistent-geneeskundige in opleiding wordt, onverminderd hoofdstuk 13, eervol ontslag verleend op het tijdstip waarop de opleiding ingevolge de ter zake van die opleiding geldende regels eindigt.

Paragraaf 3. Bezoldiging

Artikel 113

De artikelen 26 tot en met 29 zijn niet van toepassing op de assistent-geneeskundigen in opleiding.

Artikel 114

1. Voor de assistent-geneeskundige in opleiding geldt een salarisschaal bestaande uit de salarisnummers 0 tot en met 7, overeenkomend met de salarisnummers 3 tot en met 10 van salarisschaal 10 van bijlage A van dit besluit.
2. Inpassing van de assistent-geneeskundige in opleiding in de in het eerste lid bedoelde salarisschaal geschiedt op salarisnummer 0. Voor elk jaar dat hij na het behalen van zijn arts-examen als geneeskundige werkzaam is geweest kan tot het bereiken van het maximumsalaris in bedoelde schaal een verhoging naar het volgende salarisnummer worden toegekend.

Artikel 115

In afwijking van artikel 56, eerste lid, bedraagt voor de assistent-geneeskundige in opleiding de arbeidsduur ten hoogste gemiddeld achtenveertig uur per week.

Artikel 116

1. Met betrekking tot de opleiding van assistent-geneeskundigen in opleiding stelt de raad van bestuur na overleg met de bij die opleiding betrokken personen een opleidingsreglement vast.

2. Bij de vaststelling van het opleidingsreglement neemt de raad van bestuur de voorschriften voor de opleiding in acht, zoals deze zijn vastgesteld door het Centraal College voor de erkenning en registratie van medische specialisten.

3. In het opleidingsreglement worden in ieder geval de volgende onderwerpen geregeld:

- a. de organisatie van de opleiding binnen het ziekenhuis;
- b. de verplichtingen, bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de assistent-geneeskundige in opleiding in het kader van de patiëntenzorg, een en ander in verhouding tot die van de bij zijn opleiding betrokken personen en die van het ziekenhuis;
- c. de instelling, de samenstelling en de bevoegdheden van een centrale opleidingscommissie binnen het ziekenhuis;
- d. de beslechting van geschillen die zich tussen de assistent-geneeskundige in opleiding en de bij zijn opleiding betrokken personen in het kader van de opleiding kunnen voordoen;
- e. de wijze waarop en de mate waarin de assistent-geneeskundige in opleiding medewerking verleent aan opleidingen waarvoor het ziekenhuis de verantwoordelijkheid draagt.

Artikel 117

1. De raad van bestuur regelt, dat in overeenstemming met de inhoudelijke opleidingseisen van het Centraal College voor de erkenning en registratie van medische specialisten regelmatig beoordelingsgesprekken plaatsvinden tussen de assistent-geneeskundige in opleiding, degenen die bij zijn opleiding zijn betrokken en een functionaris namens het ziekenhuis, niet bij de opleiding betrokken. Laatstbedoelden stellen de raad van bestuur onverwijld in kennis van de uitkomsten van de beoordelingsgesprekken.

2. De raad van bestuur stelt regels vast met betrekking tot de beoordelingsprocedure, de wijze waarop de raad van de beoordeling van de assistent-geneeskundige in opleiding binnen het kader van zijn opleiding in kennis wordt gesteld, de wijze waarop de assistent-geneeskundige in opleiding van die beoordeling in kennis wordt gesteld, een bezwarenprocedure, de bij de beoordeling betrokken personen en de bij de beoordeling te hanteren criteria.

HOOFDSTUK 16. Bijzondere bepalingen voor voorbereidende periode en leerling-verpleegkundigen

Titel 1. De voorbereidende periode

Artikel 118

De overige hoofdstukken van dit besluit, uitgezonderd hoofdstuk 22, alsmede titel 2 van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op degenen die werkzaam zijn tijdens de voorbereidende periode voorafgaande aan de opleiding voor het diploma A-verpleegkundige.

Artikel 119

1. Tijdens de voorbereidende periode, bedoeld in artikel 118, wordt een zakgeld toegekend overeenkomstig bijlage B van dit besluit.

2. Op verzoek van degene die werkzaam is tijdens de voorbereidende periode, bedoeld in artikel 118, wordt gedurende deze periode door de raad van bestuur een renteloze lening verstrekt tot ten hoogste 50% van het salaris van de eerstejaars leerling-verpleegkundige, terug te betalen na aanstelling als leerling-verpleegkundige als bedoeld in titel 2, in vierentwintig maandelijkse termijnen door middel van inhouding op het salaris.

Titel 2. De leerling-verpleegkundige

Paragraaf 1. Algemene bepalingen

Artikel 120

1. Deze titel heeft betrekking op leerling-verpleegkundigen.

2. Voor zover bij of krachtens dit besluit niet anders is bepaald, zijn de overige hoofdstukken van dit besluit mede van toepassing op leerlingverpleegkundigen.

Paragraaf 2. Aanstelling

Artikel 121

De leerling-verpleegkundige wordt voor de duur van de opleiding in tijdelijke dienst aangesteld.

Paragraaf 3. Arbeidsduur

Artikel 122

In afwijking van het bepaalde in artikel 2, onder b, geldt voor de leerling-verpleegkundige een volledige werktijd van gemiddeld 36 uur per week of 156 uur per maand.

Paragraaf 4. Salaris

Artikel 123

1. Voor de leerling-verpleegkundigen gelden de salarissen, vermeld in bijlage B van dit besluit.

2. Voor de toepassing van artikel 31 wordt het voor de leeftijd van de leerling-verpleegkundige geldende minimumloon vermenigvuldigd met de factor 36/38.

3. De aanspraak op het salaris van een volgende leerperiode bestaat met ingang van de eerste dag van de maand waarin de leerling-verpleegkundige tot een volgende leerperiode is toegelaten.

4. Behoudens het vijfde lid heeft de leerling-verpleegkundige die reeds in het bezit is van het diploma ziekenverzorging of een diploma verpleegkundige A, B of Z, gedurende de gehele opleidingsperiode aanspraak op het 36/38 deel van het aanvangssalaris behorende bij de functie waarvoor het diploma ziekenverzorging dan wel het eerste diploma verpleegkundige is behaald.

5. Indien de raad van bestuur het behalen van het in het vierde lid bedoelde diploma in het belang van het ziekenhuis acht, heeft de leerling-verpleegkundige gedurende de gehele nieuwe opleidingsperiode

aanspraak op het voor de aanvang daarvan laatstelijk genoten salaris vermenigvuldigd met factor 36/38.

Artikel 124

De artikelen 26 tot en met 29 zijn op de leerling-verpleegkundigen niet van toepassing;

Paragraaf 5. Opleidingsreglement en beoordeling

Artikel 125

De raad van bestuur stelt met inachtneming van de wettelijke voorschriften ter zake van de opleiding van de leerling-verpleegkundigen een opleidingsreglement vast.

Artikel 126

In het opleidingsreglement worden in ieder geval de volgende onderwerpen geregeld:

- a. de organisatie en de structuur van de opleiding binnen het ziekenhuis;
- b. de verplichtingen, bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de leerling-verpleegkundige en van de met de opleiding belaste personen;
- c. de beslechting van geschillen die zich tussen de ambtenaar en de bij zijn opleiding betrokken personen in het kader van de opleiding kunnen voordoen.

Artikel 127

1. De raad van bestuur ziet erop toe dat van de leerling-verpleegkundige regelmatig beoordelingen worden opgemaakt door degenen die bij diens opleiding zijn betrokken.

2. De raad van bestuur stelt regels vast voor de beoordelingsprocedure en de bij de beoordeling te hanteren criteria.

Paragraaf 6. Opleiding

Artikel 128

De opleidingen zijn niet voor rekening van de leerling-verpleegkundige, behoudens voor zover het betreft de kosten van de leermiddelen en studieboeken.

Artikel 129

De opleiding wordt in werktijd gegeven. Studie-uren worden niet als werktijd beschouwd.

Paragraaf 7. Ontslag

Artikel 130

1. Aan de leerling-verpleegkundige wordt eervol ontslag verleend met ingang van de eerste dag van de maand volgende op die waarin de opleiding ingevolge de ter zake van die opleiding geldende regels eindigt.

2. Wanneer de opleiding ingevolge de ter zake geldende regels met gunstig gevolg is beëindigd, wordt het ontslag, bedoeld in het eerste lid, eerst verleend, nadat de raad van bestuur een zorgvuldig onderzoek

heeft ingesteld naar de mogelijkheid om de leerling-verpleegkundige binnen het ziekenhuis te herplaatsen in een passende andere betrekking.

HOOFDSTUK 17. Overig personeel in opleiding

Paragraaf 1 Algemene bepalingen

Artikel 131

1. De bepalingen van dit hoofdstuk hebben betrekking op de ambtenaar die anders dan als assistent-geneeskundige in opleiding of leerling-verpleegkundige is aangesteld ter opleiding voor enig beroep in het ziekenhuis.

2. Voor zover bij of krachtens dit besluit niet anders is bepaald, zijn de overige hoofdstukken van dit besluit mede van toepassing op de ambtenaar, bedoeld in het eerste lid.

Paragraaf 2. Aanstelling

Artikel 132

1. De ambtenaar wordt voor de duur van de opleiding in tijdelijke dienst aangesteld.

2. In afwijking van het eerste lid blijft de ambtenaar die in vaste dienst is aangesteld, bij aanvang van de opleiding in vaste dienst aangesteld.

Paragraaf 3. Salaris

Artikel 133

1. Voor categorieën ambtenaren in de zin van dit hoofdstuk kan de raad van bestuur aparte salarisschalen vaststellen.

2. De artikelen 26 tot en met 29 zijn op deze categorieën niet van toepassing.

Paragraaf 4. Opleidingsreglement en beoordeling

Artikel 134

De raad van bestuur stelt met inachtneming van de wettelijke voorschriften ter zake van de opleiding van de ambtenaar een opleidingsreglement vast.

Artikel 135

In het opleidingsreglement worden in elk geval de volgende onderwerpen geregeld:

- a. de organisatie en de structuur van de opleiding binnen het ziekenhuis;
- b. de verplichtingen, bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de ambtenaar en van de met de opleiding belaste personen;
- c. de beslechting van geschillen die zich tussen de ambtenaar en de bij zijn opleiding betrokken personen in het kader van de opleiding kunnen voordoen.

Artikel 136

1. De raad van bestuur ziet erop toe, dat van de ambtenaar regelmatig beoordelingen worden opgemaakt door degenen die bij diens opleiding zijn betrokken.

2. De raad van bestuur stelt regels vast voor de beoordelingsprocedure en de bij de beoordeling te hanteren criteria.

Paragraaf 5. Opleiding

Artikel 137

De opleidingen zijn niet voor rekening van de ambtenaar, behoudens voor zover het betreft de kosten van de leermiddelen en studieboeken.

Artikel 138

De opleiding wordt in werktijd gegeven. Studie-uren worden niet als werktijd beschouwd.

Paragraaf 6. Ontslag

Artikel 139

1. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst wordt eervol ontslag verleend met ingang van de eerste dag van de maand volgende op die waarin de opleiding ingevolge de ter zake van die opleiding geldende regels eindigt.

2. Wanneer de opleiding ingevolge de ter zake geldende regels met gunstig gevolg is beëindigd, wordt het ontslag, bedoeld in het eerste lid, eerst verleend, nadat de raad van bestuur een zorgvuldig onderzoek heeft ingesteld naar de mogelijkheid om de ambtenaar binnen het ziekenhuis te herplaatsen in een passende andere betrekking.

HOOFDSTUK 18. Bijzondere bepalingen voor de leden van de raden van bestuur

Paragraaf 1. Algemene bepalingen

Artikel 140

1. Dit hoofdstuk heeft betrekking op de leden van de raad van bestuur.

2. Voor zover bij of krachtens dit besluit niet anders is bepaald, zijn de overige hoofdstukken van dit besluit mede van toepassing op de leden van de raad van bestuur.

Artikel 141

Voor de leden van de raad van bestuur treedt de raad van toezicht op als bevoegd gezag.

Paragraaf 2. Bezoldiging

Artikel 142

1. Aan het lid van een raad van bestuur wordt een salaris toegekend overeenkomstig schaal 18 van bijlage A van dit besluit.

2. Aan het lid dat tevens is benoemd tot voorzitter van de raad van bestuur, wordt het maximumsalaris van salarisschaal 18 van bijlage A van dit besluit toegekend alsmede een toelage van 10% van dat salaris.

3. Het salaris en de toelagen worden door de raad van toezicht vastgesteld en toegekend.

4. In bijzondere gevallen kan ten gunste van het lid van een raad van bestuur van de voorgaande leden worden afgeweken.

5. De artikelen 26 en 27 zijn op een lid van de raad van bestuur niet van toepassing.

Paragraaf 3. Ontslag en commissie van advies en bemiddeling

Artikel 143

Onverminderd het bepaalde in hoofdstuk 13 kan een lid van de raad van bestuur worden ontslagen op grond van:

- a. wangedrag of ernstige verontachtzaming van plichten;
- b. duurzame verstoring van de vertrouwensrelatie tussen de raad van toezicht en het lid van de raad van bestuur of onverenigbaarheid van karakters van leden van de raad van toezicht en het lid van de raad van bestuur of de leden van de raad van bestuur onderling, zodat de samenwerking met het lid van de raad van bestuur zodanig wordt bemoeilijkt dat handhaving van dat lid van de raad van bestuur redelijkerwijs niet langer kan worden geveerd.

Artikel 144

1. Ingeval wordt overwogen een lid van een raad van bestuur ontslag te verlenen op grond van artikel 143, onder b, neemt de raad van toezicht ter zake geen beslissing alvorens op verzoek van één der partijen een commissie van advies en bemiddeling is gehoord. Het verzoek tot het horen van deze commissie dient schriftelijk te geschieden binnen twee weken nadat het voornemen tot ontslag aan betrokkene is kenbaar gemaakt.

2. De commissie van advies en bemiddeling heeft tot taak tussen partijen te bemiddelen met als doel te onderzoeken of in de toekomst van een werkbare situatie sprake kan zijn.

3. De commissie bestaat uit drie leden, van wie elk der partijen binnen twee weken na het schriftelijk verzoek, bedoeld in het eerste lid, één lid aanwijst. Deze twee leden van de commissie wijzen een derde lid aan, dat als voorzitter van de commissie fungeert.

4. De commissie van advies en bemiddeling brengt binnen twee maanden schriftelijk rapport uit aan de raad van toezicht met afschrift aan het in het eerste lid bedoelde lid van de raad van bestuur.

HOOFDSTUK 19. Ontslagitkeringen en non-activiteitswedde

Paragraaf 1. Ontslagitkeringen

Artikel 145

Op de ambtenaar aan wie ontslag is verleend op grond van de artikelen 16, derde lid, 94, eerste of zesde lid, 98 dan wel 99, alsmede op de ambtenaar in vaste dienst aan wie ontslag is verleend op grond van artikel 96, eerste lid onder f, is het Rijkswachtgeldbesluit 1959 (Stb. 1986, 489) van overeenkomstige toepassing.

Artikel 146

De ambtenaar aan wie op grond van artikel 95, eerste of tweede lid, ontslag is verleend, heeft aanspraak op een uitkering krachtens de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag (Stb. 1986, 491).

Artikel 147

1. In geval van ontslag ingevolge artikel 100 wordt door de raad van bestuur een regeling getroffen waarbij de ambtenaar een uitkering wordt verleend die, naar het oordeel van de raad van bestuur, met het oog op de omstandigheden redelijk is te achten. Deze uitkering zal in geen geval minder mogen zijn dan die, welke de ambtenaar op grond van artikel 145 zou toekomen in geval van een ontslag als daar bedoeld.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing in geval van ontslag op de grond, bedoeld in artikel 143, onder b, met dien verstande dat de bevoegdheid van de raad van bestuur wordt uitgeoefend door de raad van toezicht.

Artikel 148

Op de ambtenaar in vaste of tijdelijke dienst aan wie ontslag is verleend en die uit hoofde van zijn ontslag geen aanspraak heeft op wachtgeld krachtens het Rijkswachtgeldbesluit 1959 noch op een uitkering krachtens artikel 147 of krachtens de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden dan wel krachtens de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag, is de Uitkeringsregeling 1966 (Stb. 1986, 490) van overeenkomstige toepassing.

Artikel 149

Aan de ambtenaar die op grond van zijn ontslag ingevolge dit besluit aanspraak heeft op een uitkering of op wachtgeld, wordt schriftelijk medegedeeld, dat toekenning van uitkering, onderscheidenlijk wachtgeld eerst plaatsvindt, nadat door hem een verzoek daartoe is ingediend, onder mededeling dat het recht op uitkering, onderscheidenlijk wachtgeld vervalt indien dit verzoek niet binnen een termijn van twee, onderscheidenlijk vijf jaren na het ontstaan van dat recht bij Onze Minister van Binnenlandse Zaken is ingekomen.

Paragraaf 2. Non-activiteitswedde

Artikel 150

Aan de ambtenaar die in verband met de werkzaamheden die voortvloeien uit een functie in een publiekrechtelijk college waarin hij is benoemd of verkozen, tijdelijk is ontheven van de waarneming van zijn functie, wordt gedurende zijn ontheffing een non-activiteitswedde toegekend op de voet van de artikelen 4, eerste lid onder b, tweede, derde en vierde lid, en 5 van de Wet van 17 juli 1923 (Stb. 364).

HOOFDSTUK 20. Bepalingen betreffende de raad van toezicht

Artikel 151

De voorgaande hoofdstukken van dit besluit zijn niet van toepassing op de voorzitter en de overige leden van de raad van toezicht van het ziekenhuis.

Artikel 152

1. Aan de voorzitter van de raad van toezicht wordt een tegemoetkoming per kalenderjaar toegekend ter hoogte van een door Onze minister vast te stellen bedrag.

2. Aan een ander lid van de raad van toezicht dan de voorzitter kan een tegemoetkoming per kalenderjaar worden toegekend ter hoogte van een door Onze minister vast te stellen bedrag.

3. De tegemoetkoming, bedoeld in de voorgaande leden, wordt naar evenredigheid verminderd, indien het voorzitterschap, onderscheidenlijk het lidmaatschap in de loop van een kalenderjaar is aangevangen of beëindigd.

4. De tegemoetkomingen, bedoeld in de voorgaande leden, worden door Onze minister vastgesteld en toegekend.

HOOFDSTUK 21. De geschillencommissie voor de academische ziekenhuizen

Artikel 153

1. Er is een geschillencommissie medezeggenschap academische ziekenhuizen, genaamd BEDAZ.

2. BEDAZ doet uitspraak inzake geschillen, gerezen tussen de raad van bestuur en de medezeggenschapsraad, over aangelegenheden als bedoeld in artikel 70, eerste en tweede lid, daaronder mede begrepen geschillen over de toepassing van hoofdstuk 9.

3. BEDAZ beoordeelt of de raad van bestuur bij afweging van de betrokken belangen, het overleg in de medezeggenschapsraad in aanmerking genomen, in redelijkheid tot zijn besluit, in afwijking van het advies van de medezeggenschapsraad, had kunnen komen, dan wel of de medezeggenschapsraad in redelijkheid zijn instemming aan het voorgenomen besluit van de raad van bestuur heeft kunnen onthouden.

4. De uitspraak van BEDAZ is voor de raad van bestuur en de medezeggenschapsraad bindend. BEDAZ is bevoegd alle inlichtingen en gegevens in te winnen die zij voor haar taak nodig acht en personeelsleden dan wel leden van de raad van bestuur te horen ten aanzien van wie zij dit wenselijk vindt. Zij kan, al dan niet op verzoek van de raad van bestuur of de medezeggenschapsraad, ook andere personen horen.

Artikel 154

1. BEDAZ bestaat uit vijf leden en vijf plaatsvervangende leden.

2. Twee leden en twee plaatsvervangende leden worden benoemd door de gezamenlijke raden van bestuur van de academische ziekenhuizen. Twee leden en twee plaatsvervangende leden worden benoemd door de gezamenlijke centrales.

3. De voorzitter, tevens lid, en de plaatsvervangend voorzitter, tevens plaatsvervangend lid, worden benoemd door de in het tweede lid bedoelde leden.

4. De voorzitter, de overige leden en hun plaatsvervangers worden benoemd voor een tijdvak van zes jaren. Zij zijn opnieuw benoembaar.

Artikel 155

BEDAZ stelt een reglement vast, waarin haar werkwijze wordt geregeld.

Artikel 156

1. BEDAZ zendt elke uitspraak in afschrift aan partijen en aan de raden van bestuur van en de medezeggenschapsraden bij de overige academische ziekenhuizen.

2. BEDAZ brengt jaarlijks aan Onze minister schriftelijk verslag uit van haar werkzaamheden in het afgelopen kalenderjaar. Zij brengt het verslag ter kennis van de raden van bestuur van en van de medezeggenschapsraden bij de academische ziekenhuizen en van de centrales.

HOOFDSTUK 22. Inwerkingtreding, invoerings- en overgangsbepalingen alsmede citeertitel

Paragraaf 1. Inwerkingtreding

Artikel 157

Dit besluit treedt in werking op de eerste dag van de kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst met dien verstande, dat de artikelen 142 en 152 terugwerken tot en met 1 januari 1991 en artikel 171 tot en met 28 juli 1990.

Artikel 158

Op het tijdstip van de inwerkingtreding van dit besluit vervallen van het Koninklijk besluit van 7 juli 1987, Stb. 393, houdende vaststelling van de hoofdstukken I en II van het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs, de artikelen VI, tweede lid, en IX, alsmede van het Koninklijk besluit van 17 september 1990, Stb. 498 (Decentralisatie onderdelen personeels- en arbeidsvoorwaardenbeleid wetenschappelijk onderwijs) artikel VIII.

Artikel 159

1. Op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit worden ingetrokken:

a. het Koninklijk besluit van 18 april 1963, Stb. 115, tot voorlopige voorziening in de uitoefening van bevoegdheden inzake individuele personeelsaangelegenheden openbare universiteiten en hogescholen;

b. de beschikking van Onze Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen van 3 oktober 1963, DGW 102 815/I, voor zover niet reeds vervallen;

c. de Honoreringsregeling medische specialisten werkzaam in academische ziekenhuizen, neergelegd in de brief van Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen van 31 december 1981, HW/OP/A 395 893, HW/P 410 002, met de daarbij behorende Richtlijnen ter effectivering van die honoreringsregeling van 14 mei 1982, nr. 401 985;

d. de bijzondere honoreringsregeling wetenschappelijk personeel medische faculteiten, bedoeld in de brieven van Onze Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen van 6 juli 1961, nr. DGW 77 889, van 31 juli 1961, nr. 79 804, en van 27 november 1961, nr. 82 440, en de daarbij behorende aanwijzingen.

2. In afwijking van het eerste lid blijft de bijzondere honoreringsregeling wetenschappelijk personeel medische faculteiten, bedoeld in dat lid, onder d, van toepassing ten aanzien van degenen die de maand voorafgaande aan de inwerkingtreding van dit besluit aanspraak hadden op een toelage krachtens die regeling en die niet vielen onder de Honoreringsregeling medische specialisten, bedoeld in het eerste lid, onder c.

Paragraaf 2. Invoerings- en overgangsbepalingen

Artikel 160

1. Het college van bestuur en de raad van bestuur dragen er zorg voor, dat binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit besluit ten aanzien van ieder die krachtens artikel 165 van de wet dan wel artikel 106 van dit besluit zowel bij de universiteit als het ziekenhuis is aangesteld, uitvoering is gegeven aan artikel 107.

2. De vaststelling, bedoeld in artikel 107, geschiedt niet dan na overleg met de betrokkene. Zij wordt hem schriftelijk medegedeeld.

Artikel 161

1. Binnen een jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit beslist de raad van bestuur ten aanzien van elke krachtens artikel 71, derde lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (Stb. 1975, 729) dan wel andere voor bedoeld tijdstip verleende vergunning voor het voeren van een medische praktijk voor eigen rekening, of die vergunning, met inachtneming van de regels, bedoeld in artikel 82, derde lid, van dit besluit wordt vervangen door een vergunning als bedoeld in artikel 82, eerste lid, aanhef en onder a, dan wel, onverminderd de mogelijkheid van artikel 108, wordt ingetrokken.

2. Zolang de beslissing, bedoeld in het eerste lid, niet is genomen, blijven ten aanzien van de medische specialisten aan wie voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit een vergunning krachtens artikel 71, derde lid, van de wet op het wetenschappelijk onderwijs is verleend, de regelingen bedoeld in artikel 159, eerste lid, onder c en d, van toepassing.

Artikel 162

1. Ten aanzien van de ambtenaar die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 15, eerste lid, van de Overgangsregeling Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (Stb. 1983, 572) is artikel 14b van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, zoals dit luidde op 31 december 1983, van toepassing.

2. Bij de toepassing van het derde lid van het in het eerste lid genoemde artikel 14b dient voor wedde te worden gelezen: salaris.

3. Regelen tot stand gekomen door toepassing van bedoeld artikel 14b, vijfde en zesde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement blijven van kracht.

4. Onze minister bepaalt het tijdstip waarop dit artikel vervalt, welk tijdstip in ieder geval niet ligt later dan twee jaren na de inwerkingtreding van dit besluit. Dit tijdstip wordt niet bepaald dan na overleg met de in artikel 3 bedoelde vertegenwoordiging namens de raden van bestuur en met de centrales.

Artikel 163

1. De raad van bestuur draagt er zorg voor, dat binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit besluit uitvoering is gegeven aan de artikelen 13, 17, 19, tweede lid, 21, 30, tweede lid, 32, 33, tweede lid, 34, 35, vierde lid, 36, derde lid, 39, derde lid, 40, derde lid, 43, 51, 60, 63, tweede lid, 64, tweede lid, 65, derde lid, 71, eerste lid, 73, eerste lid, 74, eerste lid, 80, tweede lid, 81, eerste lid, 82, derde lid, 86, derde lid, 88, tweede en derde lid, 108, derde lid, 116, eerste lid, 117, tweede lid, 125, 127, tweede lid, 134 en 136, tweede lid.

2. De medezeggenschapsraad draagt er zorg voor, dat binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit besluit uitvoering is gegeven aan artikel 72.

3. Zolang geen uitvoering is gegeven aan de artikelen, genoemd in het eerste lid, blijven op het personeel van het ziekenhuis van toepassing de op het desbetreffende onderwerp betrekking hebbende regels, vastgesteld bij of krachtens koninklijk besluit, zoals die regels voor dat personeel gelden op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit.

Artikel 164

1. De raad van bestuur draagt er zorg voor, dat binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit besluit uitvoering is gegeven aan artikel 42.

2. Zolang geen uitvoering is gegeven aan artikel 42, blijven op de assistent-geneeskundigen in opleiding, voor zover het de vergoeding voor overwerk betreft, van toepassing de regeling van de honorering van door assistent-geneeskundigen verrichte bijzondere diensten, neergelegd in de brief van de Staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen, dr. G. Klein, van 1 augustus 1973, DGW/PW-731 326, en de daarbij behorende richtlijnen, en blijven op het overig personeel van het ziekenhuis van toepassing de bepalingen van artikel 23 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.

Artikel 165

1. Binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit besluit beslist de raad van bestuur of regels worden vastgesteld als bedoeld in artikel 77, eerste lid.

2. Zolang de raad van bestuur de beslissing, bedoeld in het eerste lid, niet heeft genomen, alsmede ingeval de raad van bestuur beslist tot het vaststellen van regels als bedoeld in artikel 77, eerste lid, blijven tot het tijdstip waarop die beslissing is genomen, onderscheidenlijk die regels zijn vastgesteld, op de ambtenaar van toepassing de op het desbetreffende onderwerp betrekking hebbende regels, zoals die luiden op 30 juni 1989.

Artikel 166

1. De raad van bestuur draagt er zorg voor dat ten aanzien van de assistent-geneeskundigen in opleiding uiterlijk 1 januari 1993 uitvoering is gegeven aan artikel 57, eerste lid, en derhalve uiterlijk op dat tijdstip die assistent-geneeskundigen in opleiding allen zijn ingeroosterd. Daarbij wordt het bepaalde in artikel 115 alsmede het bepaalde bij de op hen of mede op hen betrekking hebbende algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van de Arbeidswet 1919 (Stb. 624) in acht genomen. De raad van bestuur draagt er zorg voor dat ten aanzien van de overige ambtenaren aan artikel 57, eerste lid, uitvoering is gegeven binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit besluit.

2. Onze minister bepaalt het tijdstip waarop de artikelen 32 tot en met 34 ten aanzien van assistent-geneeskundigen in opleiding toepassing

vinden. Dit tijdstip wordt niet bepaald dan na overleg met de in artikel 3 bedoelde vertegenwoordiging namens de raden van bestuur en met de centrales. Onze minister draagt er zorg voor, dat dit overleg plaats vindt uiterlijk vier jaren na de inwerkingtreding van dit besluit.

3. Tot het tijdstip, bedoeld in de eerste volzin van het tweede lid, blijven, voor zover het diensten betreft als bedoeld in de artikelen 32 tot en met 34, ten aanzien van assistent-geneeskundigen in opleiding van toepassing de regeling van de honorering van door assistent-geneeskundigen verrichte bijzondere diensten, neergelegd in de brief van de Staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen, dr. G. Klein, van 1 augustus 1973, DGW/PW-731 326, en de daarbij behorende richtlijnen.

Artikel 167

Met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit vinden, onverminderd het bepaalde in artikel 163, het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs (Stb. 1984, 225) en de artikelen 14 tot en met 25 van het Koninklijk besluit van 18 april 1974 (Stb. 251) geen toepassing meer ten aanzien van de ziekenhuizen.

Artikel 168

Op hen die op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit bij een ziekenhuis in dienst zijn op arbeidsovereenkomst, blijft zolang die dienstbetrekking duurt en niet wordt omgezet in een aanstelling als ambtenaar, het Arbeidsovereenkomstenbesluit (Stb. 1931, 354) van toepassing.

Artikel 169

De karakteristieken en functietyperingen, voor het tijdstip van de inwerkingtreding van dit besluit vastgesteld door Onze Minister van Binnenlandse Zaken of Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen op grond van artikel 5, derde lid, van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, onderscheidenlijk artikel 4, tweede lid, van het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs, worden voor de toepassing van dit besluit geacht te zijn vastgesteld door de raad van bestuur.

Artikel 170

1. De commissie van advies bezwaren functiewaardering voor de academische ziekenhuizen, ingesteld krachtens artikel 4a van het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs, is de Centrale bezwarencommissie functiewaardering Academische Ziekenhuizen, bedoeld in artikel 27, derde lid.

2. Voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit ingediende bezwaren als bedoeld in artikel 4a van het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs, worden behandeld met inachtneming van hetgeen bij of krachtens dat artikel is bepaald.

Artikel 171

Zolang geen uitvoering is gegeven aan artikel 39, derde lid, geldt ten aanzien van het toekennen van een gratificatie bij ambtsjubileum de circulaire van Onze Minister van Binnenlandse Zaken, nr. AB71/U1471 (Regeling gratificatie bij ambtsjubileum).

Artikel 172

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen.

Tevens zal het advies met de daarbij terinzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 11 februari 1992, nr. 29.

Dit besluit kan worden aangehaald als Rechtspositiereglement academische ziekenhuizen.

Lasten en bevelen, dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 13 december 1991

Beatrix

De Minister van Onderwijs en Wetenschappen,
J. M. M. Ritzen

Uitgegeven de *achtentwintigste* januari 1992

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

bevattende het kader (hoofd- en niveaugroepen waarbinnen aard en niveau van de functies worden bepaald, alsmede de daarbij behorende salarisschalen voor de ambtenaren).

Hoofdgroep I

Niveaugroep Ia		Niveaugroep Ib		Niveaugroep Ic	
Schaal 1		Schaal 2		Schaal 3	
(maandbedragen in guldens)					
				U 15	3008
				U 13	2923
		U 13	2747	U 11	2835
U 12	2496	U 11	2657	U 6	2747
U 10	2428	U 9	2572	5	2657
U 8	2375	4	2496	4	2572
3	2324	3	2428	3	2428
2	2277	2	2324	2	2324
1	2180	1	2228	1	2228
0	2084	0	2132	0	2180
J 21	1876	J 21	1919	J 21	1962
J 20	1667	J 20	1706	J 20	1744
J 19	1459	J 19	1492	J 19	1526
J 18	1250	J 18	1279	J 18	1308
J 17	1042	J 17	1066	J 17	1090
J 16	1042	J 16	1066	J 16	1090
J 15	1042	J 15	1066		

Hoofdgroep II

Niveaugroep IIa		Niveaugroep IIb		Niveaugroep IIc		Niveaugroep IId	
Schaal 3		Schaal 4		Schaal 5		Schaal 6	
(maandbedragen in guldens)							
		U 16	3175	U 15	3344	10	3509
U 15	3008	U 14	3092	U 13	3259	9	3428
U 13	2923	U 12	3008	8	3175	8	3344
U 11	2835	7	2923	7	3092	7	3259
6	2747	6	2835	6	3008	6	3175
5	2657	5	2747	5	2923	5	3092
4	2572	4	2657	4	2835	4	3008
3	2428	3	2496	3	2747	3	2923
2	2324	2	2375	2	2572	2	2747
1	2228	1	2277	1	2428	1	2572
0	2180	0	2228	0	2324	0	2496
J 21	1962	J 21	2005	J 21	2092		
J 20	1744	J 20	1782	J 20	1859		
J 19	1526	J 19	1560	J 19	1627		
J 18	1308	J 18	1337	J 18	1394		
J 17	1090	J 17	1114	J 17	1162		
J 16	1090	J 16	1114	J 16			

Hoofdgroep III

Niveau-groep IIIa		Niveau-groep IIIb		Niveau-groep IIIc		Niveau-groep IIId		Niveau-groep IIIe	
Schaal 5		Schaal 6		Schaal 7		Schaal 8		Schaal 9	
(maandbedragen in guldens)									
U 15	3344	10	3509	10	3863	10	4402		
U 13	3259	9	3428	9	3774	9	4315		
8	3175	8	3344	8	3683	8	4226	8	5057
7	3092	7	3259	7	3594	7	4136	7	4865
6	3008	6	3175	6	3509	6	4046	6	4670
5	2923	5	3092	5	3428	5	3863	5	4493
4	2835	4	3008	4	3344	4	3863	4	4315
3	2747	3	2923	3	3259	3	3774	3	4136
2	2572	2	2747	2	3092	2	3594	2	3957
1	2428	1	2572	1	2923	1	3428	1	3774
0	2324	0	2496	0	2835	0	3259	0	3594
J 21	2092								
J 20	1859								
J 19	1627								
J 18	1394								
J 17	1162								
J 16									

Hoofdgroep IV

Niveau-groep IVa		Niveau-groep IVb		Niveau-groep IVc		Niveau-groep IVd		Niveau-groep IVe		Niveau-groep IVf		Niveau-groep IVg	
Schaal 6		Schaal 7		Schaal 8		Schaal 9		Schaal 10		Schaal 11		Schaal 12	
(maandbedragen in guldens)													
								12	5627				
								11	5441	11	6592		
10	3509	10	3863	10	4402			10	5254	10	6503	10	7528
9	3428	9	3774	9	4315			9	5057	9	6330	9	7415
8	3344	8	3683	8	4226	8	5057	8	4865	8	6158	8	7198
7	3259	7	3594	7	4136	7	4865	7	4670	7	5985	7	7025
6	3175	6	3509	6	4046	6	4670	6	4493	6	5813	6	6852
5	3092	5	3428	5	3957	5	4493	5	4315	5	5627	5	6697
4	3008	4	3344	4	3863	4	4315	4	4136	4	5441	4	6503
3	2923	3	3259	3	3774	3	4136	3	3957	3	5254	3	6330
2	2747	2	3092	2	3594	2	3957	2	3774	2	5057	2	6158
1	2572	1	2923	1	3428	1	3774	1	3594	1	4865	1	5985
0	2496	0	2835	0	3259	0	3594	0	3428	0	4670	0	5813

Hoofdgroep V

Niveau-groep Va		Niveau-groep Vb		Niveau-groep Vc		Niveau-groep Vd		Niveau-groep Ve	
Schaal 10		Schaal 11		Schaal 12		Schaal 13		Schaal 14	
(maandbedragen in guldens)									
12	5627								
11	5441	11	6592						
10	5254	10	6503	10	7528				
9	5057	9	6330	9	7415			9	9011
8	4865	8	6158	8	7198	8	8192	8	8769
7	4670	7	5985	7	7025	7	8072	7	8534
6	4493	6	5813	6	6852	6	7854	6	8305
5	4315	5	5627	5	6697	5	7634	5	8072
4	4136	4	5441	4	6503	4	7415	4	7854
3	3957	3	5254	3	6330	3	7198	3	7637
2	3774	2	5057	2	6158	2	7025	2	7415
1	3594	1	4865	1	5985	1	6852	1	7198
0	3428	0	4670	0	5813	0	6697	0	7025

Hoofdgroep VI

Niveaugroep VIa		Niveaugroep VIb		Niveaugroep VIc		Niveaugroep VI d	
Schaal 15		Schaal 16		Schaal 17		Schaal 18	
(maandbedragen in gulden)							
9	9912	9	10902	9	11992	9	13190
8	9602	8	10562	8	11617	8	12778
7	9302	7	10232	7	11254	7	12379
6	9011	6	9912	6	10902	6	11992
5	8769	5	9602	5	10562	5	11617
4	8534	4	9302	4	10232	4	11254
3	8305	3	9011	3	9912	3	10902
2	8072	2	8769	2	9602	2	10562
1	7854	1	8534	1	9302	1	10232
0	7637	0	8305	0	9011	0	9912

Behoort bij Koninklijk besluit van 13 december 1991, Stb. 1992, 23

Mij bekend,

De Minister van Onderwijs en Wetenschappen,

J. M. M Ritzen

ALGEMEEN

1. Bestaande situatie

De rechtspositie van het personeel van de rijksacademische ziekenhuizen is geregeld in een veelheid van besluiten en reglementen. Daartoe behoren de besluiten en reglementen die ingevolge artikel C4 van de Invoeringswet WWO (Stb. 1986, 388) van toepassing zijn gebleven op het personeel van de rijksacademische ziekenhuizen: het Algemeen Rijksambtenarenreglement (Stb. 1931, 248), verder te noemen: ARAR, het Arbeidsovereenkomstenbesluit (Stb. 1931, 354), verder te noemen: AOB, het Rijkswachtgeldbesluit 1959 (Stb. 1986, 489), de Uitkeringsregeling 1966 (Stb. 1986, 490), het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering (Stb. 1974, 480), het zgn. Gratificatiebesluit (Stb. K320), de Premiespaarregeling rijksambtenaren 1968 (Stb. 263), de Regeling ziektekostenvoorziening overheidsperoneel (Stb. 1980, 544) en de Interimregeling ziektekosten ambtenaren 1982 (Stb. 173), alsmede de op die besluiten berustende uitvoeringsvoorschriften, vastgesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken.

Daartoe behoren voorts het Koninklijk besluit van 18 april 1963 (Stb. 115) en verscheidene bijzondere honoreringsregelen. Daartoe behoren ten slotte de artikelen 13, 13a tot en met 13h en 22 van het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs (Stb. 1987, 393), verder te noemen: RRWO, het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs (Stb. 1984, 225), verder te noemen: BBWO, en – met uitzondering van de artikelen 1, 4 en 5a alsmede van de hoofdstukken VI en VII – het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (Stb. 1983, 571), verder te noemen: BBRA 1984, het zgn. COPWO-statuuut (Stb. 1974, 251) en artikel III van het Koninklijk besluit van 4 oktober 1989 (Stb. 414).

Ingevolge laatstgenoemd artikel zijn wijzigingen van de in artikel C4 van de Invoeringswet WWO bedoelde besluiten en reglementen die zijn voortgevloeid uit afspraken die zijn gemaakt in het Sectoroverleg rijksperoneel, niet van toepassing op het personeel van de rijksacademische ziekenhuizen tenzij de Minister van Onderwijs en Wetenschappen het tegendeel beslist. Een analoge bepaling is opgenomen in artikel 2, tweede lid, van het BBWO, ten aanzien van dergelijke wijzigingen van het BBRA 1984. Dit heeft ertoe geleid, dat sommige herziene bepalingen van het ARAR, AOB, BBRA 1984, enz. niet in die herziene maar in een oudere vorm van toepassing zijn op het personeel van de rijksacademische ziekenhuizen. Het vorenstaande maakt duidelijk, dat de regeling van de rechtspositie van dat personeel op een niet erg inzichtelijke wijze is geregeld.

2. Strekking

Ingevolge het tweede lid van artikel 163 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (Stb. 1986, 414), verder te noemen: WWO, zijn de artikelen 108 en 109 van de WWO ten aanzien van het rijksacademisch ziekenhuis van overeenkomstige toepassing. Dit houdt in dat ook voor het personeel van het academisch ziekenhuis bij een rijksuniversiteit dat ambtenaar is in de zin van de Ambtenarenwet 1929 (Stb. 530), bij of krachtens algemene maatregel van bestuur voorschriften dienen te worden vastgesteld betreffende een aantal met name genoemde onderwerpen inzake de rechtspositie.

Ingevolge artikel 163, tweede lid, van de WWO dienen voorts bij of krachtens algemene maatregel van bestuur voorschriften te worden

vastgesteld met betrekking tot de medezeggenschapsraad bij het rijks-academisch ziekenhuis en met betrekking tot de rechten en verplichtingen van personeelsleden verband houdende met het lidmaatschap van een medezeggenschapsraad.

Het onderhavige besluit beoogt aan de onderscheiden opdrachten van de WWO uitvoering te geven. Het besluit is gebaseerd op de WWO zoals deze is aangepast bij de Wet van 4 oktober 1990, Stb. 535, houdende aanpassing regelgeving academische ziekenhuizen, zij het dat de uitvoering aan artikel 109 van de WWO is beperkt tot een overgangsbepaling ten behoeve van degenen die in dienst zijn genomen op arbeidsovereenkomst. Onder de werking van het onderhavige besluit wordt al het personeel van de rijksacademische ziekenhuizen aangesteld als ambtenaar. Het AOB werd overigens bij de rijksacademische ziekenhuizen in zeer beperkte mate toegepast, niet meer dan in enkele tientallen gevallen. Er is dan ook geen reden een regeling als in dat besluit vervat, te handhaven.

Het onderhavige besluit beoogt een integrale regeling te geven van de rechtspositie van het personeel van de rijksacademische ziekenhuizen en van de medezeggenschap van dat personeel. Van (overeenkomstige) toepassing verklaring van andere besluiten en reglementen is zoveel mogelijk vermeden. Dit is echter niet te vermijden waar het betreft het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering, het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en de Uitkeringsregeling 1966. De in die besluiten geregelde materie zal binnen afzienbare tijd moeten worden geregeld in een nieuwe regelgeving die zal gelden voor meer sectoren dan alleen die van de rijksacademische ziekenhuizen. Naast het onderhavige besluit blijven op het personeel van de rijksacademische ziekenhuizen nog de Regeling ziektekostenvoorziening overheidspersoneel (Stb. 1980, 544) en de Interimregeling ziektekosten ambtenaren 1982 (Stb. 173) van toepassing.

3. Voorgeschiedenis

Gelijktijdig met de voorbereiding van de rechtspositieregeling voor het personeel bij de rijksuniversiteiten werd een rechtspositieregeling voor het personeel van de academische ziekenhuizen bij die universiteiten voorbereid. In 1981 presenteerden de ziekenhuizen – na inschakeling van een klankbordgroep onder voorzitterschap van een departementale ambtenaar – een ontwerp van het Rechtspositiereglement Academische Ziekenhuizen (RRAZ). Hieromtrent werd in het destijds bestaande informele overleg tussen de academische ziekenhuizen en het ministerie in grote lijnen overeenstemming bereikt.

Door verschillende omstandigheden is dat ontwerp geen koninklijk besluit geworden. In de eerste plaats heeft aanzienlijke vertraging plaatsgevonden wat betreft de totstandkoming van de rechtspositieregeling voor het personeel van de rijksuniversiteiten. Deze regeling, inmiddels neergelegd in hoofdstuk II van het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs (RRWO), is eerst in 1987 tot stand gekomen (Stb. 1987, 393). Voor de oorzaken daarvan zij verwezen naar de nota van toelichting op het desbetreffende besluit.

In de tweede plaats bestond het voornemen de wettelijke regeling inzake de academische ziekenhuizen ingrijpend te wijzigen. De totstandkoming van het RRWO alsmede de wijziging van de WWO in het kader van de aanpassing regelgeving academische ziekenhuizen zijn beide aanleiding geweest de werkzaamheden om te komen tot een RRAZ te hervatten. Nadat een werkgroep bestaande uit deskundigen van de academische ziekenhuizen en het ministerie van Onderwijs en Wetenschappen, in 1989 een ontwerp-RRAZ had opgesteld, is dat ontwerp –

nadat daarover een aantal malen intensief overleg is gepleegd tussen vertegenwoordigers van de Vereniging Academische Ziekenhuizen (VAZ) en departementale ambtenaren – omgewerkt tot een gedereguleerd en aanzienlijk gedecentraliseerd ontwerp, waarover in de WO-Kamer van 9 juli 1990 overeenstemming is bereikt met de besturen van de academische ziekenhuizen en de universiteiten. Overleg tussen de besturen van de academische ziekenhuizen en de centrales voor overheidspersoneel heeft geleid tot nadere voorstellen van beide partijen gezamenlijk aan de ondergetekende, gedateerd 31 januari 1991, waarop deze bij brief van 7 februari 1991 (HW/PB 9100 9689) heeft gereageerd. In de vergadering van het Centraal Overlegorgaan personeelszaken Wetenschappelijk Onderwijs (COPWO) van 19 februari 1991 hebben de centrales voor overheidspersoneel met het ontwerp-RRAZ zoals bij de laatstgenoemde brief gewijzigd, ingestemd.

In het voorliggende ontwerp is afgestapt van de aanvankelijke opzet om het RRAZ in te bedden in het RRWO door middel van een aantal hoofdstukken. Thans is het RRAZ van het RRWO «ontkoppeld» en de gehele rechtspositieregeling voor de academische ziekenhuizen, inclusief de bezoldigingsbepalingen, is in één zelfstandig besluit geïntegreerd.

Tevens is – anders dan in het RRWO – gebroken met de opzet van «ARAR-tenzij». Die opzet is niet meer te handhaven ten gevolge van de wijzigingen die zich ten aanzien van het arbeidsvoorwaardelijk overleg hebben voorgedaan. Incorporatie van het RRAZ als een of meer hoofdstukken van het RRWO ligt dus ook niet meer voor de hand. De opzet van RRWO en RRAZ verschilt immers fundamenteel. Op voorstel van de academische ziekenhuizen is het Arbeidsovereenkomstenbesluit (AOB) (Stb. 1931, 354) buiten toepassing gelaten. In beginsel is weliswaar uitgegaan van het ARAR en het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (Stb. 1983, 571), maar ten aanzien van een groot aantal onderwerpen zijn de voornemens tot decentralisatie in het arbeidsvoorwaardenbeleid, zoals aangekondigd in het Hoger Onderwijs en Onderzoek Plan 1990, verwezenlijkt.

4. Decentralisatie

Dit ontwerp beperkt zich tot regelgeving op hoofdzaken, die vanuit de coördinerende verantwoordelijkheid van ondergetekende voor het veld van het hoger onderwijs en wetenschappen onontbeerlijk is. Het is dan ook een kaderregeling, waarvan de invulling geschiedt in het overleg tussen de besturen van de ziekenhuizen en de centrales voor overheidspersoneel, waarbij overeenstemming met de meerderheid van de centrales een voorwaarde is.

Het ontwerp voorziet mede in verband hiermee in een overlegtafel op bedrijfstakniveau: het landelijk overleg academische ziekenhuizen (LOAZ), waarin voor alle personeel werkzaam in de academische ziekenhuizen collectieve invulling van het arbeidsvoorwaardenpakket kan plaatsvinden. Waar nodig wordt door het LOAZ aan de besturen van de ziekenhuizen de bevoegdheid gegeven inhoud te geven aan hun lokale verantwoordelijkheden.

Het is de bedoeling van ondergetekende op korte termijn ook voor de universiteiten een dergelijke rechtspositieregeling – dus een nieuw RRWO – tot stand te brengen.

5. Medezeggenschap

Wat de medezeggenschap in de ziekenhuizen betreft werd naar aanleiding van de introductie van de personeelsraad bij het in 1981 ingediende voorstel van een nieuwe WWO, bij wijze van interimregeling in 1984 een ontwerp van een regeling van de medezeggenschap van het

personeel in dienst van de rijksacademische ziekenhuizen tot stand gebracht. Over die ontwerp-regeling kon geen overeenstemming worden bereikt met het Centraal Overlegorgaan Personeelszaken Wetenschappelijk Onderwijs (COPWO), omdat de ontwerp-regeling naar het oordeel van de centrales voor overheidspersoneel minder zou bieden dan de regeling, neergelegd in de Wet op de Ondernemingsraden (WOR) (Stb. 1990, 93) en zelfs minder dan de regeling van de dienstcommissie nieuwe stijl, en omdat de verhouding van de personeelsraad en het orgaan voor plaatselijk georganiseerd overleg niet duidelijk was. Nadat de Advies- en Arbitragecommissie, bedoeld in artikel 110g, van het ARAR, de centrales voor overheidspersoneel bij advies van 24 januari 1986 in het gelijk had gesteld, dreigde een impasse.

Dankzij een gezamenlijk optreden van enerzijds de academische ziekenhuizen en anderzijds de centrales voor overheidspersoneel evenwel kon op 8 mei 1987 een voorstel voor de hoofdlijnen van een regeling inzake de medezeggenschap bij de academische ziekenhuizen aan de ondergetekende worden aangeboden. De uitwerking van die hoofdlijnen voor een werkgroep, bestaande uit deskundige vertegenwoordigers van de rijksacademische ziekenhuizen, het (toenmalige) Bureau academische ziekenhuizen (BAZ) en de centrales voor overheidspersoneel, ligt ten grondslag aan het thans gepresenteerde hoofdstuk 9 van dit besluit, zij het in gedecentraliseerde vorm. Voor het overige zie de toelichting op hoofdstuk 9 van dit besluit.

6. Uitgangspunten, globale opzet en inhoud

In de hoofdstukken 1 tot en met 13 zijn neergelegd de regelingen die gelden voor alle leden van het personeel van de academische ziekenhuizen, onder andere betreffende de aanstelling, bezoldiging, vakantie en verlof, medezeggenschap, ontslag.

De hoofdstukken 14 tot en met 17 bevatten bepalingen die gelden onderscheidenlijk voor medische specialisten en voor personeel in opleiding, zoals de assistent-geneeskundige in opleiding en de leerling-verpleegkundige.

Hoofdstuk 18 geeft bijzondere bepalingen voor de leden van de raden van bestuur ten aanzien van de onderwerpen bezoldiging en ontslag. Voor het overige is voor de rechtspositie van de leden van de raden van bestuur aansluiting gezocht bij die van het overige personeel.

Hoofdstuk 19 regelt de ontslaguitkeringen.

Hoofdstuk 20 bevat bepalingen betreffende het toekennen van een tegemoetkoming aan de leden van de raad van toezicht. Voor het overige zijn er over de rechtspositie van de leden van de raad van toezicht geen regels vastgesteld. Zij hebben geen dienstverband bij het academisch ziekenhuizen.

De hoofdstukken 21 en 22 geven regels over onderscheidenlijk de geschillencommissie voor de academische ziekenhuizen (BEDAZ) en de inwerkingtreding van dit besluit.

7. Reikwijdte

Het onderhavige besluit is uitsluitend van toepassing op de leden van de raden van bestuur en op het overig personeel van de academische ziekenhuizen bij de rijksuniversiteiten; het is derhalve niet rechtstreeks van toepassing op het personeel van het academisch ziekenhuis bij de Universiteit van Amsterdam noch op de academische ziekenhuizen bij de bijzondere universiteiten.

Ingevolge artikel 168, tweede lid, van de WWO, worden bij of krachtens besluit van de gemeenteraad van Amsterdam op voorstel van de raad van bestuur van het gemeentelijk academisch ziekenhuis, het

college van bestuur gehoord, voor het personeel van het eerstbedoelde academisch ziekenhuis dat ambtenaar is in de zin van de Ambtenarenwet 1929, voorschriften gesteld betreffende de financiële en overige rechtspositie. In die voorschriften en bepalingen vinden zoveel mogelijk overeenkomstige toepassing de onderwerpen die eveneens voor het personeel van de academische ziekenhuizen bij de rijksuniversiteiten zijn geregeld. De salarissen, beloningen, toelagen, vergoedingen en overige in geld waardeerbare arbeidsvoorwaarden mogen niet gunstiger zijn dan die welke gelden voor het personeel bij de rijksacademische ziekenhuizen.

Ingevolge artikel 170, eerste lid, van de WWO stellen de besturen van de verenigingen of stichtingen waarvan de bijzondere universiteiten uitgaan, regelen vast met betrekking tot de financiële en overige rechtspositie van het personeel van de bijzondere academische ziekenhuizen. Ook hierbij geldt dat daarbij zoveel mogelijk overeenkomstige regeling vinden de onderwerpen die voor het personeel van de academische ziekenhuizen bij de rijksuniversiteiten zijn geregeld, en dat de salarissen, beloningen, toelagen, vergoedingen en overige in geld waardeerbare arbeidsvoorwaarden niet gunstiger mogen zijn dan die welke gelden voor het personeel bij de rijksacademische ziekenhuizen. Wat de medezeggenschap betreft, is op de bijzondere academische ziekenhuizen de Wet op de ondernemingsraden van toepassing.

Ten gevolge van de in het onderhavige besluit vervatte decentralisatie kan de vraag rijzen naar de uitvoering van het wettelijk voorschrift, dat de salarissen, toelagen, vergoedingen en overige in geld waardeerbare arbeidsvoorwaarden bij het academische ziekenhuis bij de Universiteit van Amsterdam en bij de bijzondere academische ziekenhuizen niet gunstiger mogen zijn dan die welke gelden voor het personeel van de rijksacademische ziekenhuizen. In antwoord op die vraag zij erop gewezen, dat de systematiek van het BBRA 1984 in dit besluit en de daarbij behorende bijlagen onverkort zijn gehandhaafd. De salarisstructuur en de methode van functiewaardering zijn dus niet gedecentraliseerd. Voor zover decentralisatie plaats vindt – waarbij te denken is aan regelingen inzake toelagen, overwerkvergoeding, vergoedingen in de sfeer van de secundaire arbeidsvoorwaarden – voorziet het eerdergenoemde LOAZ erin, dat deze onderwerpen voor de gehele bedrijfstak uniform worden geregeld. Voor zover nochtans de regeling van die onderwerpen of onderdelen daarvan wordt overgelaten aan de individuele ziekenhuizen, ligt het voor de hand dat het academische ziekenhuis bij de Universiteit van Amsterdam en de bijzondere academische ziekenhuizen voor de uitvoering van het vorenbedoelde wettelijk voorschrift als referentiekader kiezen datgene wat ter zake bij de rijksacademische ziekenhuizen gebruikelijk is. Gelet op het feit, dat de rijksacademische ziekenhuizen op hun beurt als referentiekader hebben datgene wat wordt betaald bij de overige algemene ziekenhuizen, liggen grote verschillen tussen de rijksacademische ziekenhuizen ter zake niet voor de hand.

8. Dereguleringsstoetsing

Doelstelling van het besluit

Het onderhavige besluit beoogt uitvoering te geven aan artikel 163 in samenhang met de artikelen 108 en 109 van de WWO en aan de artikelen 154 en 159, vijfde lid, van die wet.

Samenhang met andere regelen

Het onderhavige besluit hangt ten nauwste samen met de nieuwe WWO, de voor rijksambtenaren in het algemeen en voor het personeel bij de rijksuniversiteiten in het bijzonder geldende regelingen, de WOR, alsmede met de CAO voor het ziekenhuiswezen.

Nieuwe organen

In het onderhavige besluit worden geen nieuwe organen in het leven geroepen, zij het dat het nu reeds feitelijk bestaande L.O.A.Z., alsmede de nu reeds feitelijk bestaande BEDAZ worden geformuleerd.

Nieuwe bestuursinstrumenten

In het besluit is niet voorzien in nieuwe bestuursinstrumenten.

Uit de regeling voortvloeiende lasten

In enkele opzichten betekent de nieuwe regeling een toeneming van de werklast van het bestuur van een academisch ziekenhuis waar het gaat om het vaststellen van voorschriften.

Delegatiebepalingen

Het onderhavige besluit bevat vele delegatiebepalingen. Voor deze delegatie is bewust gekozen. Naar het oordeel van de ondergetekende is deze delegatie noodzakelijk opdat de besturen van de academische ziekenhuizen hun verantwoordelijkheid als feitelijke werkgever metterdaad kunnen waarmaken. Daarbij komt de omstandigheid dat een academisch ziekenhuis een typisch bedrijfsmatig karakter draagt en in vele opzichten daardoor vergelijkbaar is met de privaatrechtelijke algemene ziekenhuizen. Het ligt dan voor de hand om – waar nodig – in verband met de herhaalde uitwisseling van personeel aan te haken bij regelingen zoals deze in de CAO voor het Ziekenhuiswezen zijn verankerd. Uitgangspunt van dit besluit is «decentralisatie, tenzij» er gronden zijn voor een regeling in het besluit zelf. Buiten de decentralisatie zijn gebleven de zgn. protocol-onderwerpen, te weten – voor zover in het kader van dit besluit relevant: de salarisstructuur, de ontslaguitkeringen en overige sociale zekerheid en de algemene arbeidsduur (de hoofdstukken 4, 5 en ten dele 6 alsmede 19). Voorts heeft decentralisatie niet plaatsgevonden waar het algemeen belang zich daartegen verzet: de nakoming van wettelijke verplichtingen en de uitoefening van grondrechten in de sfeer van verlof en buitengewoon verlof (hoofdstuk 7) alsmede de overlegstructuur zoals in het bijzonder de bepalingen inzake het LOAZ en de regeling inzake geschillen in het overleg gerezen (hoofdstukken 1 en 21), die conditio sine qua non zijn voor de in het onderhavige besluit vervatte decentralisatie. Ten slotte is decentralisatie afwezig waar in de private sector de overheid evenmin vrijheid laat: de regeling van de minimum vakantieduur en het ontslagrecht (hoofdstukken 7 en 13).

HOOFDSTUK 1. Algemene bepalingen

Artikelen 1 en 2

In deze artikelen is een aantal wetstechnische definities opgenomen, dat wil zeggen definities die een belangrijke systematische of redactionele vereenvoudiging mogelijk maken. Het feit dat de in artikel 2, onder i, bedoelde werktijdregeling wordt opgesteld voor maximaal acht weken, vloeit voort uit de huidige praktijk.

Dit artikel voorziet in een landelijk overlegorgaan tussen de academische ziekenhuizen en de centrales van overheidspersoneel (L.O.A.Z.).

Het L.O.A.Z. vindt zijn grondslag in de door de academische ziekenhuizen in overeenstemming met de centrales voor overheidspersoneel vastgestelde Regeling Medezeggenschap Academische Ziekenhuizen en wordt in dit besluit geformaliseerd.

Het onderhavige besluit heeft een decentraal karakter. Dit betekent, dat op bedrijfstakniveau nadere invulling moet worden gegeven aan de inhoud van het arbeidsvoorwaardenpakket. Het L.O.A.Z. is het bedrijfstakorgaan waar deze nadere regels kunnen worden vastgesteld.

Het tweede lid bepaalt, dat in elk geval de rijksacademische ziekenhuizen vertegenwoordigd zijn in het L.O.A.Z. Het academisch ziekenhuis bij de Universiteit van Amsterdam en de bijzondere academische ziekenhuizen kunnen uit de aard der zaak zich mede door de werkgeversdelegatie in het L.O.A.Z. laten vertegenwoordigen. Krachtens artikel 168 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (Stb. 1986, 414) (WWO) dient de rechtspositie voor het personeel van het academisch ziekenhuis bij de Universiteit van Amsterdam en krachtens artikel 170 van de WWO die voor het personeel van de bijzondere academische ziekenhuizen te Amsterdam en Nijmegen zoveel mogelijk overeenkomstig onderhavig besluit te worden geregeld. Gelet op de grotendeels decentrale invulling van het arbeidsvoorwaardenpakket, kunnen de besturen van de desbetreffende academische ziekenhuizen zich verbinden aan een collectieve regeling van de rechtspositie op bedrijfstakniveau voor zover de bijzondere status zich daartegen niet verzet.

Het derde lid omschrijft de taak van het L.O.A.Z. als overlegorgaan voor aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van het personeel van de academische ziekenhuizen. Het positioneert tevens het L.O.A.Z. ten opzichte van het CGOA en het COPWO. In artikel 70 wordt de positie van het lokaal overleg ten opzichte van het L.O.A.Z. geregeld. Wat de vaststelling, wijziging en intrekking van regels ter uitvoering van het RRAZ betreft, is uitgangspunt dat het overleg daarover plaatsvindt in het L.O.A.Z. Het zevende lid onderstreept dit. Dit primaat van het L.O.A.Z. is ook vastgelegd in de intentieverklaring van de Vereniging Academische Ziekenhuizen (VAZ) en de centrales voor overheidspersoneel. In het L.O.A.Z. kan worden bepaald, dat het overleg over bepaalde onderwerpen op lokaal niveau plaatsvindt. Hierop heeft het vierde lid betrekking. Het is immers denkbaar, dat er onderwerpen zijn die niet behoeven te worden geregeld dan wel niet kunnen worden geregeld op het niveau van de bedrijfstak.

Het vijfde lid bepaalt naar analogie van het protocol proefneming arbeidsvoorwaarden overleg van 21 februari 1989, dat voor de vaststelling van uitvoeringsregels in het L.O.A.Z. overeenstemming met de centrales voor overheidspersoneel noodzakelijk is.

Artikelen 4 t/m 12

Deze artikelen geven een regeling van de wijze van behandeling en beslechting van geschillen, in het L.O.A.Z. gerezen. Aangesloten is bij de geschillenregeling, neergelegd in het COPWO-statuut.

HOOFDSTUK 2. Werving, selectie en aanstelling

Artikel 13

Op grond van dit artikel wordt de raad van bestuur de verplichting opgelegd om regels vast te stellen met betrekking tot de werving en selectie van personeel.

Artikel 14

Aanstelling kan plaatsvinden in vaste of tijdelijke dienst, waarbij aanstelling in vaste dienst meestal wordt voorafgegaan door aanstelling in tijdelijke dienst.

De in het derde lid bedoelde eisen van bekwaamheid behoeven niet alleen de opleidingseisen te betreffen waarvoor wettelijke regelingen zijn getroffen, maar kunnen ook gaan over interne opleidingseisen zoals die tot operatieassistent.

Artikel 15

In dit artikel zijn het eerste en tweede lid van artikel 6 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR) (Stb. 1931, 248) integraal opgenomen behoudens enige uitzonderingen:

- het tweede lid onder b en i van dat ARAR-artikel, waaraan in dit verband geen behoefte is;
- het tweede lid onder d van dit artikel dat is ontleend aan artikel 9, tweede lid onder k, van het RRWO;
- het tweede lid onder i en j van dit artikel dat is ontleend aan artikel 4, eerste lid, van het AOB.

De jurisprudentie ter zake van die ARAR-, AOB- en RRWO-artikelen is derhalve ook ten aanzien van het onderhavige artikel van belang.

Tijdelijke aanstelling is mogelijk voor een proeftijd van maximaal twee jaar, behoudens verlenging in bepaalde gevallen. Zij is mogelijk van personen die niet voldoen aan de voor een aanstelling in vaste dienst gestelde eisen. Zij is mogelijk ter vervanging van een wegens ziekte of uit anderen hoofde afwezige ambtenaar. Tijdelijke aanstelling is mogelijk gemaakt voor het vervullen van taken van een vacante functie, doch niet langer dan twee jaren, behoudens de mogelijkheid van verlenging in bijzondere gevallen.

Zij is mogelijk van personen die zullen worden belast met werk van kennelijk tijdelijk karakter, zoals werkzaamheden in het kader van een project of werkzaamheden bij een tijdelijke verhoging van de werklast van enig onderdeel van het ziekenhuis. Zij is mogelijk van personen die in dienst worden genomen als leerling ter opleiding van enig beroep dan wel in verband met hun verdere wetenschappelijke of praktische opleiding of vorming. Zij is mogelijk indien een wijziging in de taak van de betrokken dienst of afdeling is voorgenomen. Zij is mogelijk van onbezoldigde ambtenaren, waarbij evenwel zij aangetekend, dat het ook mogelijk is onbezoldigde ambtenaren in vaste dienst aan te stellen, en wel voor zover dit voortvloeit uit de in artikel 107 bedoelde «dubbele aanstelling».

In het derde lid wordt de mogelijkheid geopend dat de raad van bestuur regels vaststelt waarbij het aantal gronden voor tijdelijke aanstelling wordt beperkt of uitgebreid. Te denken valt hierbij bijvoorbeeld aan een rechtsgrond van oproepkrachten conform de CAO-Ziekenhuiswezen.

Artikel 16

Dit artikel begrenst de mogelijkheid van opeenvolgende aanstellingen in tijdelijke dienst tot in de regel vijf en bij uitzondering zes jaren.

Terwille van een grotere mobiliteit van het personeel is de diensttijd die ingevolge het tweede lid in aanmerking dient te worden genomen, niet beperkt tot diensttijd, doorgebracht bij het huidige academisch ziekenhuis.

De termijn van ten minste twee jaren, bij het huidig academisch ziekenhuis doorgebracht, is gekozen om de raad van bestuur van dat ziekenhuis de reële mogelijkheid te bieden tot beoordeling van de vraag of betrokkene voor een vaste aanstelling in aanmerking komt.

De tweede volzin van het tweede lid begrenst de mogelijkheid van tijdelijke aanstelling op grond van een voorgenomen reorganisatie. Indien de bedoelde reorganisatie niet binnen drie jaren na de aanstelling is voltooid, dient de betrokkene in vaste dienst te worden aangesteld.

Het derde lid limiteert de mogelijkheid van tijdelijke aanstelling ter vervulling van taken van een vacante functie. Na drie jaren de bedoelde taken te hebben vervuld mag de ambtenaar rekenen op aanstelling in vaste dienst, tenzij daartegen uit anderen hoofde, zoals bijvoorbeeld voorgenomen opheffing van de functie of gebleken ongeschiktheid, bezwaren bestaan.

Indien de betrokkene niet voldoet aan eventuele, bij of krachtens de wet of door de raad van bestuur van het ziekenhuis op grond van artikel 14, derde lid, vastgestelde bekwaamheidseisen, dient de raad van bestuur hem een passende betrekking te bieden. Met aanspraak op wachtgeld kan de ambtenaar worden ontslagen, indien binnen een tijdvak van uiterlijk een jaar blijkt, dat die andere betrekking niet passend is.

Artikel 17

De raad van bestuur dient regels vast te stellen met betrekking tot geneeskundige (her)keuring. Duidelijkheid zal moeten bestaan voor betrokken partijen over de te hanteren procedures, termijnen, welke kosten door wie moeten worden betaald.

Artikel 18

Dit artikel is een uitvloeisel van de herziening van de Grondwet in 1983 die tot gevolg heeft dat de Grondwet geen belemmering meer kent ten aanzien van de benoembaarheid van vreemdelingen in openbare dienst.

Uiteraard dient een vreemdeling die in overheidsdienst werkzaam is te beschikken over een geldige verblijfstitel. Slechts zij aan wie in beginsel permanent verblijf in Nederland is toegestaan komen in aanmerking voor een dienstverband bij de rijksoverheid. Dat houdt in dat twee categorieën van vreemdelingen dienen te worden uitgezonderd van de benoembaarheid. Het betreft degenen die (nog) geen verblijf is toegestaan op grond van artikel 9 of 10 van de Vreemdelingenwet, en degenen die in het bezit zijn van een vergunning tot verblijf zonder dat hen het verrichten van arbeid in loondienst is toegestaan.

Met het onderhavige artikel wordt het bezit van een geldige verblijfstitel als aanstellingsvereiste opgenomen. Hieruit volgt dat bij verlies van de verblijfstitel ontslag kan worden verleend.

Artikel 19

Aan de ambtenaar dient door de raad van bestuur zo mogelijk voor zijn in functie treden een akte van aanstelling te worden uitgereikt.

Ingevolge artikel 15, vierde lid, moeten de grond of gronden voor een aanstelling in tijdelijke dienst in de akte van aanstelling worden vermeld.

HOOFDSTUK 3. Loopbaanvorming, beoordeling en functioneringsgesprekken

Artikel 20

Dit artikel bepaalt dat loopbaanvoorschriften kunnen worden vastgesteld door de raad van bestuur.

In deze loopbaanvoorschriften zullen naar hun aard bepalingen kunnen worden opgenomen met betrekking tot de aanstelling, inschaling bij indienstneming en het doorlopen van de schalen, waaronder de overgang naar de volgende schaal, mede in relatie tot de beoordeling.

Artikel 21

Dit artikel bepaalt dat de raad van bestuur van het ziekenhuis regels vaststelt met betrekking tot het opmaken en vaststellen van beoordelingen van ambtenaren van het ziekenhuis.

HOOFDSTUK 4. Bezoldiging

Artikel 22

De raad van bestuur is het gezag dat bevoegd is tot het bepalen van de salarisschaal en het salaris, alsmede tot het toekennen dan wel intrekken van toelagen, het toekennen van uitkeringen, vergoedingen en gratificaties. Voor de leden van de raad van bestuur treedt de raad van toezicht terzake op als bevoegd gezag (artikel 141).

Artikel 25

Het tweede lid geeft aan dat het salaris, een genoemde toelage of een als vakantie-uitkering toe te kennen bedrag, over een gedeelte van een kalendermaand moet worden berekend door van het volle maandbedrag dat deel te nemen dat overeenkomt met het aantal dagen van het desbetreffende gedeelte van de maand. Deze situatie kan zich bijvoorbeeld voordoen wanneer iemand halverwege de maand in dienst treedt of de dienst verlaat, of in geval van buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging.

Er wordt op gewezen dat het hier niet gaat om het vaststellen van het salaris voor een onvolledige werktijd; daarvoor is artikel 24 geschreven.

In het derde lid van het onderhavige artikel is voorzien in de mogelijkheid om van de voorgaande leden af te wijken wanneer bijzondere omstandigheden daartoe aanleiding geven.

Artikel 26

In dit artikel wordt de relatie tussen salarisschaal en aard en niveau van de functie vastgelegd. De bijzondere regelingen die de raad van bestuur kan vaststellen krachtens artikel 20, dienen eveneens in acht te worden genomen. Met het woord «nog» in de zinsnede «tenzij zijn wijze

van functioneren zich nog daartegen verzet» is beoogd aan te geven, dat het vooral om die gevallen gaat waarin het bepalen van een lagere salarisschaal (dan op grond van het functieniveau en de bijzondere regelingen van de raad van bestuur gewettigd is) in principe van tijdelijke aard is. Het gaat erom dat het voorshands gezien de wijze waarop de ambtenaar zijn functie uitoefent uit een oogpunt van personeelsbeleid nog bezwaren ontmoet de hogere schaal toe te kennen.

Met betrekking tot het tweede lid wordt het volgende opgemerkt.

Nieuw is dat de vaststelling van normmateriaal niet meer door de rijksoverheid behoeft te geschieden, maar dat dit krachtens het tweede lid wordt overgelaten aan de academische ziekenhuizen in overeenstemming met de centrales van overheidsperoneel.

Voor de vaststelling van aard en niveau van de functie blijft wel als voorwaarde gelden dat de functiewaardering moet geschieden volgens de vigerende methode, namelijk die van de beredeneerde vergelijking, zoals die voor de rijksoverheid geldt.

De aard der functies, te toetsen aan de «algemene karakteristieken per hoofdgroep», is bepalend voor hun indeling in de hoofdgroepen. Hun niveau, te toetsen aan de «algemene karakteristieken per niveaugroep», is bepalend voor hun indeling in de niveaugroepen der desbetreffende hoofdgroep. Ten dienste van de hierbedoelde indeling der functies wordt zoveel mogelijk gebruik gemaakt van nadere typeringen van werkzaamheden (als in de zogenaamde «reeksen van functietypen») voor onderscheiden vakgebieden.

De hiervoor bedoelde karakteristieken en typeringen behoren tot de aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van de ambtenaren en daarover zal als zodanig met het L.O.A.Z. overleg moeten worden gepleegd.

Aangezien met name in de typeringen vermoedelijk vrij dikwijls aanpassingen zullen moeten plaatsvinden aan de maatschappelijke ontwikkelingen, lijkt het niet aan te bevelen deze in dit besluit zelf of in een bijlage daarvan op te nemen.

Aan een uitvoeringsregeling wordt uit dien hoofde de voorkeur gegeven.

In het derde lid wordt tot uitdrukking gebracht dat ingeval de ambtenaar een andere functie bij wijze van tijdelijke waarneming uitoefent de voordien, dat wil zeggen de vóór de aanvang van de tijdelijke waarneming, voor hem geldende salarisschaal van toepassing blijft. Indien sprake is van de tijdelijke waarneming van een functie waaraan bij toepassing van artikel 26, eerste en tweede lid, een salarisschaal met een hoger maximumsalaris zou worden verbonden, dan kan voor de duur van die waarneming op grond van artikel 30 een toelage worden toegekend.

Artikel 27

Bij het hanteren van een functiewaarderingsmethodiek als grondslag voor de bepaling van de voor de ambtenaar geldende salarisschaal vormt een bezwarenprocedure een voor de hand liggend element. Het gaat hier om een mogelijkheid voor de individuele ambtenaar die zich niet kan vinden in de waardering van zijn functie, een heroverweging aan te vragen.

Het feit, dat de bezwarenprocedure niet van toepassing is op de ambtenaren voor wie een bijzondere loopbaanregeling geldt (zie artikel 20), hangt hiermee samen, dat een dergelijke regeling dient te zijn geënt op het principe dat aard en niveau van de (opgedragen) functie, gekoppeld aan de (gemiddelde) groei daarin, in overeenstemming zijn gebracht met de daaraan verbonden salarisschaal.

Uit het derde en vijfde lid van artikel 27 blijkt dat de academische ziekenhuizen gezamenlijk een bezwarencommissie functiewaardering dienen in te stellen.

Artikel 28

Dit artikel betreft het salaris dat bij aanstelling aan de in artikel 26 bedoelde ambtenaren wordt toegekend. Als beginsel geldt dat bij aanstelling de ambtenaren van 22 jaar of ouder op het beginsalaris van de schaal benoemd worden.

In de opzet van de salarisschalen, neergelegd in bijlage A van dit besluit, zijn de salarissen voor ambtenaren van 21 jaar en jonger in de schaal zelf opgenomen. Daarom is het niet nodig de salarissen voor de jeugdige ambtenaren in een aparte bijlage op te nemen. Bij de berekening van deze jeugdlonen is uitgegaan van het systeem dat sinds 1 augustus 1975 voor de rijksoverheid wordt gehanteerd, namelijk dat van een procentuele aftrek per leeftijdsjaar, uitgaande van het salarisbedrag voor een 22-jarige in de van toepassing zijnde salarisschaal.

Het tweede lid van artikel 28 biedt de mogelijkheid om van het in het eerste lid genoemde beginsel af te wijken door toekenning van een hoger salaris dan met toepassing van het eerste lid kan worden toegekend. Voor het toekennen van een hoger salaris moet naar het oordeel van de raad van bestuur aanleiding bestaan. Een dergelijke aanleiding kan bijvoorbeeld bestaan in geval de aan te stellen ambtenaar reeds elders ervaring heeft opgedaan.

Artikel 29

In dit artikel worden de periodieke verhogingen van het salaris geregeld.

Aan de ambtenaar wordt een salarisverhoging gegeven tot het in de schaal naasthogere bedrag wanneer de raad van bestuur van oordeel is dat hij naar behoren functioneert. Wordt de functie naar het oordeel van de raad van bestuur niet naar behoren vervuld, dan blijft een salarisverhoging achterwege. In dat kader is het passend dat de eis van buitengewone bekwaamheid, geschiktheid en ijver wordt vervangen door een formulering die de raad van bestuur meer ruimte biedt om tot een beloningsbeslissing te komen op grond van individuele verschillen in functioneren. De beperking dat het salaris alleen tot het naasthogere bedrag kan worden verhoogd is conform het tweede lid vervallen.

In het tweede lid is opgenomen dat het uitdrukkelijk de bedoeling is dat twee of meer periodieken uitsluitend kunnen worden toegekend aan zeer goed of uitstekend functionerende ambtenaren. Derhalve zal de raad van bestuur zich een duidelijk oordeel moeten vormen over het functioneren van de ambtenaar om de te nemen beloningsbeslissing te kunnen motiveren. De periode waarbinnen een dergelijke beslissing genomen dient te worden is geflexibiliseerd. In de regel zal dit echter – zoals ook thans geschiedt – jaarlijks zijn.

Het vierde lid brengt tot uitdrukking, dat, wanneer de ambtenaar voor zijn 22e verjaardag was aangesteld, de eerste dag van de maand waarin zijn verjaardag valt, bepalend is voor de periodieke verhogingen, ook na zijn 22e jaar. Daarmee wordt voorkomen dat iemand die bijvoorbeeld elf maanden na zijn aanstelling 22 jaar oud wordt en op grond van het vierde lid, onder b, een salarisverhoging ontvangt, een maand later weer een periodiek zou ontvangen op grond van het vierde lid onder a.

Het zevende lid handelt over de zogenaamde diensttjuiduitloop. De schalen 1 tot en met 5 worden verlengd met uitlooperperiodieken. Deze worden voor de eerste keer vijf jaar na het bereiken van het maximumsalaris toegekend. Eventuele volgende uitlooperperiodieken worden vervolgens om de twee jaar toegekend. Voor het toekennen van deze

uitlooperperiodieken geldt dezelfde motivering als voor de eerder bedoelde salarisverhogingen.

Aangezien krachtens artikel 29 na elk jaar dat de ambtenaar in dienst is een salarisverhoging wordt toegekend, althans voor zover de salarisschaal dit aangeeft en indien de ambtenaar naar behoren functioneert, bestaat geen behoefte meer aan een aparte bepaling voor de tijd die in militaire dienst is doorgebracht. Degene die in militaire dienst is, geniet immers in zijn burgerlijke betrekking verlof. Deze tijd telt dus voor artikel 29 eveneens als diensttijd mee. Hetzelfde geldt in de nieuwe opzet voor de tijd doorgebracht met verlof buiten genot van bezoldiging en voor de tijd dat de ambtenaar is geschorst. Wat betreft de tijd doorgebracht met verlof, wordt ervan uitgegaan dat deze tijd in het algemeen de ervaring van de ambtenaar zal doen toenemen. Dit zal later van nut kunnen zijn voor de eigen functie ook al wordt ervaring opgedaan op een ander terrein.

Aangezien schorsing in het algemeen van korte duur zal zijn en bovendien in bepaalde gevallen slechts de betekenis heeft van een voorlopige maatregel wordt het, mede in het belang van de eenvoud van de regeling, verantwoord geacht ook de tijd gedurende welke de ambtenaar is geschorst, te laten meetellen als diensttijd.

Artikel 30

In dit artikel is een raamregeling opgenomen voor het toekennen van een toelage voor de tijdelijke waarneming door een ambtenaar van een andere functie. De mogelijkheid tot het verlenen van een toelage wordt beperkt tot gevallen waarin een functie wordt waargenomen die gewaardeerd is met een salarisschaal met een hoger maximumbedrag dan de eigen functie. Dit houdt verband met het uitgangspunt dat een ambtenaar wordt gesalarieerd op basis van de aard en het niveau van zijn functie.

Voor het waarnemen van een functie met een zelfde (of lagere) salarisschaal als die van de eigen functie is er dan in beginsel geen aanleiding een toelage te geven. Wel zijn er nog andere mogelijkheden om de ambtenaar te belonen als hij een extra prestatie heeft verricht, zoals bijvoorbeeld het toekennen van een overwerkvergoeding of een gratificatie.

Artikel 31

In dit artikel wordt aanspraak gegeven op een toelage voor zover het salaris minder zou bedragen dan het minimumloon, zoals dat krachtens de wet is vastgesteld voor werknemers in het bedrijfsleven.

Artikel 32

Dit artikel heeft betrekking op de toekenning van een toelage voor het verrichten van arbeid op andere dan de gebruikelijke werkuren. Deze toelage berust op de overweging, dat het werken op ongebruikelijke werktijden veelal duidelijk ongerief voor het privéleven veroorzaakt. Zij dient te worden onderscheiden van de vergoeding, die wordt verleend voor het verrichten van overwerk (zie artikel 42). Onder overwerk wordt verstaan arbeid, waarmee de arbeidsduur wordt overschreden welke ingevolge een werktijdregeling als bedoeld in artikel 57 voor de ambtenaar geldt.

De door de raad van bestuur vast te stellen regels behoeven uiteraard niet voor alle categorieën personeel dezelfde te zijn. Differentiatie naar categorie personeel en daarbinnen zelfs per afdeling is – indien daarvoor grond is – mogelijk. Het is dus onder andere mogelijk de aanspraak op

de «toelage onregelmatige dienst» te beperken tot personen die een salaris ontvangen beneden een bepaald maximum.

Artikel 33

In dit artikel is voorzien in de situatie dat een ambtenaar blijvend aanzienlijk in inkomsten achteruitgaat door het buiten zijn toedoen wegvallen of verminderen van de toelage voor het verrichten van arbeid op andere dan de gebruikelijk werkuren (artikel 32). Deze voorziening heeft niet het karakter van een garantieregeling, maar van een overgangsregeling, dat wil zeggen dat wordt beoogd een aanzienlijke vermindering van inkomsten minder abrupt te doen verlopen. Het criterium voor de aanspraak op de toelage is dat de blijvende vermindering van inkomsten ten minste 3% van de som van het salaris en de toelage bedoeld in artikel 35 moet bedragen.

Het tweede lid bepaalt dat voor de toepassing van dit artikel nadere regels moeten worden vastgesteld door de raad van bestuur. Het betreft hier onder meer bepalingen omtrent de omvang en de duur van de toelage, de invloed welke bepaalde veranderingen in de bezoldiging van belanghebbende op de toelage hebben, hoe moet worden gehandeld in geval van langdurige ziekte, bij wachtgeld enzovoort.

Artikel 34

Dit artikel bevat een toelageregeling voor beschikbaarheids- en bereikbaarheidsdiensten. Het gaat hier in beginsel om periodieke passieve tijd- en plaatsgebondenheid buiten de vastgestelde werktijden, die voortvloeit uit de aard van de dienstbetrekking en daarvan een wezenlijk onderdeel vormt.

De hoogte van de toelage wordt bepaald in door de raad van bestuur vast te stellen regels.

De door de raad van bestuur vast te stellen regels behoeven uiteraard niet voor alle categorieën personeel dezelfde te zijn. Differentiatie naar categorie personeel en daarbinnen zelfs per afdeling is – indien daarvoor grond is – mogelijk. Het is dus onder andere mogelijk de aanspraak op de toelage voor bereikbaarheids- en beschikbaarheidsdiensten te beperken tot personen die een salaris ontvangen beneden een bepaald maximum.

Artikel 35

In dit artikel wordt het mogelijk gemaakt om functioneringstoelagen toe te kennen. Het voeren van een differentiatiebeleid is dus mogelijk.

Blijkens het eerste en tweede lid dient de raad van bestuur zich een duidelijk oordeel te vormen over het functioneren van de ambtenaar, alvorens tot toekenning van de toelage over te gaan. De toelage dient alleen te worden toegekend aan ambtenaren die hun functie zeer goed of uitstekend vervullen.

De toelage wordt in beginsel voor de duur van een jaar toegekend blijkens het eerste lid. Indien bijzondere omstandigheden daartoe aanleiding geven, kan de raad van bestuur een toelage voor een langere periode toekennen. Dat betekent niet dat een toelage zonder meer voor onbepaalde tijd kan worden toegekend. Er blijft een relatie bestaan met de wijze van functioneren. Indien de gronden waarop de toelage werd toegekend niet meer aanwezig zijn, wordt de toelage in beginsel ingetrokken. De raad van bestuur heeft echter de mogelijkheid de toelage te handhaven, wanneer uit beleidsoverwegingen voldoende redenen aanwezig worden geacht om de toelage niet in te trekken.

Tenslotte vervalt de toelage of wordt deze ingetrokken wanneer voor de desbetreffende ambtenaar een hogere salarisschaal gaat gelden. De toelage is immers toegekend aan de ambtenaar die het maximumsalaris van de voor hem geldende salarisschaal heeft bereikt.

Bij de salarisinpassing in de nieuwe schaal zal dan rekening worden gehouden met de toelage, die in de oude schaal werd genoten.

Artikel 36

De raad van bestuur kan een toelage toekennen als extra beloningsinstrument voor de werving of het behoud van schaars personeel. Deze toelage is in beginsel tijdelijk, gelet op veranderingen die zich voordoen op de arbeidsmarkt. De toelage kan worden ingetrokken indien de gronden waarop deze werd verleend zich niet meer voordoen, dus bij een veranderde arbeidsmarkt bijvoorbeeld.

Om de mobiliteit van personeel te bevorderen zowel binnen de instelling als naar buiten, kan bovendien een mobiliteitstoelage worden toegekend. Ook deze toelage heeft een tijdelijk karakter, hetgeen voortvloeit uit de aard der zaak.

Artikel 37

Het uitgangspunt bij de vakantie-uitkering is, dat deze wordt berekend over de per maand genoten bezoldiging.

De vakantie-uitkering wordt berekend over de bezoldiging, dat wil zeggen de som van het salaris en de toelagen waarop de ambtenaar ingevolge de artikelen 30 tot en met 36, artikel 108 en artikel 142 aanspraak heeft. De vakantie-uitkering wordt ook berekend over de toelage voor het werken op ongebruikelijke uren (artikel 32), omdat deze toelage, hoewel aan fluctuaties onderhevig, toch moet worden beschouwd als honorering voor werk, dat voortvloeit uit een werktijdenregeling. De overwerkvergoeding die ingevolge artikel 42 kan worden toegekend, is daarentegen meer een vergoeding, die voortvloeit uit incidentele diensten buiten de werktijden. De vakantie-uitkering wordt dan ook niet over deze vergoeding berekend.

In het tweede en derde lid wordt een minimumvakantie-uitkering in het vooruitzicht gesteld aan de ambtenaar (van onderscheidenlijk tweeëntwintig jaar of ouder en jonger dan tweeëntwintig jaar). Het bedrag van deze minimumvakantie-uitkering wordt door de minister vastgesteld. Deze zal hiervoor aansluiten bij het bedrag dat genoemd wordt in artikel 21, tweede lid, van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (Stb. 1983, 571)

Artikel 38

De betaling van de vakantie-uitkering zal in het algemeen plaatsvinden in de maand mei. Desgewenst kan eventueel aan belanghebbenden ten behoeve van de vakantie-doelinden (bijvoorbeeld wegens vroege vakantie of reserveringen) een voorschot op de vakantie-uitkering worden gegeven. In het algemeen dient dit voorschot te worden beperkt tot een bedrag berekend over het reeds verstreken deel van de uitkeringsperiode.

Artikel 39

Ingevolge dit artikel heeft de ambtenaar bij zijn ambtsjubileum aanspraak op een gratificatie. Het tweede lid noemt nog een aantal gronden waarop de raad van bestuur de ambtenaar een gratificatie kan toekennen. Krachtens het derde lid dient de raad van bestuur nadere regels vast te stellen met betrekking tot de toekenning van gratificaties.

Artikel 40

Naast de in artikel 36 genoemde toelage om redenen van werving en behoud kan aan de ambtenaar ook een uitkering worden toegekend om dezelfde redenen. De raad van bestuur heeft hiermee de mogelijkheid om aan de ambtenaar een uitkering in het vooruitzicht te stellen, wanneer hem de voorwaarde is gesteld een bepaalde termijn zijn functie uit te oefenen. De uitkering maakt geen deel uit van de voor de ambtenaar geldende pensioengrondslag, gezien het incidentele karakter van de uitkering.

Artikel 41

De tegenhanger van de in artikel 40 genoemde uitkering is de uitkering om redenen van mobiliteit. Deze uitkering wordt toegekend om de mobiliteit van de ambtenaar te bewerkstelligen, hetzij naar een andere functie binnen het ziekenhuis, hetzij om zijn vertrek uit het ziekenhuis te bevorderen. Gezien het incidentele karakter van de uitkering, maakt deze geen deel uit van de voor de ambtenaar geldende pensioengrondslag.

Artikel 42

De raad van bestuur moet ingevolge dit artikel regels vaststellen met betrekking tot het toekennen van een overwerkvergoeding. Onder «overwerk» dient uit de aard der zaak te worden verstaan arbeid buiten de voor de ambtenaar geldende werktijden, voor zover daardoor het per werkperiode vastgestelde aantal uren wordt overschreden. De regels van de raad van bestuur zullen moeten regelen wie aanspraak heeft op overwerkvergoeding, wat de hoogte van die vergoeding is en de wijze waarop compensatie in de vorm van verlof plaats vindt.

Er zij volledigheidshalve op gewezen, dat de door de raad van bestuur vast te stellen regels uiteraard niet voor alle categorieën personeel dezelfde behoeven te zijn. Differentiatie naar categorie personeel en daarbinnen zelfs per afdeling is – indien daarvoor grond is – vanzelfsprekend mogelijk.

Artikel 43

In artikel 61, eerste lid, is een aantal gronden genoemd waarop de ambtenaar geacht wordt met verlof te zijn. Deze gronden houden in het algemeen verband met de militaire dienst.

De raad van bestuur dient regels vast te stellen met betrekking tot de bezoldiging in de gevallen genoemd in dat artikel.

Artikel 44

In artikel 125c, tweede lid, van de Ambtenarenwet 1929 gaat het om een functie in een publiekrechtelijk college, waarin de ambtenaar is benoemd of verkozen en waarvoor hem buitengewoon verlof is verleend voor het bijwonen van vergaderingen en zittingen van deze colleges en voor het verrichten van daaruit voortvloeiende werkzaamheden ten behoeve van deze colleges.

De vaste vergoeding die de ambtenaar ontvangt uit deze functie waarvoor hem verlof is verleend, wordt op zijn bezoldiging ingehouden. Hiertoe kan de raad van bestuur nadere regels vaststellen.

HOOFDSTUK 5. Bezoldiging in geval van ziekte en bevalling alsmede uitkering in geval van arbeidsongeschiktheid en overlijden

Voor de bepalingen met betrekking tot bezoldiging tijdens ziekte en bij overlijden is aangesloten bij de regeling in de paragrafen 2 en 3 van hoofdstuk VI van het ARAR. Artikel 51 inzake een uitkering in verband met overlijden van de (gewezen) ambtenaar is gedecentraliseerd. Voor het overige is niet voorzien in decentralisatie van regelgeving naar de raad van bestuur. De reden hiervan is het feit dat het hier zgn. protocol-onderwerpen betreft.

HOOFDSTUK 6. Arbeidsduur en werktijden

Artikel 56

Evenals voor het overige overheidspersoneel bedraagt de arbeidsduur ten hoogste gemiddeld acht en dertig uur per week. Bij het vaststellen van werktijdregelingen zal daarmee rekening moeten worden gehouden.

Artikel 57

De raad van bestuur stelt, met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens wetten en voorschriften tot beperking van de arbeidsduur, voor de ambtenaren werktijdregelingen vast.

Onder werktijdregeling wordt verstaan een voor een periode van langer dan een week opgesteld en van te voren bekend gemaakt schema van aanvang en einde van dagelijkse werkzaamheden.

HOOFDSTUK 7. Vakantie, verlof en buitengewoon verlof

Artikel 58

Dit artikel bepaalt dat aan de ambtenaar al dan niet op zijn verzoek in elk kalenderjaar met behoud van bezoldiging vakantie wordt verleend. Dit houdt in dat de ambtenaar niet alleen recht heeft op vakantie, maar ook kan worden verplicht vakantie op te nemen.

Ingeval de ambtenaar een toelage geniet op grond van artikel 32 dan wel 34 zijn ingevolge het tweede lid, voor de vaststelling van dit gedeelte van de bezoldiging de regels krachtens artikel 52 van toepassing.

Artikel 59

Ingevolge dit artikel wordt de vakantie slechts verleend wanneer het belang van de dienst zich daartegen niet verzet.

De verplichting de vakantie zoveel mogelijk in het desbetreffende kalenderjaar op te nemen wordt daarom niet alleen doorbroken ingeval het eerste lid van artikel 58 van toepassing is, maar ook als de ambtenaar geen vakantie heeft opgenomen en hem de plicht tot het houden van vakantie ingevolge het tweede lid niet kon worden opgelegd.

Artikel 60

Dit artikel draagt de raad van bestuur op regels vast te stellen met betrekking tot de duur van de vakantie en hetgeen verder daarop betrekking heeft. Evenals in het ARAR wordt de aanspraak op vakantie niet meer uitgedrukt in dagen maar in uren. De bepaling omtrent het

minimum van de vakantie is hieraan aangepast. Berekeningen hebben aangetoond, dat de evenredigheidsfactor tussen het aantal vakantie-dagen en het aantal werkbare dagen op jaarbasis in een willekeurig gekozen ziekenhuis uitkomt op 9,48 procent, af te ronden op 9,5 procent. In de nadere regeling zal aandacht moeten worden gegeven aan de aspecten: leeftijdsdagen («vergrijzingsdagen») en salarisschaal-dagen («rangdagen»).

Artikel 61

Dit artikel geeft een aantal specifieke situaties weer waarin de ambtenaar van rechtswege met verlof is.

Artikel 62

Dit artikel handelt over verlof, indien het ziekenhuis is gesloten in verband met feest- of gedenkdagen en hoe deze dagen worden vergoed ingeval betrokkene toch op deze dagen dienst moet verrichten.

Artikel 63

Het tweede lid geeft de raad van bestuur de verplichting regels vast te stellen over buitengewoon verlof van korte of lange duur, te verlenen al of niet met behoud van bezoldiging. Te denken valt aan buitengewoon verlof in verband met familie-omstandigheden, verhuizing, studie, het uitoefenen (tijdelijk) van een andere functie, bijvoorbeeld in het buitenland, enzovoort.

HOOFDSTUK 8. Bedrijfsgezondheidskundige begeleiding en bijzondere voorzieningen in verband met ziekte

Artikel 64

De ambtenaar geniet, uiteraard alleen in de bedrijfssituatie, bedrijfsgezondheidskundige begeleiding.

De regels die de raad van bestuur vaststelt ter zake van de bedrijfsgezondheidszorg kunnen bijvoorbeeld betreffen de vraag welke instantie deze zorg verricht en wat deze zorg zoal dient in te houden, op welke wijze bezwaren tegen het resultaat van het onderzoek worden behandeld, wanneer een hernieuwd onderzoek plaatsvindt.

Artikel 65

De ambtenaar heeft de mogelijkheid de bedrijfsgezondheidsdienst rechtstreeks te consulteren in verband met de bedrijfssituatie dan wel een bedrijfsgeneeskundig onderzoek bij de raad van bestuur aan te vragen.

De verplichting zich aan een onderzoek te onderwerpen kan samenhangen met het feit dat hij door zijn werkzaamheden aan bijzonder gevaar voor zijn gezondheid bloot staat dan wel voor een goede vervulling van zijn functie aan bijzondere gezondheidseisen moet voldoen.

Onderzoek op verzoek van de raad van bestuur kan ook geschieden als door veelvuldig ziekteverzuim gegronde twijfel bestaat over de gezondheidstoestand van betrokkene.

Artikel 66

Met dit artikel wordt beoogd de mogelijkheid te scheppen aan ambtenaren, die in financiële moeilijkheden raken door uitzonderlijk hoge indirecte ziektekosten (anders dan de directe ziektekosten waarin de Z.v.o.-regeling (Stb. 1980, 544) dient te voorzien) daarin een tegemoetkoming te verlenen.

Niet onder deze bepaling vallen dus kosten waarin geheel of gedeeltelijk door sociale verzekeringswetten en dergelijke kan worden voorzien; de directe ziektekosten, zowel die welke bij het toekennen van een tegemoetkoming op grond van Z.v.o.-regeling buiten beschouwing worden gelaten, als die welke voor het verlenen van een tegemoetkoming in aanmerking kunnen worden gebracht als de ingevolge de regeling gestelde norm zou zijn bereikt; kosten waarvan de hoogte reeds is afgestemd op het inkomen van belanghebbende, zoals bijvoorbeeld ingeval van gezinshulp.

Artikel 67

Vindt de ziekte in overwegende mate haar oorzaak in de aard van de opgedragen werkzaamheden of bijzondere omstandigheden, en is de ziekte niet te wijten aan de schuld of nalatigheid van de ambtenaar, dan worden de naar het oordeel van de raad van bestuur noodzakelijk gemaakte kosten van geneeskundige behandeling vergoed.

Deze bepaling dient te worden gezien tegen de achtergrond van de morele verplichting die in deze gevallen op de werkgever rust. Zij zal moeten worden toegepast als in redelijkheid kan worden aangenomen dat een bepaalde ziekte van de belanghebbende aan de dienst is toe te rekenen, dat wil zeggen dat een aan de dienstuitoefening verbonden risico een belangrijke rol heeft gespeeld.

Artikel 68

In de omstandigheden genoemd in het eerste lid van dit artikel ontvangt de gewezen ambtenaar een uitkering van achttien procent van het invaliditeitspensioen boven op zijn invaliditeitspensioen. Deze uitkering eindigt met ingang van de maand waarin de gewezen ambtenaar vijfenzestig jaar wordt.

Op grond van het tweede lid ontvangt de gewezen ambtenaar aan wie een uitsluitend naar diensttijd berekend invaliditeitspensioen is toegekend en dat pensioen is lager dan 118 procent van het bedrag dat hem bij toepasselijkheid van artikel F 9 van de Algemene burgerlijke pensioenwet (Stb. 1986, 540) zou zijn toegekend, een uitkering ter grootte van het verschil. Deze uitkering eindigt eveneens met ingang van de maand waarin de ambtenaar vijfenzestig jaar wordt.

Aan de ambtenaar die recht heeft op wachtgeld als bedoeld in artikel K 4 van de Algemene burgerlijke pensioenwet en niet is herplaatst in een passende betrekking, wordt, in het eerste lid bedoelde geval, een uitkering van achttien procent van de invaliditeitspensioen verleend, dat hem zou zijn toegekend als artikel K 4 Algemene burgerlijke pensioenwet niet van toepassing zou zijn.

Als het overlijden van een (gewezen) ambtenaar het rechtstreeks gevolg is van ziekten of gebreken, bedoeld in het eerste lid, dan wordt aan betrokkene die in verband met dit overlijden een pensioen geniet, een uitkering verleend ter grootte van achttien procent van dit pensioen.

De uitkering eindigt met ingang van de maand waarin de overledene vijfenzestig jaar zou zijn geworden of als de weduwe/weduwenaar, aan wie het pensioen wordt toegekend, hertrouwt, met ingang van de maand volgende op die van het hertrouwen.

Hetgeen in deze paragraaf (Bijzondere voorzieningen in verband met ziekte) is bepaald is, met uitzondering van artikel 67, niet van toepassing op de ambtenaar die geen ambtenaar is in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet. In geval van ziekte ontvangt hij tijdens de duur van zijn dienstverband op een hem krachtens de Ziektewet toegekend ziektegeld een aanvulling tot zijn volle bezoldiging.

HOOFDSTUK 9. Medezeggenschap en werkoverleg

Artikel 70

In het eerste lid wordt tot uitdrukking gebracht dat de medezeggenschapsraad het orgaan is waarmee overleg wordt gepleegd over de algemene gang van zaken in het academisch ziekenhuis met inbegrip van de regels volgens welke het personeelsbeleid bij het ziekenhuis zal worden gevoerd. Het gaat daarbij in algemene zin om zaken die niet de gehele bedrijfstak betrekken, maar het desbetreffende ziekenhuis in het bijzonder.

In het tweede lid wordt tot uitdrukking gebracht, dat bij het academisch ziekenhuis de taken en bevoegdheden van het tot nu toe bij het ziekenhuis bestaand orgaan voor plaatselijk georganiseerd overleg worden overgenomen door de medezeggenschapsraad, zulks uiteraard onverlet, ingevolge het derde lid, de taken en bevoegdheden van het CGOA, het C.O.P.W.O. en het L.O.A.Z. In het L.O.A.Z. komen de zaken aan de orde die weer de gehele bedrijfstak betreffen.

Het is aan de raad van bestuur, zorg te dragen voor de voorzieningen en faciliteiten ten behoeve van de medezeggenschapsraad en zijn leden, zodat deze hun werkzaamheden naar behoren kunnen verrichten.

Artikel 71

Gekozen is, mede op verzoek van de kant van de academisch ziekenhuizen en van de centrales voor overheidspersoneel, tot een vergaande decentralisatie van de regeling met betrekking tot het overleg met de medezeggenschapsraad. Achtergrond hiervan is enerzijds de wens van ondergetekende in het kader van het afstandelijk bestuur ten aanzien van de instellingen ook op dit terrein te decentraliseren.

Anderzijds de wens van de academisch ziekenhuizen en van de centrales voor overheidspersoneel als experiment de regeling van de medezeggenschapsraad zoveel mogelijk te hanteren analoog aan de regeling in de Wet op de ondernemingsraden. Bij het opstellen van dit hoofdstuk is in beginsel uitgegaan van het oorspronkelijke voorstel van de zijde van de academisch ziekenhuizen en de centrales voor overheidspersoneel, waarin de hoofdlijnen waren uitgewerkt van de regeling (zie het algemeen deel van de nota van toelichting).

Het is de bedoeling de regeling twee jaar na het instellen van de eerste medezeggenschapsraad te evalueren. Bij deze evaluatie zullen worden betrokken de bevindingen van verschillende groeperingen, zoals de raden van bestuur, de leden van de medezeggenschapsraad en de centrales voor overheidspersoneel.

In het derde lid is bepaald dat bij de regeling van de onderwerpen bedoeld in het tweede lid zoveel mogelijk moet worden aangesloten bij de Wet op de ondernemingsraden.

Artikel 72

Dit artikel heeft betrekking op het medezeggenschapsreglement. In dat reglement, dat wordt vastgesteld door de medezeggenschapsraad, worden de verkiezing en de werkwijze van de medezeggenschapsraad geregeld.

Artikel 73

Dit artikel legt de raad van bestuur van het ziekenhuis de verplichting op regels vast te stellen met betrekking tot dienstcommissies. Bij de desbetreffende regels kan worden gedacht aan de minimumomvang van de eenheden waarvoor een dienstcommissie wordt ingesteld, over de taken en bevoegdheden van de dienstcommissie, de wijze van verkiezing enzovoort.

Het is niet strikt noodzakelijk dat de dienstcommissies in de academisch ziekenhuizen identiek zijn aan de dienstcommissies bedoeld in het ARAR. In overeenstemming met de meerderheid van de centrales van overheidsperoneel in het L.O.A.Z. of met de meerderheid van de medezeggenschapsraad kan de raad van bestuur een eigen vorm geven aan de dienstcommissie, die beantwoordt aan de behoeften van het academisch ziekenhuis.

Ook aan de dienstcommissie en haar leden dient het gebruik van voorzieningen te worden toegestaan teneinde hun werkzaamheden naar behoren te kunnen uitoefenen.

Met dit artikel is voorzien in de uitvoering van artikel 163 van de WWO, dat voorschrijft dat door de raad van bestuur dienstcommissies worden ingesteld.

Artikel 74

Dit artikel betreft een aantal faciliteiten ten behoeve van leden en kaderleden van de centrales in het ziekenhuis.

Artikel 75

Voor de raad van bestuur geldt de algemene verplichting het werkoverleg te bevorderen. Vanuit het oogpunt van eigentijdse arbeidsverhoudingen dient werkoverleg voor elk personeelslid te worden verwezenlijkt.

HOOFDSTUK 10. Overige rechten en verplichtingen

Artikel 76

In dit artikel is niet meer de tot voorheen algemeen geldende woonverplichting in of nabij de standplaats opgenomen. Dit wordt voor het goed functioneren van de dienst niet meer bij voorbaat noodzakelijk geacht.

Het blijft echter mogelijk, indien dit voor een goede vervulling van de functie noodzakelijk is, de ambtenaar te verplichten zich metterwoon in een bepaalde gemeente of gebied te vestigen. Een dergelijke noodzaak doet zich in het algemeen voor wanneer de ambtenaar zich in verband met de aard van zijn functie binnen korte tijd van zijn woning naar de plaats waar hij zijn werkzaamheden dient te verrichten moet kunnen verplaatsen of wanneer door de afstand tussen de plaats van te werkstelling en de woonplaats de dagelijkse reistijd een te grote belasting gaat worden.

Artikel 77

De raad van bestuur zal op grond van dit artikel een regeling kunnen vaststellen met betrekking tot de vergoeding van kosten voor reis- en verblijfskosten, enzovoorts.

Verwezen wordt tevens naar artikel 165, waarin wordt bepaald dat de raad van bestuur binnen een jaar na inwerkingtreding van dit besluit duidelijkheid moet geven wat met betrekking tot de in dit artikel genoemde onderwerpen is beslist.

Het tweede lid bepaalt dat de raad van bestuur regels kan vaststellen met betrekking tot de betaling van de door het ziekenhuis verstrekte kost, inwoning, woning en andere emolumenten.

Artikel 78

Dit artikel geeft de mogelijkheid, wanneer het belang van de dienst dit verlangt, de ambtenaar een andere functie op te dragen. De ambtenaar is verplicht deze functie te aanvaarden, die hem in verband met zijn persoonlijkheid, zijn omstandigheden en vooruitzichten redelijkerwijs kan worden opgedragen.

Een andere functie wordt niet opgedragen dan nadat de ambtenaar is gehoord.

Artikel 79

Ingevolge dit artikel kan de ambtenaar worden verplicht tijdelijk andere werkzaamheden te verrichten dan die welke hij gewoonlijk verricht, mits die werkzaamheden hem redelijkerwijs kunnen worden opgedragen. Daarbij moet zoveel mogelijk worden rekening gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden.

Hij kan echter niet worden verplicht werkzaamheden te verrichten in de plaats van stakers of uitgeslotenen in particuliere dienst. Uitzondering op deze regel geldt als het openbaar belang noodzakelijk maakt dat de werkzaamheden zonder onderbreking doorgang vinden en tevens moeten de werkzaamheden door de overheid in eigen beheer worden genomen.

Artikel 80

Al dan niet op verzoek van de ambtenaar kan deze een studie volgen, indien naar het oordeel van de raad van bestuur het belang van het ziekenhuis dat vordert.

De ingevolge het tweede lid te stellen regels kunnen onder meer betreffen het studieverlof, tegemoetkoming in de studiekosten, de terugbetaling van de tegemoetkoming in deze studiekosten.

Artikel 81

In het eerste lid wordt de raad van bestuur verplicht regels te stellen met betrekking tot aansprakelijkheid en schadeloosstelling. In de praktijk van het ziekenhuis komt het door de geaardheid van het werk relatief veelvuldig voor, dat aan de persoonlijke eigendommen (kleding en uitrusting) van het personeel schade ontstaat. Zowel het gebruik van apparatuur als menselijke tekortkomingen (bijvoorbeeld van patiënten, verpleegkundigen of laboratoriumpersoneel) zijn hieraan debet. Uiteraard dient door middel van controle op de naleving van de veiligheidsvoorschriften, door het dragen van beschermende kleding enzovoorts schade zoveel mogelijk te worden voorkomen.

Het komt de ondergetekende gewenst voor – als tegenhanger van de verplichting tot schadevergoeding wegens door de ambtenaar veroor-

zaakte schade en in navolging van het CAO-ziekenhuiswezen – op basis van regels krachtens het onderhavige besluit de ambtenaar eveneens een recht op schadevergoeding toe te kennen.

Reden daartoe is mede, dat blijkens jurisprudentie van de Hoge Raad de normale regels van het verbintenissenrecht, waaraan de private werknemer recht op schadevergoeding door zijn werkgever kan ontlenen niet gelden voor de verhouding waarin de ambtenaar tot zijn bevoegd gezag staat (arresten van 27 juni 1975, NJ 1976, 81, van 29 april 1983, NJ 1984, 19, van 5 januari 1987, NJ 1987, 948, en van 17 november 1989, NJ 1990, 572). In dit opzicht moet het onderhavige artikel dan ook worden gezien als een uitgewerkte toepassing van artikel 69 van het ARAR.

Op grond van het tweede lid kan de raad van bestuur regels vaststellen met betrekking tot het indienen en behandelen van klachten van de ambtenaar enerzijds, alsmede van klachten over de ambtenaar anderzijds. De klachten over ambtenaren betreffen de regelingen met betrekking tot de melding van fouten, ongevallen en «bijna-ongevallen» (*near-accidents*), de zgn. FONA-regelingen, die in de meeste ziekenhuizen reeds functioneren. Uit een oogpunt van preventie en in verband met het vertrouwen van de burger in de kwaliteit van de gezondheidszorg is het van belang dat deze door elk personeelslid loyaal worden nageleefd.

Een FONA-regeling dient de preventie, nl. het voorkómen van toekomstig leed, zowel bij de patiënt als bij de veroorzaker van dat leed. Wijziging in behandelingsmethoden, waardoor de risico's worden verkleind, aanscherpen van veiligheidsprocedures, voorkoming van overbelasting van personeelsleden, inbouw van nieuwe controle-momenten zijn even vele mogelijkheden tot een vergroting van het vertrouwen in de veiligheid van de gezondheidszorg. In dit verband zij mede gewezen op de ontwikkelingen rond de codificatie van patiëntenrecht, waarbij de mondigheid van de patiënt, diens klachtrecht en diens zelfbeschikkingsrecht slechts enkele facetten zijn.

De ondergetekende meent, dat dan ook dient te worden volstaan met de opdracht aan de raad van bestuur zorg te dragen voor een adequate rechtsbescherming van het personeelslid waaraan wordt gevraagd loyaal mede te werken aan de uitvoering van de desbetreffende FONA-regeling. Voorkómen moet worden, dat het personeelslid dat een FONA-melding heeft gedaan het slachtoffer wordt van «wraakneming» van degene die de fout heeft gemaakt of die zich anderszins niet of onvoldoende houdt aan de geldende veiligheidsvoorschriften en procedures.

Anderzijds spreekt het vanzelf, dat niemand kan worden gedwongen om fouten en bijna-ongevallen te melden indien hij of zij zich daardoor bloot zou stellen aan een strafrechtelijke of tuchtrechtelijke vervolging. In de FONA-regeling zelve behoort daartoe de nodige bescherming te worden geboden door de anonimiteit van de meldingsplichtige en de geheimhoudingsplicht van de commissieleden te waarborgen.

Artikel 82

Ingevolge dit artikel dient de raad van bestuur regels vast te stellen met betrekking tot een aantal onderwerpen.

Het gestelde onder a betreft het aanvaarden en verrichten van nevenwerkzaamheden. Daaronder zijn mede begrepen het voeren van een medische praktijk voor eigen rekening ten behoeve van particuliere patiënten of het verrichten van andere beroepsactiviteiten voor eigen rekening ten behoeve van particuliere patiënten. De beslissing om al dan niet een vergunning te geven nevenwerkzaamheden te aanvaarden of te verrichten is derhalve geen zaak van de minister, zoals onder de oude

Wet op het wetenschappelijk onderwijs als door overgangsrecht gecontinueerd, het geval was, maar van de raad van bestuur van het ziekenhuis zelf. De raad van bestuur kan aan een vergunning voorwaarden en beperkingen verbinden. De hierbedoelde regels zullen daarin moeten voorzien.

Artikel 83

Op grond van dit artikel kan de raad van bestuur regels vaststellen met betrekking tot een aantal onderwerpen die thans zijn geregeld in onderscheidenlijk de artikelen 56 en 65 van het ARAR.

Artikel 84

Dit artikel komt overeen met artikel 76 van het ARAR.

Artikel 85

Dit artikel geeft de raad van bestuur de bevoegdheid dienstvoorschriften vast te stellen met betrekking tot de bedrijfsvoering in het algemeen en met betrekking tot de organisatie van de patiëntenzorg in het bijzonder.

Ingevolge het tweede lid kunnen deze dienstvoorschriften, in de vorm van een instructie, mede van toepassing worden verklaard op personen die weliswaar werkzaam zijn in het ziekenhuis, maar daar niet zijn aangesteld.

Een soortgelijke bevoegdheid is in artikel 102 opgenomen ten behoeve van de medische specialisten.

HOOFDSTUK 11. Disciplinaire maatregelen

Artikel 86

De ambtenaar die de hem opgelegde verplichtingen niet nakomt of zich overigens aan plichtsverzuim schuldig maakt, kan disciplinair worden gestraft.

Het tweede lid bevat een nadere aanduiding van het begrip plichtsverzuim.

Het omvat zowel het overtreden van enig voorschrift als het doen of nalaten van iets, dat een goed ambtenaar in gelijke omstandigheden behoort na te laten of te doen.

Welke disciplinaire maatregelen zoal kunnen worden getroffen dient ingevolge het derde lid door de raad van bestuur in regels te worden vastgesteld.

Artikel 87

In dit artikel wordt gestalte gegeven aan de door de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangenomen motie-Roethof (Bijlagen Handelingen II, 1973-1974, 11 925, nr. 2) waarin de Kamer als haar mening uitsprak dat het gewenst is de openheid op het punt van de waarborging van het grondrecht van vrijheid van meningsuiting van ambtenaren te bevorderen, de rechtsbescherming effectiever te maken en de regering werd uitgenodigd om, met vermindering van welke vorm ook van preventief toezicht, daartoe benodigde procedurele waarborgen in het ARAR (het overigens nog niet in werking getreden artikel 82a) vast te leggen.

Het artikel bevat de waarborg dat tegen de ambtenaar niet opgetreden kan worden wegens overtreding van artikel 125a van de Ambtenarenwet.

dan nadat een door de raad van bestuur ingestelde commissie een advies in de zaak gegeven heeft.

HOOFDSTUK 12. Schorsing

De bepalingen met betrekking tot schorsing zijn ten opzichte van desbetreffende artikelen van het ARAR gedecentraliseerd.

Artikel 88 legt de raad van bestuur de verplichting op regels te stellen met betrekking tot de gronden van schorsing, de procedures alsmede met betrekking tot de gevallen en de mate waarin tijdens schorsing inhouding van de bezoldiging kan plaatsvinden.

HOOFDSTUK 13. Ontslag

De bepalingen met betrekking tot ontslag komen in grote lijnen overeen met de desbetreffende bepalingen in het Algemeen Rijksambtenarenreglement. De artikelen 89 tot en met 95 corresponderen met de artikelen 93, 94, 94a, 34e, 95, 96 en 97 van het ARAR. De op deze artikelen betrekking hebbende jurisprudentie is derhalve ook in deze relevant.

Met betrekking tot artikel 84, derde lid, wordt verwezen naar de wet van 6 juni 1991, houdende regels betreffende de aanspraak op zwangerschaps- en bevallingsverlof van overheids- en onderwijspersoneel (Stb. 1991, 347).

Aangezien het evident is dat de raad van bestuur het enige orgaan is dat tot ontslag kan overgaan, is dit niet expliciet vermeld.

Artikel 96

In dit artikel is artikel 98 van het ARAR geïncorporeerd.

De ontslaggrond, genoemd in het eerste lid, onder b, van artikel 98 van het ARAR is niet overgenomen. Voor de benoembaarheid in enige functie in het academisch ziekenhuis is de grond van zwangerschap niet relevant.

In het derde lid van het onderhavige artikel is aan het bestuur van het academisch ziekenhuis een bijzondere inspanningsverplichting opgelegd ten aanzien van de ambtenaar die blijvend ongeschikt wordt verklaard uit hoofde van ziekten of gebreken voor de vervulling van zijn ambt, zoals omschreven in het eerste lid onder e. Eerst dan wordt deze ambtenaar ontslag verleend, indien het na een zorgvuldig onderzoek niet mogelijk is gebleken om de ambtenaar binnen het gezagsbereik van het bestuur te herplaatsen in een passende andere betrekking.

Een soortgelijke inspanningsverplichting wordt het bestuur opgelegd in het vierde lid, indien het gaat om het ontslag, bedoeld in het eerste lid onder f, wegens onbekwaamheid of ongeschiktheid voor het door de ambtenaar beklede ambt anders dan op grond van ziels of lichaamsgebreken.

HOOFDSTUK 14. Bijzondere bepalingen voor medische specialisten

Artikel 101

Ingevolge dit artikel heeft dit hoofdstuk betrekking op medische specialisten. Voor zover niet anders is bepaald zijn ingevolge het tweede lid de overige hoofdstukken van dit besluit op de medische specialisten mede van toepassing. In dit hoofdstuk worden dus voor deze personeelsleden van deze hoofdstukken afwijkende bepalingen gegeven.

Artikel 102

De afspraken in de vorm van een instructie die in overleg met het college van bestuur (van een universiteit) worden gemaakt, zullen mede betreffen de medische specialisten die in dienst zijn van de universiteit. Het betreffen regels over de medische bedrijfsvoering en organisatie, de procedures en andere voor de patiëntenzorg van belang zijnde zaken die in acht moeten worden genomen.

Dit artikel geldt onverminderd hetgeen krachtens artikel 85 aan dienstvoorschriften is vastgesteld.

Artikel 103

Dit artikel geeft een mandatering aan het door de raad van bestuur benoemde hoofd van een afdeling om namens die raad van bestuur aan de op de desbetreffende afdeling werkzame medische specialisten instructies te geven op het gebied van de patiëntenzorg.

Artikel 104

De medische specialisten wordt hierbij de verplichting opgelegd op verzoek van de raad van bestuur een bijdrage te verlenen in de opleiding van personeel van het ziekenhuis dat met patiëntenzorg is belast. De tijd die aan deze (interne) opleidingen wordt besteed door de medische specialisten wordt als werktijd beschouwd.

Artikel 105

Ingevolge artikel 151, tweede lid, van de WWO worden in het bijzonder hoogleraren van de faculteit der geneeskunde wier vakgebied hen daarvoor in aanmerking doet komen, alsmede de andere leden van het wetenschappelijk personeel die op het desbetreffende vakgebied werkzaam zijn, in het academisch ziekenhuis in de gelegenheid gesteld tot het geven van wetenschappelijk geneeskundig onderwijs en het doen van wetenschappelijk geneeskundig onderzoek. Voor zover hun functie meebrengt dat zij mede worden belast met patiëntenzorg – hetgeen in de regel het geval zal zijn – behoeven zij ingevolge artikel 165, derde lid, van de wet tevens een aanstelling bij het academisch ziekenhuis. Ingevolge artikel 165, vierde lid van de WWO, behoeft deze tweede aanstelling de instemming van het college van bestuur. Hetzelfde geldt ingevolge hetzelfde artikellid voor de beëindiging van de aanstelling bij het ziekenhuis door ontslag.

De aanstelling bij het ziekenhuis geschiedt, gezien de onlosmakelijkheid van de werkzaamheden, voor de duur van de aanstelling bij de universiteit.

Discrepancies tussen de aanstelling bij de universiteit en die bij het ziekenhuis moeten zoveel mogelijk worden vermeden.

Artikel 106

Dit artikel vormt het spiegelbeeld van het bepaalde in artikel 105.

Ook hier geldt dat de aanstelling bij de universiteit geschiedt voor de duur van de aanstelling bij het ziekenhuis en dat discrepanties tussen de aanstelling bij de universiteit en die bij het ziekenhuis zoveel mogelijk moeten worden vermeden.

Artikel 107

Indien aanstelling plaatsvindt zowel bij de universiteit als bij het ziekenhuis dienen de raad van bestuur en het college van bestuur overeenstemming te bereiken over een aantal zaken.

In de eerste plaats dient te worden bepaald de wijze waarop de wederzijdse bevoegdheden worden uitgeoefend ten aanzien van het personeelslid, zodat daarover later geen problemen kunnen ontstaan. Dit is niet alleen van belang voor de vraag wie met betrekking tot rechtspositionele zaken als bevoegd gezag moet optreden, maar ook ingeval de verantwoordelijkheid voor handelingen van betrokkene in het geding is.

In de tweede plaats moet de toepasselijkheid van de geldende rechtspositieregimes worden bepaald voor betrokkene.

Artikel 108

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid, dat aan de medisch specialist die geen medische praktijk voor eigen rekening voert, door de raad van bestuur een toelage wordt toegekend in verband met werkzaamheden ten behoeve van patiëntenzorg. Deze toelage behoort ingevolge artikel 2 tot de bezoldiging en telt mee voor de berekening van pensioen. De strekking van dit artikel is dat de desbetreffende medisch specialist, die immers geen praktijk voor eigen rekening voert, een inkomen wordt geboden, dat concurrerend is met een netto inkomen dat hij, althans een medisch specialist in hetzelfde specialisme, gemiddeld zou kunnen verwerven door middel van een medische praktijk voor eigen rekening bij een perifere ziekenhuis. Hierdoor wordt het de academische ziekenhuizen mogelijk gemaakt in dit opzicht te concurreren met de perifere ziekenhuizen. Het tweede lid maakt duidelijk, dat de toelage altijd een tijdelijk karakter heeft in deze zin, dat zij, behoudens een andersluidende beslissing van de raad van bestuur, kan worden ingetrokken indien de grond waarop zij is toegekend, niet meer aanwezig is.

Ingevolge het derde lid dient de raad van bestuur met betrekking tot de onderhavige «specialistentoelage» nadere regels vast te stellen. Aangezien medische specialisten in een academisch ziekenhuis per afdeling plegen te declareren, ligt het in de rede, dat die regels erin voorzien, dat toelagen als in dit artikel bedoeld, slechts worden toegekend als alle medische specialisten van die afdeling afzien van het voeren van een medische praktijk voor eigen rekening. Voorts ligt het in de rede, dat die regels erin voorzien, dat de hoogte van de onderscheiden individuele «specialistentoelagen» door de raad van bestuur eerst worden vastgesteld nadat de medische specialisten van de betrokken afdeling gezamenlijk een daarop betrekking hebbend voorstel bij die raad hebben ingediend. Daarvan kunnen «bonus/malus»-regelingen, die samenhangen met de daadwerkelijk geleverde productie, deel uitmaken. De specialisten kunnen beter beoordelen dan de raad van bestuur in welke mate ieder van hen bijdraagt aan het genereren van inkomsten door hun werkzaamheden ten behoeve van patiëntenzorg, welke inkomsten overigens niet alleen door het ziekenhuis worden geïnd maar ook, nu het medische specialisten betreft die geen praktijk voor eigen rekening voeren, als zodanig aan het ziekenhuis toekomen.

Artikel 109

Dit artikel is een uitvloeisel van artikel 105 op grond waarvan de aanstelling bij het ziekenhuis geschiedt voor de duur van de aanstelling bij de universiteit.

Onverminderd blijven de overige ontslaggronden van hoofdstuk 13 van kracht.

HOOFDSTUK 15. Bijzondere bepalingen voor de assistent-geneeskundigen in opleiding

Artikel 110

Dit hoofdstuk heeft betrekking op assistent-geneeskundigen die in opleiding zijn.

Voor zover niet anders is bepaald, zijn op de assistent-geneeskundigen in opleiding de overige hoofdstukken van dit besluit mede van toepassing.

Artikel 111

De assistent-geneeskundige in opleiding die is aangesteld «in verband met zijn verdere wetenschappelijke opleiding en vorming tot medisch specialist» (agio), neemt onder het personeel een bijzondere positie in.

De in het onderhavige artikel genoemde aanstellingsgrond is een specimen van de in artikel 15, tweede lid onder f, genoemde aanstellingsgrond. Deze opleiding geschiedt echter, anders dan bij de in de hoofdstukken 16 en 17 bedoelde opleidingen, niet onder verantwoordelijkheid van de raad van bestuur van het academisch ziekenhuis, doch onder auspiciën van het Centraal College voor de erkenning en registratie van specialisten en de Specialisten Registratie Commissie, beide ingesteld door de Koninklijke Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst.

De grond voor zijn aanstelling is gelegen in zijn opleiding.

Dit betekent onder meer dat zijn opleider(s) een belangrijke invloed heeft (hebben) op het functioneren van de assistent-geneeskundige in opleiding binnen het kader van de patiëntenzorg. De raad van bestuur van het academisch ziekenhuis draagt, zoals verwoord in artikel 165, eerste lid, van de WWO, voor deze patiëntenzorg een bestuurlijke verantwoordelijkheid en is, uit hoofde van de ambtelijke aanstelling van de assistent-geneeskundige in opleiding, ook verantwoordelijk voor het personeelsbeheer ten aanzien van de assistent-geneeskundige in opleiding.

Artikel 112

Aangezien de opleiding de grond voor de tijdelijke aanstelling vormt, is het logisch dat deze aanstelling van rechtswege eindigt zodra de opleiding wordt beëindigd. De opleiding wordt in ieder geval beëindigd als zij is voltooid. Zij kan echter ook door de voor de opleiding verantwoordelijke – externe – instanties en personen voortijdig worden beëindigd, bijvoorbeeld wegens onvoldoende opleidingsresultaten of onvoldoende zorg voor de patiënt.

Uiteraard blijft de bevoegdheid van de raad van bestuur de aanstelling van de assistent-geneeskundige in opleiding te beëindigen op andere gronden, namelijk op de gronden omschreven in hoofdstuk 13, onverlet.

Indien de raad van bestuur van zijn bevoegdheid gebruik maakt, wordt het de assistent-geneeskundige in opleiding onmogelijk zijn opleiding aan het desbetreffend academisch ziekenhuis voort te zetten. Beide situaties zijn in artikel 112 verwoord.

Artikel 113

Niet van toepassing zijn de artikelen betreffende de salariering naar aard en niveau van de functie, de functiewaardering en de daarop betrekking hebbende bezwaarschriftenprocedure. Daarvoor komt artikel 114 in de plaats. Van toepassing op de agio zijn niet uitgezonderd de bepalingen met betrekking tot de toelage onregelmatige dienst (artikel 32), de overgangstoelage onregelmatige dienst (artikel 33), de toelage voor bereikbaarheids- en beschikbaarheidsdiensten (artikel 34) en vergoeding voor overwerk (artikel 42). Dit betekent echter niet dat voor de agio's zonder meer dezelfde regelingen ter zake zouden moeten gelden als voor het overig personeel. Zoals in de toelichting op genoemde artikelen is gezegd, is het mogelijk – als daarvoor grond is – in die regelingen te differentiëren naar categorieën personeel en daarbinnen zelfs naar afdeling.

Artikel 114

Dit artikel is een nadere invulling van artikel 26 en bepaalt dat voor de agio een aparte salarisschaal geldt, die overeenkomt met de salarisnummers 3 tot en met 10 van salarisschaal 10 van bijlage A van dit besluit.

Krachtens het tweede lid van dit artikel kan met ervaring als geneeskundige bij de inpassing in de salarisschaal rekening worden gehouden, zij het tot een vastgesteld maximum.

Artikel 115

Dit artikel bevat voor agio's een bijzondere regeling van de maximale gemiddelde arbeidsduur. Dit hangt samen met het feit, dat in geval van agio's de opleidingsmomenten zijn vervlochten met arbeidsuren. De maximale gemiddelde arbeidsduur voor agio's bedraagt, inclusief de verplichte studie-uren, achtenveertig uur per week. Dit laat overigens onverlet, dat overwerk kan voorkomen. Dat zal evenwel een incidenteel karakter dienen te hebben, en wel indien sprake is van directe patiëntenzorg die dit vereist. Een patiënt kan immers niet tijdens de behandeling aan zijn lot worden overgelaten omdat de betrokken agio zijn maximale gemiddelde arbeidsduur volgens rooster heeft bereikt.

Artikel 116

Zoals in de toelichting op artikel 111 reeds is verwoord, heeft de raad van bestuur, naast de verantwoordelijkheid voor de patiëntenzorg, ook de verantwoordelijkheid voor het personeelsbeheer ten aanzien van de assistent-geneeskundigen in opleiding.

Deze verantwoordelijkheid houdt onder meer in de vaststelling der werktijden en het toezicht op de handhaving daarvan, de beoordeling van de assistent-geneeskundige in opleiding in het kader van de patiëntenzorg, de disciplinaire gezagsuitoefening enzovoort. De verwevenheid van opleiding en patiëntenzorg en de gedeelde verantwoordelijkheid daarin tussen opleider(s) en bestuur nopen tot het stellen van een aantal regels, die – voor zover het betreft de organisatie van de patiëntenzorg – hun weerslag dienen te vinden in een opleidingsreglement.

Het opleidingsreglement vormt, zoals dit artikel beoogt aan te geven, een onderdeel van de aanstelling. Het reglement behoort tot de schrif-

telijk vastgestelde en voor de ambtenaar geldende regelingen en instructies welke hij bij de vervulling van zijn dienst heeft na te leven.

In 1985 heeft de Nationale Ziekenhuisraad (NZR), in nauw overleg met de Landelijke Vereniging van Artsen in Dienstverband (LAD) en met de Landelijke Specialisten Vereniging (LSV), een model-regeling vastgesteld.

Deze betreft de relaties tussen de assistent-geneeskundige in opleiding, de specialist-opleider en het ziekenhuis in het kader van de opleiding tot medisch specialist. Aan een zodanige regeling was, zowel van de kant van de ziekenhuizen als van de assistent-geneeskundigen in opleiding en hun opleiders, grote behoefte, gelet op de deels verschillende, deels samenvallende verantwoordelijkheden ten aanzien van de organisatie van de patiëntenzorg.

In de rechtspositieregelingen, zoals de CAO-ziekenhuiswezen, is nergens omschreven wat de rechten en de plichten van de specialist-opleider en van de assistent-geneeskundige in opleiding zijn en welke rol het ziekenhuis in de opleiding speelt.

De academische ziekenhuizen, die de bedoelde model-regeling van commentaar hebben voorzien, hebben zich uitgesproken voor een publiekrechtelijke versie van de door de algemene ziekenhuizen aanvaarde model-regeling.

Het onderhavige artikel beoogt daartoe een wettelijke grondslag te geven ter bevordering van de uniformiteit en legt de raad van bestuur derhalve de verplichting op een opleidingsreglement tot stand te brengen, waarin een aantal met name genoemde onderwerpen ten minste wordt geregeld. Hierbij is aansluiting gezocht bij de bovengenoemde model-regeling van de NZR.

In het tweede lid is benadrukt dat de voorschriften voor de opleiding, zoals deze zijn vastgesteld door het Centraal College voor de erkenning en registratie van specialisten, ingesteld door de Koninklijke Maatschappij tot bevordering van de Geneeskunst, in het opleidingsreglement in acht dienen te worden genomen. Dit houdt verband met het feit, dat de opleiding geschiedt onder verantwoordelijkheid van het Centraal College als externe instantie, doch dat anderzijds de raad van bestuur van het ziekenhuis de verantwoordelijkheid draagt als werkgever van de assistent-geneeskundige in opleiding.

Bij de opstelling van het opleidingsreglement kan de model-regeling van de NZR als leidraad dienen.

Artikel 117

Dit artikel legt de raad van bestuur de verplichting op ervoor te zorgen dat de assistent-geneeskundige in opleiding regelmatig wordt beoordeeld. Tevens zegt het eerste lid wie de beoordelingsgesprekken moeten houden met de agio. Als maatstaf voor de beoordeling dienen onder meer de opleidingseisen gesteld door het Centraal College voor de erkenning en registratie van medische specialisten.

Ingevolge het tweede lid dient de raad van bestuur regels vast te stellen, die in ieder geval de in dat lid genoemde onderwerpen dienen te regelen.

HOOFDSTUK 16. Bijzondere bepalingen voor voorbereidende periode en leerling-verpleegkundigen

Artikelen 118 en 119

Aan de aanstelling als leerling-verpleegkundige gaat de zogenaamde «voorbereidende periode» voorafgaande aan de opleiding voor het diploma A-verpleegkundige vooraf. Gedurende die periode wordt men niet aangesteld als leerling-verpleegkundige en verkrijgt men ook geen salaris. Daarom zijn de overige hoofdstukken van dit besluit, met uitzondering van hoofdstuk 22 ter zake van de inwerkingtreding, alsmede titel 2 van dit hoofdstuk niet van toepassing op degenen die werkzaam zijn in deze voorbereidende periode. Wel wordt een zakgeld toegekend, eventueel aangevuld met een renteloze lening tot maximaal 50% van het salaris dat een leerling-verpleegkundige tijdens het eerste jaar verdient. Wat dit zakgeld betreft is aangesloten bij de Bezoldigingsregeling leerling-verpleegkundigen en leerling-ziekenverzorgenden 1978 (Stb. 227). De lening dient in de eerste twee jaren van de opleiding te worden terugbetaald, in maandelijks termijnen. De terugbetaling is thans geregeld in de circulaire van de Minister van Binnenlandse Zaken van 23 mei 1978, AB78/U769.

De reden voor deze afwijkende bepalingen voor de voorbereidende periode is dat deze personen geen (produktieve) arbeid verrichten.

Zij zijn ook nog niet begonnen met de werkelijke opleiding, maar worden daarop voorbereid.

Artikel 120

Titel 2 heeft betrekking op leerling-verpleegkundigen. Het betreft zogenoemde in-service-opleidingen, die – anders dan bij de assistent-geneeskundigen in opleiding – onder verantwoordelijkheid van het academisch ziekenhuis worden gegeven.

Met betrekking tot deze opleidingen zijn tevens wettelijke regelingen getroffen door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Zij zijn aangeduid in het meergenoemde besluit van 1978, Stb. 227.

Voorzover niet anders is bepaald zijn de overige hoofdstukken van dit besluit mede van toepassing op leerling-verpleegkundigen.

Artikel 121

De genoemde aanstellingsgrond is een verbijzondering van de in artikel 15, tweede lid onder f, genoemde aanstellingsgrond.

De grond voor de aanstelling van de leerling-verpleegkundige is gelegen in de opleiding.

Artikel 122

De werktijd van de leerling-verpleegkundige bedraagt 36 uur per week of 156 uur per maand. Ook op dit punt is aangesloten bij de Bezoldigingsregeling leerling-verpleegkundigen en leerling-ziekenverzorgenden 1978.

Artikel 123

Voor de leerling-verpleegkundigen gelden salarissen die zijn vermeld in een aparte bijlage B van dit besluit. Voor de in die bijlage vermelde salarissen «oude stijl» en «nieuwe stijl» zij verwezen naar het meergenoemde besluit van 1978, Stb. 227. De afwijkende werktijd conform artikel 122 heeft eveneens gevolgen voor de berekening van een eventuele «minimumloon-toelage».

Aanspraak op het (hogere) salaris van een volgende leerperiode bestaat met ingang van de eerste dag van de maand waarin de leerling-verpleegkundige tot een volgende leerperiode is toegelaten.

In het vierde en vijfde lid wordt een garantieregeling gegeven voor leerlingen die al een ander diploma hebben.

Artikel 124

De artikelen 26 tot en met 29 handelen over het bepalen van de salarisschaal, het toekennen van het salaris door de raad van bestuur, alsmede over het bezwaar aantekenen tegen de uitkomst van de vaststelling.

Deze artikelen zijn voor de leerling-verpleegkundige niet van toepassing, omdat hierin door middel van het vaststellen van bijlage B van dit besluit (zie artikel 123) is voorzien.

Artikel 125

Het opleidingsreglement vormt, zoals het artikel beoogt aan te geven, een onderdeel van de aanstelling. Het reglement behoort tot de schriftelijk vastgestelde en voor de ambtenaar geldende regelingen en instructies die hij bij de vervulling van zijn dienst heeft na te leven.

Tot uitdrukking is gebracht dat bij de vaststelling van het opleidingsreglement rekening dient te worden gehouden met de wettelijke voorschriften ter zake van de opleiding zoals deze bijvoorbeeld door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur zijn vastgesteld.

Artikel 126

In een opleidingsreglement dienen (nadere) regels te worden gesteld met betrekking tot de toelating tot en de beëindiging van de opleiding en over de organisatie en de verdere gang van zaken met betrekking tot de opleiding en het beslechten van geschillen tussen degenen die worden opgeleid en de bij de opleiding betrokken docenten en andere personeelsleden.

Artikel 127

Dit artikel stelt de verplichting dat leerling-verpleegkundigen regelmatig worden beoordeeld. Het is van belang voor zowel de raad van bestuur als voor degene die de opleiding volgt, dat geregeld de ontwikkelingen in het kader van de opleiding worden vastgelegd, mede gezien de mogelijke rechtspositionele gevolgen.

Hiertoe stelt de raad van bestuur een beoordelingsprocedure vast en geeft criteria waaraan leerling-verpleegkundigen moeten voldoen.

Artikel 128

In het algemeen zijn de opleidingskosten niet voor rekening van de leerling-verpleegkundige, met uitzondering van de kosten voor de leermiddelen en studieboeken.

Artikel 129

Het is van belang er geen misverstand over te laten bestaan dat de opleiding geschiedt in de werksituatie.

Veelal zal de opleiding een combinatie zijn van ervaring opdoen in de praktijk en van theorielessen.

Aangezien de opleiding de grond voor de tijdelijke aanstelling vormt, is het logisch dat deze aanstelling van rechtswege eindigt zodra de opleiding wordt beëindigd. De opleiding wordt uiteraard beëindigd als zij is voltooid. In dat geval, wanneer de opleiding met succes is afgerond, heeft de raad van bestuur de verplichting zorgvuldig te onderzoeken of de mogelijkheid aanwezig is de leerling-verpleegkundige binnen de instelling te herplaatsen in een passende andere betrekking.

Zij kan echter ook voortijdig worden beëindigd, bijvoorbeeld wegens onvoldoende opleidingsresultaten of onvoldoende zorg voor de patiënt.

Uiteraard blijft de bevoegdheid van de raad van bestuur onverlet de aanstelling van de leerling-verpleegkundige te beëindigen op andere gronden, namelijk op de gronden omschreven in hoofdstuk 13. Indien de raad van bestuur van zijn bevoegdheid gebruik maakt, wordt het de leerling-verpleegkundige onmogelijk zijn opleiding aan het desbetreffende academisch ziekenhuis voort te zetten.

Beide situaties zijn in dit artikel verwoord.

HOOFDSTUK 17. Overig personeel in opleiding

Artikel 131

Dit hoofdstuk heeft betrekking op degenen die anders dan als agio of als leerling-verpleegkundige zijn aangesteld ter opleiding voor enig beroep in het ziekenhuis. Deze zogenoemde in-service-opleidingen worden gegeven onder verantwoordelijkheid van het academisch ziekenhuis.

Te denken valt aan opleidingen tot ziekenverzorgende of tot operatie-assistent.

Door de invloed van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG), die bij- en nascholing van bijvoorbeeld verpleegkundigen verplicht zal stellen, neemt dit aspect in belangrijkheid toe.

Voorzover niet anders is bepaald zijn de overige hoofdstukken van dit besluit mede van toepassing op de in het eerste lid bedoelde ambtenaren.

Artikel 133

De raad van bestuur kan aparte salarisschalen vaststellen die afwijken van de salarisschalen die voor het overig personeel van het ziekenhuis gelden.

Door deze vaststelling door de raad van bestuur als «wetgever» zijn de artikelen 26 tot en met 29 ook niet meer van toepassing.

Voor het overige zijn de artikelen van dit hoofdstuk overeenkomstig de artikelen van hoofdstuk 16 en wordt voor de toelichting dan ook naar dat hoofdstuk verwezen.

HOOFDSTUK 18. Bijzondere bepalingen voor de leden van de raden van bestuur

Artikel 140

Voorzover niet anders is bepaald zijn de overige hoofdstukken van dit besluit mede van toepassing op de leden van de raad van bestuur. Dat

wil zeggen dat waar mogelijk voor de rechtspositie van de leden van de raden van bestuur aansluiting is gezocht bij die van het overige personeel.

Slechts voor de onderwerpen bezoldiging en ontslag zijn specifieke bepalingen (al dan niet aanvullend) gegeven voor de leden van de raden van bestuur (zie de artikelen 142 tot en met 144).

Artikel 141

In dit artikel is een ander belangrijk verschil ten aanzien van het overige personeel geformuleerd, namelijk dat voor de leden van de raden van bestuur de raad van toezicht optreedt als bevoegd gezag.

Artikel 142

Dit artikel stelt de hoogte van het salaris van de leden van de raden van bestuur vast. De regels met betrekking tot de vaststelling van het salaris op grond van functiewaardering, zoals weergegeven in de artikelen 26 en 27 gelden niet. Een lid van een raad van bestuur wordt bezoldigd overeenkomstig schaal 18 van bijlage A, terwijl het lid, dat tevens tot voorzitter is benoemd, het maximumsalaris plus een toelage van 10% krijgt. Deze toelage is een onderdeel van de bezoldiging als bedoeld in artikel 2, onder h, hetgeen betekent dat deze onder het inkomensbegrip in de zin van onder andere de ABP-wet wordt begrepen.

De raad van toezicht kan in bijzondere gevallen ten gunste van een lid van de raad van bestuur afwijken van de hier genoemde bepalingen, maar nooit in diens nadeel.

Artikel 143

De bepalingen over ontslag, zoals in hoofdstuk 13 weergegeven zijn onverminderd van toepassing op de leden van de raden van bestuur. Daarnaast is ontslag mogelijk op een van de in dit artikel vermelde gronden. Evenals benoeming geschiedt ontslag door de raad van toezicht.

Artikel 144

Indien de raad van toezicht overweegt een lid van de raad van bestuur te ontslaan op de in artikel 143, onder b, vermelde grond, dient een commissie van advies en bemiddeling te worden gehoord alvorens een beslissing kan worden genomen. De taak van een dergelijke commissie alsmede de te volgen procedure worden weergegeven in het tweede tot en met het vierde lid van dit artikel.

HOOFDSTUK 19. Ontslagitkeringen en non-activiteitswedde

Artikelen 145 en 146

Het eerste lid van artikel 145 verklaart het Rijkswachtgeldbesluit 1959 (Stb. 1986, 489) van overeenkomstige toepassing op de ambtenaar aan wie ontslag is verleend op grond van artikel 16, derde lid, artikel 94, eerste of zesde lid, en de artikelen 98 en 98 alsmede op de ambtenaar in vaste dienst aan wie ontslag is verleend op grond van artikel 96, eerste lid onder f.

Krachtens artikel 146 is de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag (Stb. 1986, 491) van overeenkomstige toepassing op de ambtenaar.

Artikel 147

Wanneer ontslag wordt verleend wegens «incompatibilité d'humeur» (artikel 91) treft de raad van bestuur een regeling waarbij de ambtenaar een uitkering wordt verleend, die naar omstandigheden redelijk is te achten. Deze uitkering mag niet lager zijn dan die bedoeld in artikel 145. De uitkering komt geheel voor rekening van het academisch ziekenhuis, indien deze meer is dan de uitkering bedoeld in artikel 145.

Ingeval van ontslag van een lid van de raad van bestuur op grond van artikel 143, onder b, is het eerste lid van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat dan de raad van toezicht als bevoegd gezag optreedt.

Artikel 148

De Uitkeringsregeling 1966 (Stb. 1986, 490) is van overeenkomstige toepassing op de ambtenaar die geen aanspraak heeft op wachtgeld krachtens het Rijkswachtbesluit 1959, noch op een uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden dan wel krachtens de Regeling Uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag.

Artikel 149

Als een ambtenaar voor een uitkering of wachtgeld in aanmerking wil komen moet hij daarvoor zelf een verzoek indienen. De raad van bestuur dient de ontslagen ambtenaar schriftelijk mede te delen dat hij een dergelijk verzoek bij de Minister van Binnenlandse Zaken die met de uitvoering van ontslaguitkeringen is belast, moet indienen.

Doet hij dit verzoek niet tijdig dan vervalt het recht op de uitkering onderscheidenlijk het wachtgeld.

Artikel 150

Dit artikel is een uitvloeisel van artikel 125c van de Ambtenarenwet 1929, dat is toegevoegd bij de wet van 20 april 1988 (Stb. 229). Ingevolge artikel 125c van de Ambtenarenwet 1929 wordt een ambtenaar tijdelijk ontheven van de waarneming van zijn functie, wanneer hij is benoemd of verkozen in een functie in een publiekrechtelijke college die hij, gezien de omvang van de daaruit voortvloeiende werkzaamheden niet gelijktijdig kan vervullen met zijn ambtelijke functie. Bij de wet wordt tevens bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld betreffende de doorbetaling van de bezoldiging.

HOOFDSTUK 20. Bepalingen betreffende de raad van toezicht

De hoofdstukken 1 tot en met 19 van dit besluit zijn niet van toepassing op de voorzitter en de overige leden van de raad van toezicht. Deze leden worden benoemd door de minister, maar er zijn geen verdere regelen vastgesteld met betrekking tot hun rechtspositie. Zij hebben geen dienstverband bij het academische ziekenhuis.

Krachtens artikel 159, vijfde lid van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs, kan de minister aan de leden van de raad van toezicht een tegemoetkoming toekennen. Artikel 152, eerste en tweede lid, bepaalt

dat de hoogte van deze tegemoetkoming door de minister wordt vastgesteld.

HOOFDSTUK 21 De geschillencommissie voor de academische ziekenhuizen

Artikel 153

In dit artikel is voorzien in een geschillencommissie medezeggenschap academische ziekenhuizen genoemd BEDAZ (Bedrijfscommissie Academische Ziekenhuizen). Deze commissie is belast met verschillende taken.

In de eerste plaats is deze commissie een geschillencommissie. Zij beslecht geschillen, gerezen tussen de raad van bestuur van het ziekenhuis en de medezeggenschapsraad.

De uitspraken van de geschillencommissie zijn bindend voor beide partijen. Dit is in het bijzonder van belang voor het adviesrecht en het instemmingsrecht van de medezeggenschapsraad. De toetsing door de geschillencommissie heeft een marginaal karakter: zij toetst aan de redelijkheid.

Artikel 154

Wat betreft de samenstelling van de BEDAZ is aangesloten bij de samenstelling van de Advies- en Arbitragecommissie, bedoeld in artikel 110g van het ARAR. In het kader van het afstandelijk bestuur is afgezien van een formele benoeming van de leden door de minister. De benoeming is overgelaten aan de gezamenlijke raden van bestuur van de academische ziekenhuizen, onderscheidenlijk aan de gezamenlijke centrales voor overheidspersoneel. De aldus benoemde leden benoemen gezamenlijk de voorzitter, tevens lid, en diens plaatsvervanger, tevens plaatsvervangend lid. De zittingstermijn van de voorzitter en de leden, evenals van de plaatsvervangers, is zes jaar, waarna deze opnieuw benoembaar zijn.

Artikel 155

De BEDAZ dient zelf haar werkwijze te regelen. Daartoe dient zij een reglement vast te stellen. In het kader van het afstandelijk bestuur is afgezien van een ministerieel goedkeuringsrecht.

Artikel 156

Aangezien uitspraken van de BEDAZ van belang zijn voor alle academische ziekenhuizen, is bepaald dat die uitspraken behalve aan partijen in afschrift worden gezonden aan de raden van bestuur en de medezeggenschapsraad bij de overige academische ziekenhuizen.

Het tweede lid heeft betrekking op de verantwoording van de BEDAZ aan de minister in de vorm van een jaarverslag.

HOOFDSTUK 22. Inwerkingtreding, invoerings- en overgangsbepalingen alsmede citeertitel

Artikel 157

De terugwerkende kracht voor de artikelen 142 en 152, die onderscheidenlijk de bezoldiging van de leden van de raden van bestuur en de tegemoetkoming van de leden van de raden van toezicht regelen, hangt

samen met het feit dat de wet van 4 oktober 1990, houdende wijziging van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs en de Wet ziekenhuisvoorzieningen met betrekking tot de academische ziekenhuizen (aanpassing regelgeving academische ziekenhuizen) (Stb. 1990, 535) in werking is getreden met ingang van 1 januari 1991 (zie Koninklijk Besluit van 17 december 1990, Stb. 1990, 628).

Met ingang van 1 januari 1991 zijn de raden van bestuur en de raden van toezicht gaan functioneren en dient aan de bezoldiging van onderscheidenlijk de tegemoetkoming voor de leden een wettelijke basis te worden gegeven.

Met artikel 171 is een voorziening opgenomen om met terugwerkende kracht, gedurende de periode dat de Rechtspositieregeling Open Universiteit (Stb. 1990, 391) van kracht is geworden (28 juli 1990) en de totstandkoming van de regels met betrekking tot de toekenning van ambtsjubileumgratificaties, de «oude» ambtsjubileumgratificatieregeling neergelegd in de circulaire van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 juni 1971, AB71/U1471, weer van kracht te doen zijn.

Artikel 158

Gezien de totstandkoming van dit besluit komen de artikelen VI, tweede lid, en IX van het Koninklijk besluit van 7 juli 1987, Stb. 393, alsmede artikel VIII van het Koninklijk Besluit van 17 september 1990, Stb. 498 (Decentralisatie onderdelen personeels- en arbeidsvoorwaardenbeleid wetenschappelijk onderwijs) te vervallen.

Artikel VIII heeft betrekking op de academische ziekenhuizen en wordt thans geregeld in het onderhavige besluit.

Artikel 159

Het in dit artikel onder a genoemde koninklijk besluit en de onder b genoemde ministeriële regeling kunnen worden ingetrokken in verband met het feit dat in het kader van het afstandelijk bestuur de bevoegdheden ten aanzien van het personeelsbeleid en het personeelsbeheer toekomen aan de bevoegde gezagen van de instellingen, in casu aan de raden van bestuur van de ziekenhuizen (zie artikel 163, derde lid, van de wet).

De (bijzondere) honoreringsregelingen genoemd onder c en onder d, waaronder de zogenaamde Queridoregeling, kunnen, behoudens het gestelde in het tweede lid, vervallen nu in dit besluit de mogelijkheid is geregeld van het voeren van een medische praktijk voor eigen rekening, onderscheidenlijk van een «specialistentoelage». Zie de toelichting op de artikelen 82, 108 en 161.

Bij het Koninklijk besluit van 29 oktober 1987 (Stb. 1987, 501) houdende afbouw van de Queridoregeling voor wetenschappelijk personeel werd voor degenen die aan de zogenaamde Queridoregeling deelnemen maar niet vallen onder Honoreringsregeling medische specialisten, de Queridoregeling beëindigd. In plaats daarvan werd voor hen voor een bepaalde periode een afbouwregeling gecreëerd.

Inmiddels is onder andere bij uitspraak van de Centrale Raad van Beroep d.d. 14 november 1991, nr. AW 1990/723 t/m 745 bepaald dat dit besluit buiten toepassing had behoren te zijn gelaten en dat besluiten die uitsluitend op die grondslag steunen niet in stand kunnen blijven.

Deze uitspraak is reden om de intrekking van de bijzondere honoreringsregeling wetenschappelijk personeel medische faculteiten niet van toepassing te doen zijn ten aanzien van het personeel dat thans nog onder de werking van genoemd Koninklijk besluit valt. Hiertoe is het tweede lid in het leven geroepen.

Overigens houdt ondergetekende zich het recht voor te zijner tijd alsnog een voordracht te doen om de Queridoregeling eveneens in te trekken voor degenen die vallen onder het tweede lid.

Artikel 160

In dit artikel zijn termijnen gesteld waarbinnen uitvoering moet zijn gegeven aan artikel 107. Op grond van dat artikel moet na overleg met betrokkene worden vastgesteld de wijze waarop de wederzijdse bevoegdheden worden uitgeoefend en welk rechtspositieregime van toepassing is.

Artikel 161

Binnen een jaar na de inwerkingtreding van het onderhavige besluit zal de raad van bestuur ingevolge artikel 163 onder andere regels moeten vaststellen als bedoeld in artikel 82, derde lid, dus onder andere regels met betrekking tot het voeren van een medische praktijk voor eigen rekening of andere beroepsactiviteiten voor eigen rekening. Artikel 161 schrijft voor, dat binnen diezelfde tijd de raad van bestuur een beslissing neemt ten aanzien van voor de inwerkingtreding van het RRAZ afgegeven vergunningen voor het voeren van zulk een praktijk. Die oude vergunningen worden derhalve niet van rechtswege ingetrokken. De raad van bestuur moet een uitdrukkelijke beslissing nemen, inhoudende dat hetzij die oude vergunningen worden gecontinueerd, maar dan wel op basis van de door die raad krachtens artikel 82, derde lid vastgestelde regels en de daaruit voortvloeiende voorwaarden, hetzij die oude vergunningen worden ingetrokken, in welk geval artikel 108 voorziet in de mogelijkheid dat de desbetreffende medische specialisten een toelage wordt toegekend als in dat artikel bedoeld. Laatstbedoelde toelage, die deel uitmaakt van de bezoldiging en derhalve meetelt bij de berekening van het pensioen, is toegelicht bij artikel 108.

Het tweede lid voorziet erin, dat zolang de raad van bestuur de desbetreffende beslissing nog niet heeft genomen, de Honoreringsregeling medische specialisten werkzaam in academische ziekenhuizen en de zogenaamde Querido-regeling, hoewel bij de inwerkingtreding van het RRAZ formeel ingetrokken, op medische specialisten nog toepassing blijven vinden.

Artikel 162

In artikel 14b van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, zoals dit luidde op 31 december 1983, is de vergoeding wegens verschuiving van, bij rooster vastgestelde, werktijden geregeld. Deze zogenaamde verschuivingsvergoeding is, in navolging van het BBRA 1984, niet in het hoofdstuk over de bezoldiging opgenomen, maar in het overgangsrecht, omdat het de bedoeling is deze vergoeding te zijner tijd te verdisconteren in enig passende uitvoeringsregeling. Het is de bedoeling dat dit gebeurt binnen twee jaren na de inwerkingtreding van dit besluit.

Indien deze uitvoeringsregeling is tot stand gekomen, kan deze overgangsbepaling vervallen, wat niet zal gebeuren zonder overleg met het LOAZ en de centrales.

Artikel 163

In dit artikel is de termijn gesteld waarbinnen uitvoering moet zijn gegeven aan de daar genoemde artikelen.

Tevens is de medezeggenschapsraad de verplichting opgelegd binnen een jaar na inwerkingtreding van dit besluit regels vast te stellen met betrekking tot het overleg met de medezeggenschapsraad. In de overgangperiode, zolang nog geen uitvoering is gegeven aan genoemde artikelen, blijven de op de desbetreffende onderwerpen betrekking hebbende regels van kracht, zoals die regels voor het personeel van de rijksacademische ziekenhuizen gelden op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit.

Artikel 164

Artikel 163, eerste lid, heeft betrekking op alle (nadere) regels die door de raad van bestuur moeten worden vastgesteld. Hierop is één uitzondering: nl. de regels inzake de overwerkvergoeding (artikel 42). Daarvoor is het onderhavige artikel opgenomen. De reden hiervoor is gelegen in het feit, dat thans voor agio's enerzijds en andere personeelsleden anderzijds een in dit opzicht verschillend regime geldt, dat – om een lacune te voorkomen – tijdelijk moet worden gehandhaafd, nl. tot het ogenblik waarop de desbetreffende regels door de raad van bestuur zijn vastgesteld. Daarvoor geldt een termijn van een jaar, te rekenen vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van het RRAZ.

Artikel 165

Dit artikel heeft betrekking op de vaststelling van regels door de raad van bestuur inzake secundaire arbeidsvoorwaarden. De vaststelling van deze regels is in tegenstelling tot die, bedoeld in de artikelen 163 en 164, facultatief.

Artikel 166

Ingevolge het eerste lid moeten de agio's uiterlijk 1 januari 1993 zijn ingeroosterd met inachtneming van de maximale gemiddelde arbeidsduur van achtenveertig uur per week en met inachtneming van de op de Arbeidswet 1919 gebaseerde algemene maatregel van bestuur, die – zoals is gepland – met ingang van 1 januari 1993 in werking treedt.

Het tweede lid voorziet erin, dat binnen afzienbare tijd voor de agio's ook van toepassing zullen zijn de bepalingen van dit besluit inzake de toelage onregelmatige dienst en de toelage in verband met bereikbaarheids- en beschikbaarheidsdiensten. De minister is verplicht het desbetreffende tijdstip te bepalen en daarover tijdig in overleg te treden met de academische ziekenhuizen en de centrales voor overheidspersoneel. Partijen hebben dan beter zicht op (de omvang van) de voor de toepassing van die bepalingen op agio's noodzakelijke financiering. Hierbij zij echter aangetekend, dat de bedoelde bepalingen in dit besluit zijn gedecentraliseerd en de desbetreffende regels niet voor alle personeelscategorieën binnen het ziekenhuis uniform behoeven te zijn.

Differentiatie naar categorie personeel en daarbinnen per afdeling is mogelijk. Dat is echter een zaak voor het L.O.A.Z.

Om een lacune te voorkomen, blijft tot het door de minister te bepalen tijdstip de zgn. Loeffen-regeling van toepassing, althans voor zover het vergoedingen voor bedoelde diensten betreft.

Artikel 167

Aangezien het BBWO en het COPWO-statuuat binnen afzienbare tijd zullen worden herzien, is afgezien van een wijziging van die besluiten in het kader van dit besluit.

Volstaan is met een buiten toepassing verklaring voor de ziekenhuizen van (de gedeelten van) die besluiten die niet te verenigen zijn met dit besluit.

Artikel 168

Dit artikel bevat een overgangsbepaling ten behoeve van de tientallen personen die op het ogenblik van inwerkingtreding van dit besluit in dienst zijn van de academische ziekenhuizen op arbeidsovereenkomst.

Artikel 169

Omdat vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit op grond van artikel 26 de karakteristieken en functietyperingen worden vastgesteld door de raad van bestuur en dus niet meer door de minister van Binnenlandse zaken of door de minister van Onderwijs en Wetenschappen, wordt in het onderhavige artikel bepaald dat de karakteristieken en functietyperingen die zijn vastgesteld vóór het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit, worden geacht te zijn vastgesteld door de raad van bestuur.

Artikel 170

Omdat het BBWO is opgenomen in het onderhavige besluit (zie hoofdstuk 4) is ook artikel 4a BBWO niet meer van kracht.

Met dit artikel wordt de «overgang» van de commissie van advies bezwaren functiewaardering voor de academische ziekenhuizen, krachtens artikel 4a BBWO, naar de Centrale bezwarencommissie functiewaardering Academische Ziekenhuizen, bedoeld in artikel 27, derde lid, bewerkstelligd.

Artikel 171

Zie hiervoor de toelichting op artikel 157.

De Minister van Onderwijs en Wetenschappen,
J.M.M. Ritzen

Salarisbedragen voor Leerlingverpleegkundigen

(maandbedragen in guldens)	nieuwe stijl	oude stijl	zakgeld
eerste leerperiode	1375	1815	495
tweede leerperiode	1603	1991	
derde leerperiode	1992	2214	

Behoort bij Koninklijk besluit van 13 december 1991, Stb. 1992, 23

Mij bekend,

De Minister van Onderwijs en Wetenschappen,
J. M. M. Ritzen